

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 07945

FABLEN

Nochum Yerusalemchick

THE MAX PALEVSKY
YIDDISH LITERATURE COLLECTION

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

פאָלען

פָּן

נְחוֹם י.

סְפִּיעַצְיָעַלְעָ אַוִּיסְנָאֶבָּע
פָּאָר דָּעַם אַרְבִּיטָעָר רֵינָג

נווֹ יָאָרָק, 1924

**Copyright 1924
by
N. Yerussalemchick**

אַיִן הָאֵלֶת

אריגינעלו פאבלען :

3.....	דער אַדְלָעֵר צוישן הינער
6.....	דער וּשְׁוֹת אָוָן דָּאָס פָּלָאַטְשָׁעֵל
8.....	די גַּעֲלָעַנְתָּעַ סָאָץ
10.....	דער יונגעָר אָוָן דָּעַר אַלְטָעֵר הַוּנְמַט
13.....	די פְּלִינְג אַוִוָּף אַ חַתּוֹנָה
15.....	דער יונגעָר האָז
17.....	די רָוִיז אָוָן דָּעַר וּאוֹרִים
18.....	די גַּאנְדוּ אָוָן דָּעַר חָאוּ
20.....	אָן עַזְתָּה
21.....	אַ צְוָפָאַל
23.....	די קָאָץ
24.....	צְוִוֵּי בָּאַלְעַבָּאַסְטוּם
26.....	די אוֹיפְּגַעַלְעַטְמָעַט הָנוּ
28.....	דער יונגעָר בּוּוּם
30.....	די מַיוִוִּיז אָוָן די קוּ
32.....	דָּעַר מַעֲצָעַנְאָט
34.....	דָּעַר פּוֹיְדָר אָוָן דָּאָס בִּילְד
36.....	די אַוְמַצְפּוּרִידְעַנְעַ מַיוִוִּיז
38.....	דָּעַר טָאָפָּה אָוָן דָּעַר שְׂרָגָן
40.....	דָּעַר טִיךְ אָוָן דָּעַר שְׂוֹאָל
42.....	שִׁיר דָּרָאָל אָוָן די הָנוּ

דער פערד און דער סטעל	45
דער שטעגן	47
דער פויער וואס האט געקליבן האיל	49
א הונגעריקע פֿלְגָן	51
דער שפֿן און די בּוּז	52
דער אַרְלֶעֶר	54
דער פֿוקָס	55
דער הוונט און דער וואַלְקָן	57
די מוייז און דער לִיּוֹב	59
דער שטײַן און דאס שפֿענְדֵל	61
די מוייז אין פֿאַסְטְּקָע	62
דער רָאַב	63
דער חָאוּן דער עַשְׁנָן	65
דער באָרג און דאס גּרְעוֹזָל	67
אַפְּאַכְל וּוּנְגָן גַּעֲנְדִּיז	68
דער קְלוֹנוּר גַּרְטְּמָנָר	70
די הוֹן אָוּן די קוּקָאַווּע	71
אַפְּאַכְל וּוּנְגָן אַהֲבָת	72
דער באָק אָוּן דער פֿוקָס	74
די קְרָאנְקָע רְוִיז	76
דער הוֹנְט אָוּן דער פֿוקָס	79
אַגְּוַיְוִינְטְּלָאַכְעָן גַּעֲשִׁיבְטָע	80
דער פֻּרְד דער פֿילְאַסְפָּאָפָּה	82
דער וּוֹאַרְים אָוּן די מוֹרָאַשְׁקָע	84
די סְטוּרָאַשְׁידְלָע	86
דער חַזְוִיר	88
אַפְּאַכְל וּוּנְגָן אַקוּן וּוָאַסְטָה נִיט גַּעֲוָאַלְט גַּעֲשָׁאַכְטָן וּוּרְן	89
דער לִיּוֹב	91
דער טָאָג אָוּן די נַאַכְטָה	92
דער מּוֹס אָוּן דער זְשָׁוָל	93
צָוּוֹי פֿוקָסָן	94

דער טוּן.....	96
א פאָבל וועגן דעם ווי אַזְוִי דער האָז אַיז באָרײַט געוווארן.....	98
דער באָנְקֶעֶט.....	101
די סָאוּעָס אָוָן די פְּלָעַדְעַרְמָוִין.....	103
א טְרוּעָרִיךְ פָּאָבל וועגן לֵיב וואָס אַיז גַּפְּאַגְּגָעָן גַּעֲוֹאָן.....	104
דער פְּלָאַטְעָרָל אָוָן דער וואָרִים.....	106
דער קְוֹאָל.....	107
דער זְיוּפְּנְבָּאָז.....	108
צְוֹוִי בְּעָרָן.....	109
א פָּאָבל וועגן אַהֲלָפָאנְט.....	110
א טְרוּעָרִיךְ פָּאָבל.....	112
די גּוֹטָע הוֹן.....	114

אַיְבָּרוּעָצְוָנָגָעָן פֿוּן קְרִילָאוּ אָוָן פָּאַרְשִׁיְידָעָנָע בָּאָרְכְּבָּעָטוּנָגָעָן

דער לִינְגָּר.....	117
די וּעוּוּרְקָע.....	120
דער נּוֹטָעָר פּוֹקָס.....	122
די גַּעַפְּלָעַטְעָ שָׁאָף.....	125
די גַּעַנְדוֹ.....	128
די קָאָז אָוָן דער קוּכָּעָר.....	130
דער מִילְגָּעָר.....	132
די קָאָז אָוָן דער נַאֲכְטִיגָּאָל.....	134
צְוֹוִי הִינְט.....	136
דער פּוֹקָס אָוָן דער אַיְוָל.....	138
די חְלֻקָּה.....	140
דער אַיְוָל.....	142
די פְּלִינְג אָוָן די בִּין.....	144
דער חִזְוִיר.....	146
די מְוִיָּה אָוָן דער רָאָץ.....	148

149	די נרוֹל אָוּן די מַוְרָאַשְׁקָעַ
151	די אַינְדֶּר
153	די פִּישְׂ-יּוֹרֶךְ
155	דעָר חָאַר
157	דעָר לְיִיב אָוּן דַּעַר פּוֹקֵס
158	דעָר אַקְסָס אָוּן די פְּלִינְג
159	דעָר וּוְאַלְפֶךְ אָוּן דַּעַר פּוֹקֵס
161	דעָר וּוְאַלְפֶךְ אָוּן די שֻׁעְפְּסָן
163	די מַאלְפָעַ אָוּן דַּעַר פּוֹקֵס
165	דעָר וּוְאַלְפֶךְ אָוּן די פָּאַסְטוּכָעַ
166	דעָר חַוֵּר אָונְטָעָרָן דַּעַמְבָּךְ
168	דעָר הַיְנָעָם שְׁפָאַצְיָר
170	דעָר חָאוּן
171	דעָר קוּאַרְטָעַטְ
172	דעָר פּוֹקֵס אָוּן די וּוַיְנְטְרוּבִּין
173	דעָר פָּאַכְּלַשְׁרִיְבָּעַר אָוּן דַּעַר אַיוֹזֶל

אילום טראצייעם

פונ

א. אבראַמְאָוויטש

ג. מאוד

י. קאַטְלָעֶר

ט. שוער

פּוֹין פֿרֻעָם, אַ 123, בְּ 18, גְּתַעַגְעַט, נְ.

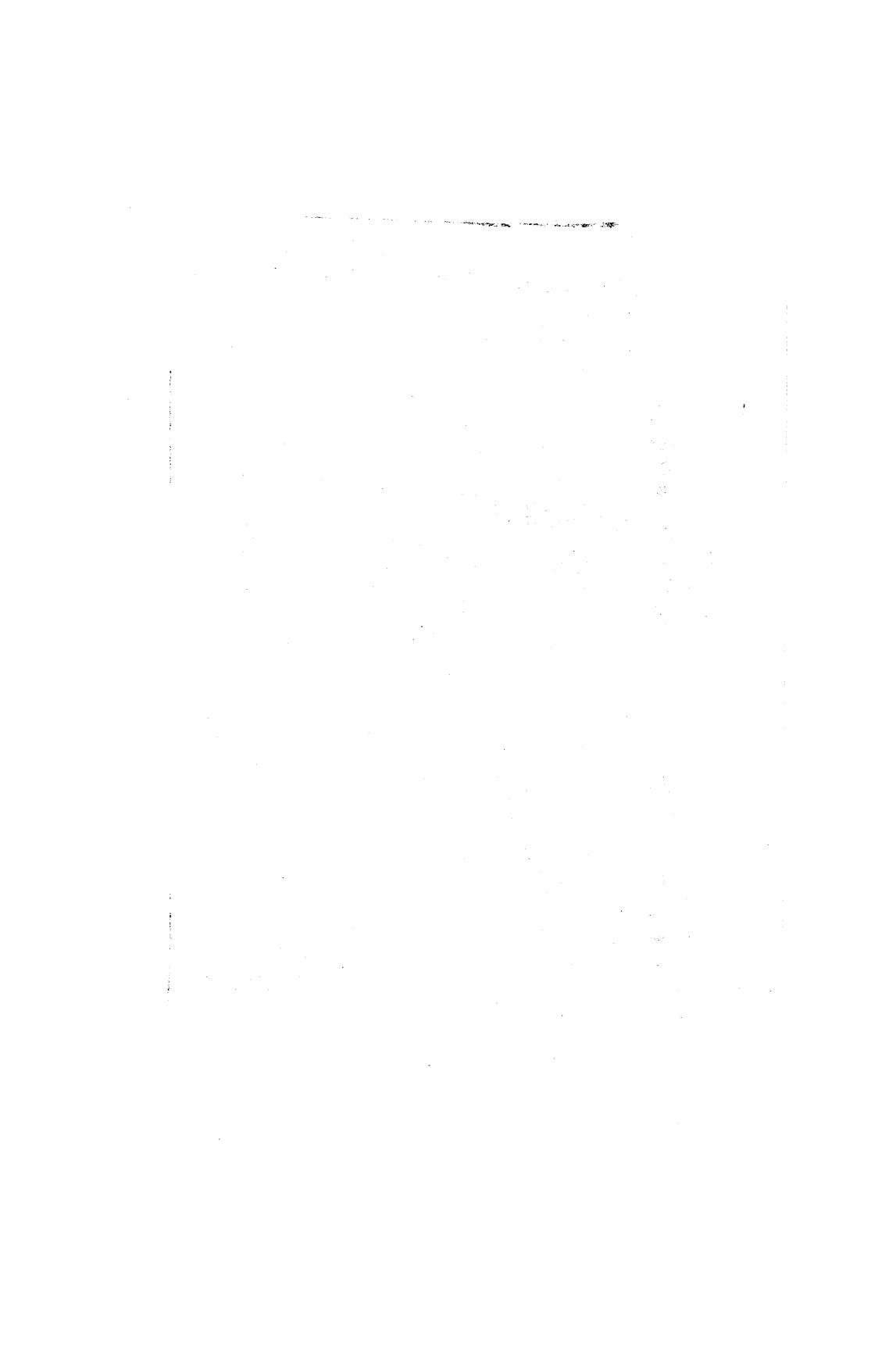

אַיְמָרִיעַסְיַע ווּעֲנֵן פָּאֶבְלָעַן

1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025
2025-2026
2026-2027
2027-2028
2028-2029
2029-2030
2030-2031
2031-2032
2032-2033
2033-2034
2034-2035
2035-2036
2036-2037
2037-2038
2038-2039
2039-2040
2040-2041
2041-2042
2042-2043
2043-2044
2044-2045
2045-2046
2046-2047
2047-2048
2048-2049
2049-2050
2050-2051
2051-2052
2052-2053
2053-2054
2054-2055
2055-2056
2056-2057
2057-2058
2058-2059
2059-2060
2060-2061
2061-2062
2062-2063
2063-2064
2064-2065
2065-2066
2066-2067
2067-2068
2068-2069
2069-2070
2070-2071
2071-2072
2072-2073
2073-2074
2074-2075
2075-2076
2076-2077
2077-2078
2078-2079
2079-2080
2080-2081
2081-2082
2082-2083
2083-2084
2084-2085
2085-2086
2086-2087
2087-2088
2088-2089
2089-2090
2090-2091
2091-2092
2092-2093
2093-2094
2094-2095
2095-2096
2096-2097
2097-2098
2098-2099
2099-20100

1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025
2025-2026
2026-2027
2027-2028
2028-2029
2029-2030
2030-2031
2031-2032
2032-2033
2033-2034
2034-2035
2035-2036
2036-2037
2037-2038
2038-2039
2039-2040
2040-2041
2041-2042
2042-2043
2043-2044
2044-2045
2045-2046
2046-2047
2047-2048
2048-2049
2049-2050
2050-2051
2051-2052
2052-2053
2053-2054
2054-2055
2055-2056
2056-2057
2057-2058
2058-2059
2059-2060
2060-2061
2061-2062
2062-2063
2063-2064
2064-2065
2065-2066
2066-2067
2067-2068
2068-2069
2069-2070
2070-2071
2071-2072
2072-2073
2073-2074
2074-2075
2075-2076
2076-2077
2077-2078
2078-2079
2079-2080
2080-2081
2081-2082
2082-2083
2083-2084
2084-2085
2085-2086
2086-2087
2087-2088
2088-2089
2089-2090
2090-2091
2091-2092
2092-2093
2093-2094
2094-2095
2095-2096
2096-2097
2097-2098
2098-2099
2099-20100

דער אַדְלָעֵר אָוֹן דֵי הִינּוּר

בְּעֵזֶב

XVII

א קומס

דניאל

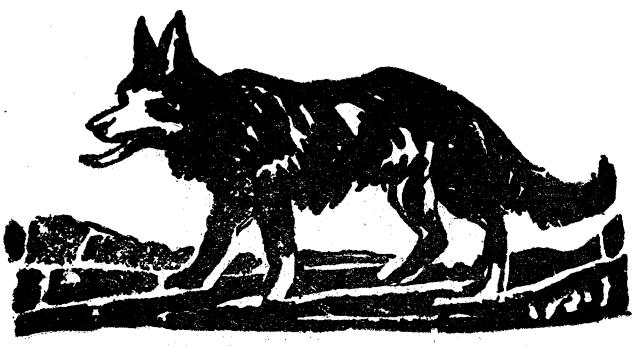

דער חונט און דער וואלף

לֵאמֹר אָמַר לְפָנֶיךָ

לְאַמְתִּיבָּה וְלְאַמְתִּיבָּה

THE INFLUENCE OF THE CULTURE OF THE PUPIL ON THE TEACHING OF ENGLISH

By J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

(With a Preface by J. R. DUNN, M.A., F.R.G.S., Headmaster of the Royal Grammar School, Newcastle-upon-Tyne.)

(With a Foreword by H. G. COOPER, M.A., Headmaster of the Queen's Royal Grammar School, Lancaster.)

לעך באך

XXXIII

די סטראשודלע

דער טיך

אֵ פָאַבְלָן וּ אֹזֶן דָעַר הָאָזֶן בְּאַרְנוּתָה מִנּוּאָרָן!

א טרויערינע פאבל

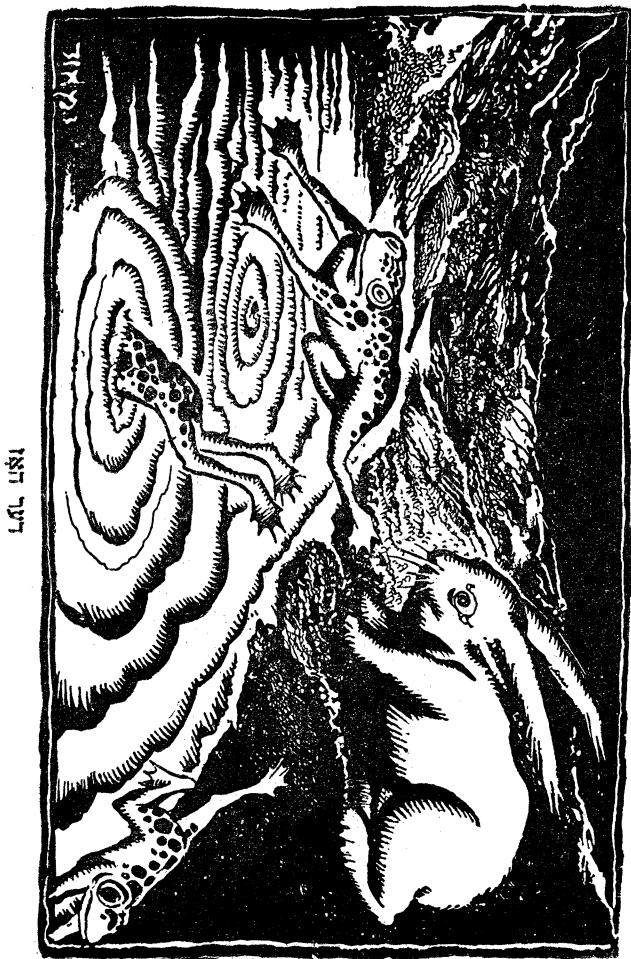
לְכַפֵּץ אָנוּ דָעַ נַאכְתִּינָאָל

די וועלט און די שעפסן

XLVII

אַרְיָנוּ נָעֵלָעַ פָּאַבְּלָעַן

דער אַדְלָעֵר צוּווִישׁן הִינְעֵר

געקומען איז אַמְּאַל דעם אַדְלָעֵר אַ גַּעֲדָאנַק
אַרְאַפְּצָעַפְּלִיעַן אֹוֶיפֶּ אַ הוֹוֶּף מִיטַּהַנְּעֵר.
(עם טְרֻעַפְּט אַמְּאַל מְלָכִים הַאֲבָעַן אַ פַּאֲרְלָאַגְּנַג
צַו זַיְן אַבְּיִסְלַ צִוְּיטַ צְוּזָאַמְּעַן מִיטַּדְּ דִּינְעֵר;)
אוֹן וּוֹעֲנֵן דעם דַּעַר קַלְאַגְּנַג
הַאֲטַ אַיְבָּעֵר הוֹוֶּף זַיךְ שְׁנַעַל צַעֲטָרָאַגְּנַג
אַ קְלִיוֹנִיקִיטַ צַו זַאגְּנַג,
עַם דַּאֲרַפְּ דַּעַר אַדְלָעֵר קַוְמָעַן!
אוֹן אַלְעַ אַהֲבָן זַיךְ גַּעֲנוּמָעַן
אַז אַרְדָּעַנְגַּנְג צַו מַאֲכַן דַּאֲרַט אַזְוֹה;
אוֹן סַאיַּז גַּעֲוָאָרָן גַּלְיִיךְ אַ טּוֹמֵל, אַ גַּלְיוֹף —
עַם קַוְמָט דַּעַר מַלְךְ.
נַאֲרַ זַאגְּנַג, אַזְוֹ דַּי הִינְעֵר זַיְונָעַן פָּוּן דַּעֲרוֹוֹף
גַּעֲוָעַן זַיְעַר פְּרִוְילָאַגְּ,
וּוְאַלְטַ מִיטַּ דַּעַם אַמְּתַ נִיטַּ גַּעֲשְׁטִימַט דּוֹכָאַוִּיסְ:
דַּעַר אַדְלָעֵר אַזְוֹי בָּאַרְיִימַט אַזְוֹ גַּרְוִיס,
אַיְסַ אַוְיְצָוּנָעַמְעַן אַזְוֹ אַ זַּאְקַ אַ שְׂוּעָרָעַ . . .
סַאיַּז טָאַשְׁעַ גַּרְוִיס דַּי עַרְעַ —
נַאֲרַ גַּרְעָסָעַר נַאֲרַ דַּעַר שְׁרָעַ;

אוֹן, ווַיְרָקְלָאָן, אֶלְעַ הַאֲבָן וַיֵּךְ גַּעֲפִילִיט דָּרְשָׂרָאָן :

די כּוּוֹאָפָעַס הַאֲבָן אוּפְּגַּנְהָעָרֶט צַו קוֹוָאָקָן,

דָּרָעַ עַלְטַסְטָעַר הָאָן הַאֲט אָוֹן אַרְאָפְּגַּנְעָלוֹאָזָט דָּעַם עַל,

די יְוַנְגָּעַ קְרִיעָעַר זַיְינָעַן שְׁטִילַ גַּעֲבְּלִיבָּן,

די חַוְצָפָחַ/נִיקָעַס הַאֲט מַעַן עַרְגָּעַי-וּוֹאָוָ פָּאָרְטָרִיבָּן

אוֹן צַוְגָּנְרָיוִיט אַלְזַי הַאֲט מַעַן וַיֵּם פָּאָסָט,

מִיטַּכְבָּה, אוּפְּצָוּנְעַמְעַן דָּאָרְטַה דָּעַם הַוִּיכָּן גָּאָסָט.

נַאֲרַ וַיַּמַּיר וַיַּיְסַן דָּאָה — אַיְזַ בְּלִיוֹן

די עַרְשָׁטָעַ טָעַג די אִימָה אוֹן דָּרָעַ אָפְשָׂיְיַי נְרוּוִים, —

אוֹן נַאֲכָדָעַם וַוְעַרְןַ מַיְרַ צַו יְעַדְןַ גָּאָסָט גַּעֲוָוָיָנָט ;

(עַד מַעַג אַפְּיַלוֹ מִיטַּבָּאָרְמָטְקָיִיט זַיְינַ צַוְוַיַּוְוָן . . .).

סּוֹרַץ, נִיטַּ אַרְיָבָעַר זַיְינַן קִיַּון צַוְוַיַּוְוָן וַוְאָכָן,

אַיְזַ נִיטַּ נַאֲרַ וַוְאָסַם מַעַן הַאֲט דָּעַם אַדְלָעַר נִיטַּ גַּעַשְׁוִוָּנָט,

מַעַן אַיְזַ אִים פְּשָׂוֹת אַוְיָפַן קָאָפַג גַּעֲלָאָקָן !

נַאֲרַ מַעַר, —
עַם אַיְזַ אַפְּיַלוֹ שְׁוּוֹעַר
צַו גַּלְוִיבָּן —
נַאֲרַ אָפְטָמָאָל פְּלָעָנָט אַ הַינְּדָלַ וַיְךְ דָּרְלָוִיבָּן
אַ שְׁטוֹוִים צַו טָאָן אִים כָּאָפְנָדִיךְ דָּאָס עַסְן ;
די הַיְנָעַר הַאֲבָן נַאֲרַ פָּאָרְגָּעָסָן,
אוֹ סְאיַזְזַיְמַיט זַיַּוְאָן אַדְלָעַר — נִיטַּ קִיַּון הַוְן . . .
דָּרָעַ אַדְלָעַר אַבְעַר הַאֲט גַּעַוְוָסָט דָּרְעָפָוָן,
אוֹן הַאֲט פָּוָן קְלִיְנִיקְיָוָן נִיטַּ גַּעַמְאָכָט קִיַּון וַוְעַזְזָן :
מַשְׁטִיְינָס-גַּנְעָאָנָט — צַו הַיְנָעַר פִּילַן אַ פָּאָרָאָכָט . . .
נַאֲרַ וַוְעַן צַו זַיְינַ מִיטַּזְזַיְמַיט דָּרְעָרָסָן,
הַאֲט עַר מִיטַּ אַדְלָעַרְישָׁן שְׁוֹוָאָנָג אָוֹן מַאָכָט
די גְּרוּיְסָעַ פְּלִיְגָל זַיְינַ בְּרִיטַ צַעְנוּמָעָן,

אוֹן אַיְזַ צָוַם בְּלִוְיָעַן הַיְמָעַל-הַוִּיךְ אַוּוּפְּגַּנְעָשָׂוָאָמָעָן . . .

דָּרָעַ אַוְיָסְפִּיר אַיְזַ דָּאָ, דָּוְכָּט מַיַּר, זַיְינַ קָלָאָר :

פארווילט זיך נאר דעם אדרלער פֿליעַן,
בְּאָרָאָרָה עַר זיך אַהֲרָן
נִיטְמִיעֵן ; —
אַהיַב, —
אוֹן ווַיַּדְעֶר אֵיז עַר ווַיַּמְתַּחַטֵּפָן הַינְּגָר אוֹן פַּן שְׁטוֹיבָן . . .

דער ושוּק און דאס פְּלָאַטְעֶרֶל

אַ זְשֻׁוּק ווֹאָס הָאָט גַּעֲלָבֶט אַ לְּאַנְגָּע צִוִּיט
צְוֹוָאַמְעָן מִיט אַ פְּלָאַטְעֶרֶל אַ שְׂיָוּנָעָם,
(ס'הייסט, אַיְינְגְּנְטְּלָאָך, נִיט גָּאָר אַיְנָאַיְונָעָם, —
גָּאָר בֵּי דָעַם זַעַלְבָּן בּוּיָם נִיט ווַיְוַיְט . . .).
הָאָט אַיְינְמָאָל זַיְךְ גַּעֲטָרָאָפָּן מִיט זַיְן שְׁבָן
אוֹן הָאָט מִיט אִים פָּאָרְפִּירְט אַ שְׁמוּעָם : פָּוּן דָעַר ווּעַלְתָּ,
פָּוּן קְוּמְעַנְדִּיקָּן ווּינְטָעָר מִיט זַיְן קָעָלָט, —
צּוֹם סּוֹף אַיְזָן עַר אַזְוִי פָּאָרְקָרָאָכָּן
איַזְן זַיְן עַר דִּידָּה,
אוֹזֶר הָאָט ווַיְוַיְט אוֹן בְּרִיאָת
גַּעַנְוָמָעָן מוֹסְרָן דָעַם פְּלָאַטְעֶרֶל אַלְיָוִן :
— “אַיךְ קָאָן דָאס נִיט פָּאָרְשְׁטָיוֹן,
אוֹן ווַיְלָדָו זַאֲלָסְטָמָר זַיְךְ זַאֲגָן,
פָּאָרוֹאָס זַאֲלָסְטָמָר זַיְךְ שְׁטָעַנְדִּיס טְרָאָגָן
אַלְיָוִן, אַחֲיוֹן אוֹן הָעָר אָז צִיל,
אַ פְּרִיאָעָר,
אוֹן סּוֹף כָּל סּוֹף דַי פְּלִינְגָל אַנוּוּרָעָן בַּיִם פְּיִיעָר . . .
דוֹ הָאַלְטָסָט, ווַיְוַיְט אָוִים, דָאס לְעַבְנָן פָּאָר אַ שְׁפִּילָן
בַּיִם מִיר קְוַמְט אָוִים, — פָּוּן פְּיִיעָר דָאָרָף מַעַן ווַיְוַיְכָן ;

זו זיך, פארשטייסט דו, קאן איך דיך דאך ניט פארנגייכן,
דען ניב א קוק ווי איך בון פעט און דיך, —
נארنعم א ביישפיל פון א פליינ!
אייך האלט דיך גאר ניט ערגעער פון די פליינ,
דו קאנסט דאך אויך, ווי זיין, בי יעדן בערגל מיסט
דיין אויסקומעניש קריינ, —
און ניט ביים פיער אומקומען אומזיסט! . . .
— „מיין ליבער זוש“, — האט מיט געפיל
דאם פלאטערל אים אַפְּגָעָנְטָפָעָרֶט שטייל, —
וואען דו וואַלְסַט טויפער טאָן אַ קָּוק, וואַלְסַט דו אַלְיִין
פארשטיין,
או פאיין דיין עצה מיר ניט נויטיק:
אייך קאן ניט לְעֵבָן דְּאָרָט וואֹ פְּינְסְטָעָר אַיז אָונְ קוּטִיך“ . . .

די געלעַרנטע קאָז

אַ מאָן האָט אָומְנוּנְפִּירְט אַיְן מַארְט
אַ קָּאָז, אַוְן נִיט אָבִי אַ וּעְלְכָע, —
סְ'אַיְן זְעַלְטָן, וּוּעַן מַעַן טְרֻעֶפֶת נָאָר קָעֵץ אַזְעַלְכָע:
זַי אַיְן גַּעֲוֹעַן גַּעֲבִיְלְדָעַט שְׁטָאָרָק,
אוֹן האָט גַּעֲקָאנְט זִיךְ פּוֹלְיָעַן, שְׁפּוֹרְינְגָעַן,
אַ לְּאַנְגָּעַ צִוְּיָה אַלְיָיָן
אוֹוֶיפּ הַיְנְטָעָר-פִּיסְלָאָךְ גַּיְיָן,
אוֹן אַיְן אַ גַּלְעָמָל קְלִינְגָעַן;
אַזְעַלְכָע שְׁטָיק האָט זַי גַּעֲקָאנְט אַ סָּךְ,
אוֹן האָט צָום וּוּאָונָק פָּאַרְשְׁטָאָנָעַן יְעַדְרָעַ זָאָךְ.
(מיַט דַּעַם)

הַאָט זִיךְ די קָאָז גַּעֲמָאָכְט אַ גְּרוּסָן שם).

דַּעַר עַולְם האָט גַּעֲקוֹפָט, גַּעֲלָאָכְט
אוֹן נִיְינְעָרִיךְ די פָּאָז בָּאַטְרָאָכְט
פּוֹן אַלְעָ זְיוֹתָן;

נָאָר אַיְינָעָר, וּעְלְכָעָר אַיְן גַּעֲשְׁטָאָנָעַן פּוֹן דַּעַר וּוּיְיטָן,
(עַר האָט וּוּיְוָט אוֹים, גַּעֲהָאָט אַבְּיָסָל שְׁכָל),
זַיְן מִיט אַ שְׁמִיבָּל
אַזְוּעָק, אוֹן האָט גַּעֲפָרָאָכְט פּוֹן חַוִּין

א פאסטקע מיט א לעבעניךער מויו ;
און האט אַרוּסָגְּלָאָזָּט דָּאָס מִיּוֹל, וּוֹעֵן דֵּי קָאָז
חָאָם, גַּיְעַנְדִּיק אַוִּיפְּהַינְמָעָרְפִּיסְלָאָךְ מִיט אַ טָּאָז,
בֵּי דֵי אַרְוּמוּקָעְ דָּאָרָט גַּלְּטָ גַּעֲלִיבָן.
וּוֹ נָאָר זַי הָאָט דַּעֲרוֹעָן דָּאָס מִיּוֹל — בָּאָז !
איַז פָּנוּ אַיר בִּילְדוֹנָגְגֶג נָאָר קִיּוֹן זָכָר נִיט גַּעֲלִיבָן, —
דיַיְיָ כָּונָצָן זַיְיָנָעָן גַּלְּיָיָר בֵּי אַיר פָּנוּ קָאָפְּ אַרוּסָם,
און זַי, אַז אַוִּיסְגַּעַצְיוֹנָנָעָן אַיְן גַּאנְצָעָר גַּרְוִיסָם,
חָאָם זַי אַוִּיפְּהַיְלָע פָּרָגְגָלָאָן נָאָךְ דָּעָר מִויוֹן . . .

מען טראפעט אַזְוֹנָע לִיטְ גַּאנְצָ אָפְּט אַיְן לְעַבָּן,
זַיְיָ הָאַלְטָן זַיְיָ אַזְוֹי — וּוֹאָס בַּעֲסָעָר קָאָן נִיט גַּעֲבָן,
צַו זַיְיָר בִּילְדוֹנָגְגֶג, דַּוְכָּת זַיְיָ, אַז נִיטָאָ קִיּוֹן שָׁאָז, —
דָּאָךְ זַיְיָנָעָן זַיְיָ נִיט בַּעֲסָעָר פָּנוּ דָּעָר קָאָז.

דער יונגער און דער אלטער הונט

צוווי הינט געלעבט צוואמען האבן אויף א הויף;
פון זוי איז אינגער
געווען א יונגער און א שיינער:
די אויערן — געתטאָרט אַרוּאַט,
דער עס — א בוינֶל א פֿאַרדְּרִיטְּעַר,
די פֿאַל ווֹי סָאַמְעַט גָּלָאַט,
דערץְּה האט ער א שיינע שטימע אויך געהאט . . .
דער הונט, דער צוּיְטָעַר
אייז זיעער ווֹיַט געווען פון שיין:
ער פֿלְעַגְטַּאַבְּוּסְלַּט צוּהַנְקָעַן בַּיּוֹם נֵיָן,
די אויערן געהאנְגָּעַן זיינְגַּעַן פון זיין קָאָפּ,
אַראָפּ,
דער ווֹיַידְּלַּה האט בַּיִּים גַּעֲפָלַּט (צי פון גַּעֲבָאָרַן,
צי האט ער אַיְם אַיְזַּקְאָמָּפּ פֿאַרְלְאָרַן, —
דאַס האָבָּאָדָּן נִיט גַּעֲקָנְטַּעַט דַּעֲגָנְיוֹן),
זַיְוַן פֿאַל — אַ קָּאָלְטַן,
אוֹן ווֹי אַיר זַעַט דַּוְרְכָאָוִס נִיט שֵׁיָן . . .
אַיְם אַבְּעַר האט אַיְן יַעֲדַעַר זַאָךְ גַּעֲגָלְטַן;
ער פֿלְעַגְטַּאַבְּוּסְלַּט אַלְיַוִּן

דַּי בְּעַמְתָּע שְׂטִיקֶלֶךְ כָּאָפָן,
 אָוֹן אֵיז גָּעוּוֹן אַ מָּאָדִים צַו דָּעַרְתָּאָפָן
 אַ פָּעַטָּן בִּיּוֹן, —
 אָוֹן זָעַלְתָּן וּוֹעַן עַם פָּלָעַנְתָּ אִים עַפְעַם אַנְדָּרָעַשָּׁ אָרִין;
 (עַר הָאָט דַּי הַנְּטִישׁ וּוּעַלְתָּ גָּעוּוֹן
 אָוֹן אֵיז גָּעוּוֹן
 גָּעַנוֹג דָּעַרְפָּאָרָן) . . .

דָּעַם יְוָנָנָן פָּלָעַנְתָּ דָּאָסְטָן קָאָסְטָן פִּיל גָּעוּוֹנָטָן,
 וּוֹאָסָ ערָ, אַ יְוָנָגָעָר אָוֹן אַ שִּׁינְעָר,
 אַ הַזְּהָנִיקָה, אַ יְוָנָגָמִיט בִּיּוֹנָעָר,
 וְאֵל שְׂטָעַנְדִּיךְ וּוּיְוָנְקָעָר בָּאָקְוּמוֹן פָּוּן דָּעַם אַלְטָן הַוָּנָטָן.
 פָּאָרוֹוָאָס ! — פָּלָעַנְתָּ עַר אַלְצָ קָלְעָרָן,
 בֵּיז אַיְינְמָאָל הָאָט עַר זִיךְ דָּעַרְתָּאָכָטָן,
 אָז סְמוֹן זְיוֹן עַק אִים שְׁטוּרָן ;
 דָּעַרְבָּעָר נְעַמְעַנְדִּיךְ דַּי זָאָךְ אַיְן אַכְטָן,
 הָאָט עַר בָּאַשְׁלָאָסָן פָּוּן דָּעַם וּוּיְוָדָלָ פָּטוֹר וּוּעָרָן.
 גָּעוּוֹיְנְטָלָאָה, וּוּיְאָיר שְׂטָעַלְתָּ זִיךְ פָּאָר,
 אֵיז טְרָאָכָטָן וּוֹעֲגָן דָּעַם אַפְוּלָעָן גָּרְנִינְגָעָר
 וּוּיְ טָאָן דָּאָס אַוְיָפָן וּוּאָר . . .
 דָּעַרְמָאָנָט זִיךְ נָאָר,
 אֵיז לְיִיכְתָּ דָעַן נְעַמְעַוָּן אַפְצָעַבְיָיסָן זִיךְ אַ פִּינְגָעָר ?
 נָאָר רְיִוְנְדָרִיךְ צְרוּיךְ,
 וּוּאָס טָוָט מָעָן נִיְּתָ צְעַלְבָּ עַרְפָּאָלָן אָוֹן גְּלִיקָן,
 אָוֹן אַיְבָעָרְחוּוֹיפָט צְעַלְבָּ אַ פָּעַטָּן בִּיּוֹן ! . . .
 סְוּרַץ אַיְנְמָאָל אֵיז דָעַרְ פָּרָי,
 הָאָט זִיךְ דָעַר יְוָנָגָעָר הַוָּנָטָן מִיט וּוּיְטִישָׁ אָוֹן מִיט מִי
 זְיוֹן שִׁינְעָם וּוּיְוָדָלָ צְוּוֹשָׁן טְוּיָּעָר אַפְגָעָרִיסָן . . .

גָּאנְצָ אַפְטָ אֵין דָעַם פָּאָרְלָאָנָגָן צַו וּוּעָרָן שְׂטָאָרָךְ אָוֹן גְּרוּוּס
 פָּאָרְלִוָּן אַט-אַזְוּיָּאָ יְוָנָגָעָ שְׁנָעָקָן

די אומישולדיקע שיינע עקן
און פירן נယאך נארנישט אויס :
גענטקייט, שכל און דערצו נאך שארפע ציינער
באזוצט ניט יעדער איינער.

די פְּלִיגַ אָוִיפַ אַ חֲתֹונָה

מען האט פון שטוב אַוּעַקְנֶפְּרֶיט דֵי חַתָּן-כְּלָהָן;
פארשטייט זיך, אָז נִיט אַלְעָ
געַאנְגַעַן זַיְינְעַן צַוְּדָעָר הוֹפָה וַיְיַאַבְּגַלְיַוְן :
מען דָּאָרָף דָּאָךְ פָּאָר דֵי גַּעַסְטָדִי טִישָׁן גְּרִיאַטָּן !
אַ פְּלִיגַ, וּאָסָם האט פון קְלִינְנוֹווֹיָ אָוִיפַ
זַיךְ אַוְיְפְּגַעַה אַדְעוּוּט אַיְן יַעֲנָם הַוִּיתָ
איְן אָוִיךְ אַיְן שְׁטוּב פָּאָרְבְּלִיבָן,
מִיטָּדֵי וּאָסָם האַבָּן דָּאָרָט דֵי טִישָׁן צַוְּגַעְלִיבָן.
(אַז אַיְירָ, האט זַי גַּעַמִּינָט, וּוּעַט מעַן זַיךְ נִיט באַגְּנִיוֹן).
מען קָאָן פָּאָרְשְׁטִיוֹן,
וַיְיַגְּרוּוּס
דעָר טָוְמֵיל אַיְזָ גַּעַוְעָזָן דָּאָרָט אַיְן הוּא,
וּוְיַל אַיְן אַ קְוַרְצָעָר צִיְּיט
איְזָ שְׁוּעָרָ אַלְעָ אַנְצּוֹגְרִיאַטָּן פָּאָר אָזְוִי פִּיל לִיְּיט ;
די סָאָרְוּעָרָט זַיְינְעַן אַוְמְגַעְלָאָפָן הוּאָן הַעָר,
די פְּלִיגַ האט נַאֲכַגְעַטָּן זַיךְ יַעֲדָן רִיר אָוֹן קָעָר :
בָּאַגְּלִיוֹת בַּיּוֹן דָּעָר מִיר פָּוּ לִיחָה,
דָּעַרְנָאָךְ, אָוִוָּת גַּרְחָה,
צַעְרִיק צָוָם טִישָׁן,

פאריזווכט די פיש,
גענרבילט זיך, געשנאראעט
אין יעדער זיך געפֿאָרָעַט,
געושומעט מּוֹרָאִידִיך דּוּרְבִּי,
זיך אָוּמְגַעְדְּרִיְיט, אָוּן וּוּדְרָעֶר פּוֹן דָּאָס נֵי
אָרוֹמְגַעְסּוּקְט דָּעַם אָוּבְּנִיאָן . . .
הַכְּלָל. — זֶה חֲאַט גַּעַחְזּוּעַט אָוּן גַּעַטְאָן,
אָוּן אָוּיָף אַ רְגָּעָה זֶיךְ נֵיט אַוְיְסְגַעְנְלִיכְט אַ פִּיסְלַן.
וּוְעַן אַלְץ אַיְז שְׁוִין גַּעַוּזְוּן נְרִיּוּט, חֲאַט אַוְנְדוּעָר פְּלִינְג, —
גַּעַוְיִינְטְּלָאָך בְּאַ פּוֹלִין שִׂיסְלַן,
דְּעַרְלוּיְיבְּט זֶיךְ אַפְּצָעְרוּעַן אָוּיךְ אַ בִּיסְלַן,
אָוּן חֲאַט אַ זָּאָג גַּעַטְאָן : — “נוּ, דְּאַנְקָעַן גַּאְתָּה, מִיט גְּלִיק,
זֶוי מְעַגְן קְוֻמָּעָן שְׁוִין צְוּרִיךְ ;
סְ'אַיְז דָּא אַלְץ פָּאָרְטִיך אָוּיָף דָּעַם שְׁעַנְסְטָן אַוְפָן,
נָאָר לְאָמִיךְ זֶיךְ אַנְטְּקָעַן לְיוֹפָן :
אַיְךְ קָאָן זֶיךְ דְּאָרְטָן אָוּיךְ גַּעַוּוּס
אַרוֹיְסְהַעַלְפָן מִיט וּוּאָס נֵיט אַיְז” . . .
אָוּן אַ צּוּפְרִידְעַנְעַ מִיט זֶיךְ
אָוּן מִיט דָּעַר אַרְבָּעַט, וּוּאָס זֶיךְ טּוֹט פּוֹן לְיוֹיטָנָס וּוּעָנָן,
אַיְז זֶיךְ אָוּיָף נֵיךְ
אַוְעַקְנְעַפְלִוְינְן זֶיךְ אַנְטְּקָעַן . . .

דער יונגער האן

א יונגער האן, וואס איז געוווען אנטציקט
פון דעם וואס ער האט אונגעוויבן קרייען,
איו אויף א פלויט, בים וועג וואו אלע גיען,
ארויונגשפרונגנען גאנץ געשיקט
מייט א געוואלד : — „קומט הערט, ווי גאט האט מיך באנגליקט !
הערט אויס מיין קלאנגן, מיין טאן !
אייר ווועט געוויס מיך זעצען אויבן-אן
פאר מיין געזאנג . . . מען הערט גאר ניט איזוינע טענער
בוי אלע אלטער הענער ! . . .
צ'ו הערו עפעם ניס, איז אויף דער וועלט
פאראן א סך בעלנים.
געווינטלאך האבן זיך געפונען היבש נאראנים
וואס האבן זיך געשטעט
א ווילע אויסהערן דעם הענדל.
דרר יונגער האן באטראכט האט אלעלמען גאנץ שאראט,
אווענגשטעט זיך ווי מען דארט
(א קלוייניקיט, א קרייז א רענדל.)
און מיט די פלויג אונגעטלאפט ;
נאָר דא . . . פון שרעט, האט אים דעם אטעם גאר פאַרכאָפט . . .

און ווי דאָס הערנַל האָט זוּין קעֶפֶל נוּט געַזְוִיגַן,
אַרְאָפְגָעָלָאנְט אָונְ אַוְיְפָגָעָשְׁטָעלְט דֻּעַם עַק,
איַן שְׁרַעַם
פָּאַרְמָאַכְט אָונְ אַוְיְסָנְגָלְאַצְט דַּי אָוִינְן, —
אַרְוִיסְבָּרְעָנְגָעַן אַ טָּאַן
חָאָט דָּאָךְ אִים נוּט גַּעֲלוֹנְגָעַן ;
אָונְ בְּלִיבָּן שְׁטִילְ אִיּוֹ דַּא מִיּוֹן הָאָן
גַּעֲוֹעַן נַעֲבָאָךְ גַּעַזְוָאַוְנְגָעַן

מיַין יוֹנְגָעָר הַעַלְד !
וּעַן דַּו וּוְאלְסָטְ שְׂוֵין גַּעֲרִיְעַט גַּלְיוּךְ מִיטְ אַלְעַ העַנְעָר,
אוּן זָאַל שְׂוֵין זְוַיְן, אַפְּיַיְלָן, שְׁעַנְעָר,
וּוְאלְסָטוֹ דָּאָךְ אַוְיךְ נוּט אַיְבָּעָרָאַשְׁטְ דַּי וּוּלְטָן.

די רוויז אונ דער ווֹאָרִים

א שויינע רוויז האט שטאליע געליט אין גארטן
אונ מיט איר פראקט באציגרט דעם גאנצן פלאז ארום;
אונ ערניעז דארטן,
גאר אונטן בי די וואָרכַלען פון דער בלום,
דער זעלטן שײַינער,
ארומגעקראָבן אייז אַוּאָרים גאר אַ קלְיַינער;
אונ צַיְעַנְדִּיק זַיְן קָאָפֶּ
אַרְוּוֹף-צַו אָוּן אַרְאָפֶּ,
האט ער זיך צו דער רוויז געווענדט מיט ניפט:
— „וואָס בִּזְמֵת דַו שְׁטַעַנְדִּיק נָאָר פָּאָרְטִּיפֶּט
איין זיך אַלְיַוְן?
די האָלְטַסְטַט זיך גְּרוּוּס מיט דעם וואָס דו בִּזְמֵת שִׁוְן!
דאָך דָאָרְפַּסְטַט דַו נִיט פָּאָרְגַּעַסְן,
זו אַיְלָה, — אַוּאָרים בלויין, — נָעַם ווּוַיְינִיק ווּאָס אַיְן אַכְטַט
דייַן שְׁוִינְקִיּוּט אָוּן דיין פָּרָאָכְטַט, —
אונ ווּעַן מִיר ווּילְטַט זיך עַסְּנָן” . . .

אַיך ווּוַיִּס נִיט ווּעַר פָּוּן זַיְן אַיְז ווּירְקַלְאָךְ גְּרוּוּס, —
גָּאָר אַך אָוּן ווּיַּי אַיְז צו דער רוויז . . .

די גאנדו און דער האן

א גאנדו האט זיך געפֿאשעט אויף די נראן
מייט אירע גענדיעלארך די קלינען;
פֿון ערנגייז-וואו אַרויסגעשפֿרונגען איז אָהָן,
צּוֹ אַנְקּוֹן די ווּלְטּ די שִׁינְעָן:
סְאיַז גּוֹינְ אַרְומּ גּעוּעָן
אָן וּזְאָרָעָם . . .
וּי נָאָר די גָּאנְדוֹ האט אַים דָּערְעָן,
נוֹנוֹ, האט זֵי דָּאָס אַוְיפֿגּ�וּווּבָן דָּאָרָט אַ לְּיאָרָעָם!
הָאָט אַוְיסּגּ�עַשְׁטָרָעָט פֶּאָרָאָוִס
דָּעַם הָאַלְדוֹ אִין גָּאנְצָעָר גּוֹרִיסּ,
גּעַלְאָזּוֹת זְיךָ לְוִיפּּּן מִיט אַ בְּרִיפּּּן
אוֹן שִׁיפּּּן,
נָאָר גּוֹיִיךְ, וּי מַעַן וּזְאָלְטּ אַיר גּעַשְׁנִיטּוֹן,
גּעַנוּמָעָן דְּרִיעָן מִיטּן קְרָצְן עַל,
אַ שְׁרָעָקּ,
דָּער אַוְיבּּעָרְשָׁטָעָר זָאָל הִיטּן!
— «וּזְאָרָט אָוּסּ» —
הָאָט אַיר דָּער האָן אַנטְלוּוֹפּּנְדִּיךְ גּעַשְׁרִיעָן, —
גּעַנְגּוֹגּ דִּיר שּׂוֹן, דַּו בִּיוּעָ גָּאנְדוֹ, דִּין הָאַלְדוֹ צּוֹ צִיעָן,

אוֹן מֵין נָאָר נִיטְ דּוֹרְכוֹים,
אוֹ אַלְעַ טְרָאָכְטָן בְּלוֹוִי
אֲ שָׁאָדוֹ בְּרוּיְנְגָעָן דִּיר, צַי דִּינָם אֲ קִינָה, —
עַס מַאֲכָט דִּינָן נֶאֱרִישְׂקִיָּט דִּיךְ בְּלִינְדָן”

אוֹן שְׁטָעָנְדִּיךְ דּוֹכְטָן זַיְדָ אַלְעַ דּוּמְ נָאָר,
אוֹ עַר אַיְזָ אַיְזָ גַּעֲפָאָר ;
דּוּרִיבָּעָר ? אַזְוָתָ עַר הָעָרָן אַפְּטָן זַיְן שְׁטוּמָ
אוֹיךְ דָּאָן, וּעַן קִינְגָּרָטְרָאָכְטָן גַּאָר נִיטְ פָּוּן אַיְם.

אָן עַצָּה

אמאל איז צו א פילאזואף א מאן געקומען,
געבראכט באווויין אים די שריפטן פון זיין זון ;
א פאטער — האט ער נחת פיל געהאט דערפונ,
און האט געמיינט פון דיבינקער א גוט ווארט באלאומען.
דער פילאזואף האט אויפמער��אם באטראכט
די מאנומסלייפטן, וועלכע יונער האט געבראכט.
— „וואו אלט אצינר
אייז אייער קינד ?“

האט שטיל דער פילאזואף א פרעג געתאן אים באילד :
— „מיין קינד איז נאך קיון פופצין יאָר ניט אלט“ . . .
— „ניט מער ? נו, זאג איך איזיך ווי א געניטער,
או העלפֿן וועלן אים נאך דיטער ;
אוֹן טאָקען, נאָר ניט אוֹוף צו פְּלייסן,
זאלט איר אים שמישן, שעמישן, שעמישן“ . . .

אן אלטער פֿאָבל, נאָר צו יעדער צוית
אייז דא א היפשע ביסל ליויט,
ווארס דראָפּן וויסן,
אוֹן וויניק האט מען זוי געשטיסן . . .

א צופאל

מען האט א טויטן מאן געפונגען אויף דער גאט,
וואס האט אליין דאס לַעֲבָן זיך גענומען ;
פאר וואס, פאָר ווען, דער ביזער שפֿאָס
אייז פָּאָרגָנָקְפּוּמָעַן,

האט קינעער ניט געוואָסֶט . . . דער טויטער האט געשוויגן,
נאָר זיַּן געוויכט — אַ שְׁמוֹם גַּעֲשֵׁרִי —
האט אויסגעדריקט אַזְוֵי פִּיל צָעֵר אָוָן וּוָיִי,
או אַיִם אַיִז קָאנְטִיג שָׂעוּר גַּעֲוָעַן זִיך צָו בָּאָזִיגַּן . . .
פָּוּן יְעָדָנָס בְּרוּסֶט הָאָט שְׁטִיל זִיך אוַיסְגָּהִיכְכְּט אַ קְרָעֵכְץ :
— “דֻּעָר אַוְיבָּרְשָׁטָעָר זָאָל טָאָקָע אַוְיסְהָיִטָּן פָּוּן שְׁלָעַכְּטָס,
עַס זְיַיְנָעַן אַנְגָּעַשְׁטָאָנָעַן אַיְצָט אַזְוֵיָּנָעַ יָאָרָן ,
אוֹ הַפְּקָר אַיִז באָ זִיך אַלְיַיִן
דֻּעָר מְעַנְּטִיש גַּעֲוָאָרוֹ” . . .

אוֹן וּוֹיְבָעֶר, גְּרִינְג אַוִּיפָּה טְרָעָן, הָאָכָּן מִיט גַּעֲוָיִין
גַּעֲטָעָהָט : — “אַזְאָ בּוּם אַיְנָגָעָר אָוָן אַ שְ׀יַיְנָעָר !
וּוְעָר וּוְיִס ? עָר אַיִז נָאָך אָפְשָׁר באָ זִיך מְוֹטָעָר אַיְנָעָר” . . .

הַכָּלָל, עַס אַיִז גַּעֲוָעַן אַ טְרוּרִינְגָּס בַּילְד,
אוֹן וּוְ דְּרַעְשְׁלָאָגָן הָאָט זִיך יְעָדָעָר גַּעֲפִילָט.
אַ מאָן, אַ גּוֹט בָּאוֹוָאָסֶטֶר

— פון זעלבער נאָס דער בעסטער שוסטער —

אייז אויך זיך צונענאנגען זען
וועאס דארטן האָט אַזוינַס געשען,

און האָט זיך קוּס דערשטופט צום מות, וועאס אייז

צעווֹאָרְפֵּן הענט אָז פִּים,

מייט אויסנְגָּלְאָצְטָע אַזְוָן,

געַלְעָן אַזְוָיְנְגָּזְוִין.

ער האָט אַיִם לְאָנֶג באָרטְרָאָכֶט פּוֹן אָוִיבָּן בֵּיז אָרָאָפּ,

מייט גְּרוּוִים באָדוֹוְעָרְוָן גְּשָׁאָקְלָט מייטן קָאָפּ

און האָט אַ זְאָג גַּעֲטָאָז פָּאָרטְרָאָכֶט אַלְיוֹן זְיךָ זְיךָ :

— “נָאָךְ גָּאָר אַ נְיָאִינְקָעַ פָּאָר שִׁיךָ”...

אַ מְעֻרְקָוְוִירְדִּינָּעַ זְאָךְ :

או מִיד פָּאָרְגָּעָסֶן זְיךָ נִימְתְּקָעַ אַונְדוּעָר פָּאָךְ.

די קאץ

א קאץ האט אויפן דאך א טיבעלע געכאנטן.
אוון באָלד האט זי א שטיין ווינקעלע דערטאָפַט,

או קיונער זאל ניט וויסן —

אוון האט דאָרט זוייר פֿיַן זיך צונגביבין . . .

אוון נאָכֵן עַסְנָן,

ווען זי האט זיך, בּמְעֻם, שווין אָן דער טויב פֿאָרגעטען,
באָמְעָרְקְנְדִיש אָנוֹויסֶן פֿעדְרַלִי, ווּאָס אַיִן

איין לוֹפְט אַרוֹמְגָעְפְּלוֹגָן,

האט אָונְדוֹזְעַר קאַץ מִיט צוֹנְעָמָאָכְטָע אָוִוָּן

צַו זיך אַלְיוֹן גַּעֲמָרְתְשָׁעַט זַיִן :

— „אַיך ווּוִיסֶן שווין אַיְצָטָר גָּאנֵץ גַּעַוּוִים,

פֿאָרוֹוָאָס די גָּאנְצָע וּוְעַלְתְּ הָעָרֶת גָּאָר נִיט אַוִוָּף צַו לוּבָן
די אָוְמְשָׁוְלְדִיקָע טוּבָן.

אַיך גַּלְוִיבָן,

או אַלְעָמָעַן גַּעֲפָלְטַט די טויב

דָּרְפָּאָר, ווּאָס זי אַיִן שְׂוֹאָך אָן שְׂטִילַן,

דָּרְבִּיבָּר (אָן גַּעֲפָאָר פֿוֹן אִירָעָ שָׁאָרְפָּע צַיְוּנָר)

קָאָנו יְעַדְעַר אַיְינָעָר

מִיט אִיר בָּאָגְיָ�ן זיך ווּי עַר ווּילַן . . .

צוווי באַלעבאָסטעס

פֿאַרְשְׁמִיעַט אָוּן צַעֲדָרָאָגָן,
בְּאָנְגָנֶט הָאָבָן זִיךְ צַוְויִי וַיְוִיבָעֶר גּוֹטָע פֿרִינֶט
איַן מַארְק בֵּיטְמַ פֿוֹלוֹן וּוֹאנָן :
— „וּוֹאָס וּט אַיר אָוִים מִיר הַיִינְט
אָזְוִי נִיט גּוֹט ?“ — הָאָט אַיְינָע
זִיךְ צַוְעַשְׁתָּעַלְט אַ רְעֵד טָאָן מִיט אַיר שְׁכָנָה .
(אוֹן צַוְישָׂן אָונְדוֹ גַּעֲרַדְט ,
גּוֹעוֹעָן זַיְינָעָן בִּידְעָן וּוּ דִי גַּעֲנְדוֹלָאָךְ פֿעַט).
— „אַיר וּוֹאָלְט מִיךְ נָאָר נִיט פֿרָעָן , וּוֹעָן אַיר וּוֹיְסָט
וּוֹאָס הַיִיסְט
אַ דִּינְסְט-מִיְּרָאָל צַו הָאָבָן איַן אַ הַוּזָן , —
הָאָט יַעֲנָע אַפְּגָעָעַנְטָפְּעָרֶט אַיר , — „אָט הָעָרֶט נָאָר אָוִים
נָאָר נָעַכְתָּן הָאָט זִיךְ דָּאָס מִין מַוִּיר ,
פֿוֹן הַעַלְעָר חַוִּיט ,
פֿאַרְגְּנוֹסֶט צַו וּוֹאָשָׁן גַּרְעָט אָוּן בָּאָקָן בְּרוּיט .
פֿאַרְשְׁטִיְּמַט אַיר , מִן הַסְּתָמָם ,
דָּעַם גַּאנְצָן טָאָרָאָרָם ,
וּוֹאָס אוֹן פֿוֹן פְּרִי בֵּין שְׁפָעָט בִּיְנָאָכֶט גּוֹעוֹעָן איַן הַוּזָן .
אַ גַּאנְצָן טָאָג בֵּין אַיךְ איַן עַרְגְּנָעַץ נִיט אָרוֹיס :

געועטן

און נאכגעוקט איר ווי זי טוט;

עם האט מיר, זאג איך איזיך, גאנץ גוט דערעטן!

דאָס גראָד: זי האט בֵּי מיר אלע ווילע ניט גערומט,

און האט געארבעט ווי אַשְׁר, געשווינד און גוט;

בֵּי אַיר האט דָּאָרטָּן אָוֹן דִּי הָעֲנֵט

געברענט!

זַי האט דִּי גַּרְעַט צְעוֹזָשָׂן זַיְלְבָּעָרְ-דִּיְןָן

און שיין,

און אַפְּגַּעַבְּקָטְט דָּאָס בְּרוּיט אֶזְוִי ווי אויפָּן זָוָן.

און אַיך — אַיזְוִי אַיר זָעַט, בֵּין הַיִּנְטָט דָּרְעַפְּן

אַ קְרָאַנְקָע — קְוִים נָאָר ווּאָס אַיך שְׁטַיִ

און גַּי,

בָּאָטְשָׁ דָּרְעַפְּן הָאָב אַיך נָאָר גַּרְעַט אַיְן בְּעַט נָאָך לִינְן;

די דִּינְסְטָן, הָעָרָט אַיר, טְרִיבָּן מִיךְ אַרְיָין אַיְן גַּרְובָּ...

די צְוַיְוִיטָע פְּרוּוִי, ווּאָס האט דִּי גָּאנְצָע צִיְּטָע גַּעַשְׁוּגָן,

הָאָט צְוַיְגָעַבָּן מִיט דֻּעָם זַעֲלָבָן נִיגְנוּן:

— „אַ קלְיָינִיקָּיָט צַו אַוִּיסְחָאַלְטָן אַוִּישׁ זַיךְ אַ שְׁטוּבָּ!“ . . .

מִיר טְרִיעָפְּן זַיךְ מִיט מְעַנְטָשָׁן פָּוּן דֻּעָם זַעֲלָבָן שְׁנִית

און טְוָעָן זַיךְ פָּאָר זַיְעָרָע פָּאָרְדִּינְסְטָן בּוּמָן, —

בָּאָטְשָׁ זַיךְ אַלְיָין נָאָר טְוָעָן נִיט אַ בִּינְגָן דֻּעָם רָוקָן

און ווּרְעָן בְּלִוְיָזָן פָּוּן צְוַיְוִיטָמָן אַרְבָּעָטָמָה.

די אויפגעקל ערטעה דזון

א הון האט ווי איר שטיינגר אויז געליגנט אן איי;
געוווינטלאך האט זוי אויפגעהויבן א געשריי,
אויז קיונגער שאצט ניט אפ איר ווערט
און אויז קיון יושר אויז ניטא נאר אויפֿ דער ערַד . . .
באטראכטן נאר!
זוי לויינט זיך דאך א קיילעכדיין יאָר
און מאכט דאך רײַיך דעם באַלעכַּם!
צום סוף, אויז וואָס?
באַהאנדליך מען איר גלייך, אָהאר ניט בעסער,
פֿון אַלע אַיבערקע פרַאַסְטָע פרַעַסְטָר,
וואָס לְיִוּן זעלטן אייער — אָוֹן בַּלְאָזֶן זיך אָמוֹזִיסְט . . .
און וואַלטן אויך דער וועלט געוועזּוּן מער מבינִים,
האַט מען באַדראָפְט נאר אַנדעריש האָבן זוי אַין זינען:
ニיט לאָזֶן נְרִיבְלָעַן זיך אַין מִסְט
אָ קְעָרְנְדָל גַּעֲפִינְעָן,
נאָר טָאַלְעַ אַוְיפְּבוּעַן, פָּאָר אַיר דּוּרְכָּאוּס,
אָ נְיִיעַ שְׁיִינְעַ הוֹי,
דעם עַסְנַּן פֿון דֻּעַר פּוֹלְעַר האַנט דּוּרְלָאַגְּנְגָעַן
אוֹן נְאַכְנָעַבְנַן אַיר אַלְעַ מִינְדָּעַסְטָע פְּאַרְלָאַגְּנְגָעַן!

הכל, די הוּן האט פון איר דרשה זיך צעוזאַרטט
געשטוּרטט און געליאָרטט
אלֶיז הַעֲבָר
אוֹן פְּרַעֲבָר.
דעָר פּוּיעָר, סְהִוִּיסְטָט אַיר בָּאַלְעַבָּאָט,
איּוֹן רְוַאַיך זִיךְ אַיְן שְׁטוּבָּגְּזַעַזְעַסְּן;
ער האט פון אַירָעָט טְעַנְוָת וּוּינְיִיךְ-וּאָט
געַהַאָט פָּאַרְדָּאָט,
אוֹן האט אַ פִּינְפּוֹכְן גַּעֲגָסְן
מִיּוּשְׁבְּ/דִּיקְוָרְהִיּוּת.
(שי האט ער נִיטְ פָּאַרְשְׁטָאָנָעָן אַיְרָעָ רֵיָה,
צִי נִיטְ גַּוְאַלְטָטְ פָּאַרְשְׁטָיְ�ן, —
דָּאָס וּוּוִיס אַיךְ נִיטְ אַלְיָוִן,
אוֹן אַוִּיךְ נִיטְ דָּאָס בֵּין אַיךְ אַיךְ אַוִּיסְן) . . .
נָאָר וּוּעָן אִים האט דְּעָרָעָסְן שְׁטָאָרָק דָּעָרָ וּרְעָשָׂ אַין דְּרוּיְּסָן,
הַאָט ער אַ שָּׁאָט גַּעַטְאָן גַּעַלְאָסְן, שְׁטִילְעָרְתָּהִיּוּת
אַ הוּיְּפָן קָעְרְנְדְּלָאָךְ אַוְן שְׁטִיקְלָאָךְ בְּרוּיט
איּוֹן הוּיְּפָן . . .
איּוֹן נְרוּיסְן אַנְגְּעַלְיוֹת
וּאָס דָּאָרְטָן אַיְן גַּעוֹאָרָן,
הַאָט נְעַבָּאָךְ אָוְנוֹדוּעָר הוּן אַיר מָוֵט פָּאַרְלָאָרָן
אוֹן אַוִּיךְ גַּעַלְאָות זִיךְ נָאָךְ אַ בְּרוּטָלְ צִי אַ גַּעַרְשָׂת . . .
פָּאַרְגְּנְעַסְנְדִיךְ
די אָוְמְרָעְבָּטָן, וּאָס מְעָן אַיְן קָעְנוּ אַיר בָּאַגְּאָנְגָּעָן,
אוֹן אַוִּיךְ אוֹיְּפָן דָּעָם, וּאָס וּיְהָאָט עַרְשָׂת
געַהַאָט פִּילְ הַעֲכָרָעָ פָּאַרְלָאָגָּעָן . . .

איּוֹן לְעַבָּן אַיְזָה דָּעָרָ בְּיוֹשְׁפּוֹלְ נִיטְ קִיְּוָן נִיְּוָרָ;
סְאַיְזָה אַכְּבָרְ שְׁטָעַנְדִיךְ לְעַכְּבָרְלָאָךְ אַוְן שְׁרַעְלָאָרָן,
אוֹ פָּאָרְ אַבְּסִיכְ בְּרוּקְלָאָךְ
אַנְטְּשָׁוּוֹגָן וּוּרְעָן אַפְּטָה דִי גְּרַעְסְטָעָ שְׁרַיְוּרָ.

דער יונגער בויָם

געוואַלְסָן האָט אַיּוֹן וּאַלְדָּ אַיּוֹנְגָּעֵר בּוֹיָם ;
אנטְפָּעָן אִים, הַוִּיךְ סְקוֹנְדִּיכְ אַיּוֹן בְּלְוִיּוֹן רְוִיּוֹם,
געַשְׁטָאַנְעָן אַיּוֹ פָּוּן וּוַיּוֹיטָן ;
אוֹ אַלְטָעָר דֻּעָמֶב, אוֹ רְיִין, פָּאַרְצָוִינְגְּטָן אַיּוֹן אַלְעָזִירְוִיטָן ;
אוֹן האַבְּנָדִיךְ צָוָם דֻּעָמֶב גַּאֲרָגְּרִיסְטָן אַכְּטָם,
פְּלַעַגְתְּ רְוִישָׁן אַפְּטָט דֻּעָרְ יְוֹנְגָּעֵר בּוֹיָם פָּאַרְטָאַכְּטָט :

— “וּוְאָסְטָוִיגְ מִיּוֹן בְּלְיוֹיָן אַיּוֹן מִיּוֹן וּוְאָסְטָן הַוִּיר !
דָּעַן זָאַל שְׂוִין זְוִין, אוֹ אַיךְ וּוֹעַל אַוִּיר,
מִיטְ יְאָרָן שְׁפָעַטָּעָר,
בְּאַקְוּמָעָן מְעַרְעָרְ בְּלְעַטָּעָר
אוֹן וּוֹעָרָן מְעַכְּטִיךְ, שְׁוִין, —
וּוֹעַל אַיךְ זִיךְ קָאנָעָן דָּעַן פָּאַרְגְּלִיבָן
צָוָם דֻּעָמֶב דָּעַם רְיוֹגָן אַיּוֹן רְיִיכָּן ?
אַיךְ וּוֹעַל אַנְטְּפָּעָן אִים דְּאַךְ מְוֹזָן בְּלִיבָּן סְלִיּוֹן,
וּוַיְהִיךְ אַיךְ זָאַל צָוָם הַימָּלָזִיךְ נִיטְ צְיָעָן . . .

אַ גְּרוּעוּלָעָוָסְטָן וּוְאָסְטָהָטָן גְּעו־ואַלְסָן אַוְנְטָעָר בּוֹיָם,
אוֹן האָט זִיךְ פָּוּן דֻּעָרְ עַרְדָּ אַרְיוֹסְגָּעָזָעָן גַּאֲרָגְּרִיסְטָן,
הָאָט אִים גְּעַנְטָפְעָרָט שְׁטִילְעָרְחִיטָן :

— “וואָ נאָרִישׁ זַיְנָעָן דִּינָעָן רַיְדָן !
דוֹ דָאָרְפָּסֶט זַיְדָן נִיטָּבָאָקְלָאנָן :
אטָזָעָן, אַיךְ בֵּין דָאָרָן נָאָרָן אַגְּרָעָוּלָעָן אַקְלָיְינָס,
נָאָרָן עַפְעָסָן, וּוַיִּסְאִיכָּה, חַאֲבָאַיךְ דָאָרָן אַיךְ זַיְדָן אַזְוִיְינָס,
וּאָסָן יַעֲנָעָרָן גְּרוֹיְסָעָרָן דָעַמָּבָן וּוְעַטָּן נִיטָּבָאָקְלָאנָן.”

די מוייז און די קאָ

אַ בהמאָה האָט זיך מיט אַ מוייז
געטראָפֿן,

ווען יענע איזו פון שְׁפִיכְלָעֶר זיך צעריך אַין הוּוּ
געלאָפֿן,

אוֹן האָט פָּאָרְפּוּרְט מיט אַיר אָזָא גַּעֲשְׁפּוּרְךָ
— “דוֹ דָאָרָעַ מוייז! ווי אָוּמְפָאָרְשָׁעָםְטָדָו בֵּיתָ אַון פָּרָעָד!

לְעַבְסְּטָס אָפּ אַזְוִיפְּלָעַ צִוְּיָת

איַן זַעֲלָבָן הוּוּז מיט פִּוְינָעַ לִימָט, —

אוֹן האָסְטָט גָּאָרְנוּט קִיּוֹן פְּרִינְטָן!

מעַן האָט דִּיר אַלְעַ פִּינְטָן . . .

אַיךְ רִיּוֹד שְׂוִין נִיטָּפָן קְעִין, —

דָּאָס אַיז דָּאָק שְׂוִין פִּוְונָהָוָת אַ גְּעוּזָע, —

נָאָר מַעֲנְטָשָׁן קָאָנָעָן אַיז דִּיר נִיטָּפָן קָאָגָן,

זַיְיַ אַגְּנָן דִּיר אַזְוָן . . .

אוֹן נִיבָּאָט, פָּאָרְקָעָרט, — די זַעֲלָבָן מַעֲנְטָשָׁן,

זַיְיַ וּלְעַן מִיךְ דָּאָק אַיְיבָּקָ בַּעֲנְטָשָׁן!

אָט הָאָכָּב אַיךְ מִיר אַ שְׁטָאָל אָזְוָאָז אַיךְ זָוָן,

מעַן זַעַט מִיךְ צָוָן,

אוֹן זַעֲלָטָן וּוּן מַעַן זַאְלָפָן

דערלֶאנגען מיר דעם טריינקען צי דעם עסן" . . .

— „גערעכט ביזט דו,

נאר דו ביזט פֿאָרט אַ קוּ!“ . . .

גענטפערט האט אויף ניך די מויין, —

„פּוֹן עסן, טריינקען האסט דו טאכע ניט קיין זאגן,

נאר יעדן טאג, פרימאָרָן,

באמערק אויך ווי מען מעלהט דיך אויס“ . . .

דער מעצענאמט

צום פערד, וואס האט א שם געהאָט
אלס נרויסער מעצענאמט,
אוּן אַיִינְמָל ווַיְנְטוּר-צִוְּיט דער פֿאַם אוּן געַט געַט
פֿאַרְשְׁטְּיוּט זִיךְרָא, אוּ דער פֿאַרְדָּהָט ווי עַם פֿאַסְטָט
דעַט אַנְגֶּלְיָוְטָן גַּאֲסָט
מיַט טָאַקְט אַוְן שְׂכָל אַוְיְפְּגָעָנוּמָן ;
ער האט אַים לְעֵבָן זַיךְרָא אַרְט געַט
איַם פֿאַרְגְּנְעַשְׁטָעַלְט פֿאַר אַלְעַמְעָן, אלס אַיִינְעָט
פּוֹן זַיְנָע נַאֲגַעַטְשָׁע אַוְן לְיַבְּסָטָע שְׁכָנִים,
מיַט ווּעַמְעָנָם חַבְמָה עַם שְׁטָאַלְצִוְּרָט דער גַּאנְצָעָר ווְאַלְדָּה,
אוּרָא אַוְיְסְגַּעַטְשָׁעַלְט האַט עַר פֿאַר אַים אַטְיש אַשְׁיְנָעָם,
אוּן האַט פֿאַרְפְּרִזְט מיַט אַים אַרְיִיד,
בְּאַסְעַנְדָּרִיך אַים שְׁטִילְעָרְהִיּוֹת
מיַט אַלְעַמְלָוֹת פּוֹן דֵי אַיבְּעַרְקָע געַט :
— „דוֹ זַעַט,
דאָרט זַיְצָט אַ ווּאַלְךָ ? נִיט קוֹט וואָס ער אוּן יוֹנָגָן !
נַאֲרָא זָאָג אַיךְ דִּירָה, האַט ער אַ צוֹּנָג,
הַאַט ער צֻום רַיְדָן אַזְאַגְּוָאַלְטִיּוֹן טַאַלְעָנָט . . .
זַיְן ווֹיָאָ, זַיְן ווּעַרְטָל בְּרַעַנְתָּ

וַיְהִי פִּיוּרְפָּאָם !

אוֹן זַעַם דָּעַם בָּאָק ? אוֹזֶר אֲמִינְטָר אַוִּיפָּן גַּרְאָם
אֲגַרְעָסְרָעָר וַיְהִי הַיּוֹנָעָן ,

אוֹן הַאָט דָּרְצָוָן אֲשָׁפָרָאָךְ אֲגַלְתָּן שִׁוְיָנָעָן ;
אוֹן אָנוֹ אֵיזֶ דָּאָרְטָן צְוַיְשָׁן זַוִּי אֲחִינְטָל —

שְׁטוֹדְרִיט עַר יַעַדְן פִּינְטָל

אַיְן לְעַבְנָן פָּוָן דַּי פְּלִינְגָן ;

בַּיְיַי יַעַנְעָם אַיְזָל קָאַנְסָט דַּו קְרִינְגָן

אֲמָאָמָר וַעֲגָן וַאֲסָם דַּו וַוְילְסָט אַלְיְוָן . . .

גַּעֲוָעָן אֵיזֶ דָּאָרְטָן אַוִּיךְ אֲגַנְדָּז וַאֲסָם צִיְכָנְטָן שִׁיְוָן ,

אֲשְׁוֹוִין , וַאֲסָם הַאָט צַוְיַיְנָעָן אָמוֹנְגְּלִיקְלָאָכָע בְּרִידָעָר

גַּעֲוָיְדָמָעָט בִּיכְעָר צְוַיָּי : דְּרַעְצִיְיַיְלָוְנָעָן אֵזֶן לִירָעָר ,

אֲמִילְוָאָרוֹף , וַעֲלַכְעָר הַאָט אֲלַעְבָּן-לְאָנָג —

גַּעֲפָאָרְשָׁט דַּי נִיְעָן וַעֲנְדוֹנָג אֵין גַּעֲזָאָנָג , —

הַכְּלָל אֵין יַעַדְן גַּאֲסָט , גַּאֲרָא אֲבָזְוָנְדָעָר בְּרָכָה . . .

— „אוֹן וַאֲסָם זַאֲנָסָט דַּו , רַב פָּוָסָס , צַו מִיְּן מִשְׁפָּחָה ?“ —

הַאָט מִיט שְׁטָאַלְצָקְיָוָת זַוְיָּק צַו אִים דָּעָר פָּעָר גַּעֲוָעָנדָט

— „אוֹ-וֹואָ ! — גַּעֲעַנְטָפָעָרְט הַאָט דָּעָר פָּוָסָס , — „אַיךְ פַּיְלָעָן זַוְיָּק שְׁטָאַרָּק גַּעֲהָוִיבָן

צַו זַיְוָן דָּא מִיט אַזְוִיְפָּיל טְרַעְגָּעָר פָּוָן טַאֲלָעָנָט ,

וַאֲוֹ זַיְנָעָן אַבְעָר דָּא דַי בָּעָרָן אֵן דַי לִיְוָבָן ?“

דער פויער איז דאס בילד

א בילד, וואס איז פיל יארן נאכאנאנד
געהאנגען בא א פויער אויף דער וואנט,
כמעט אהיינטער אויזוּן,
אייז צופעליך אריינגעפאלן צו א מביין,
וואס האט איז דערוּן א מיסטרעם האנט;
באלד איינגעפאסט האט ער אים איז א ראם א שיינער
און גאָר באזונדר — פאָר דער וועלט, —
אייז א פאָרפוֹצַן חוראָר אים אַרְוִוְנֶשְׁטָעֵלט,
און יעדער איינער,
ויאָס האט דעם בילד געוּן, פֿלְעַגְטּ בְּלִיבְּן שְׂמִינִי פֿאָרְטְּרָאַכְּטּ,
באָצְיוּבְּעָרטּ פֿוֹן זְיַין וּוּאָנְדוּרְלְאָכְּבָּעָרּ פֿרְאָכְּטּ.
אָזְוַי אַיז אַסְרְאָצְעָרּ צִוְּיטּ אַרוּם
דאָס בילד באָרְיִמְטּ גַּעֲוָאָרּ אַומְעָטוּם,
אַסְקּוֹס צו טָאָן אויף אַים פֿלְעַגְטּ מַעַן פֿאָרּ מִילְּן לְוִיפְּנִי
געטראָפּן האט,
אוּ אָנְדוּרְעָרּ פֿוּעָרּ אַיז אַסְמָאָל גַּעֲוָעָן אַין שְׁמָאָטּ;
(געפּוּמָעּ זָלְאָז אַיז פֿעְפּעָרּ קְוִיפּוּן).
און סְיַהְאָט זְיַיךְ אַים פֿאָרְגְּלָסְטּ צו זְעַן דֻּעַם בילד
פֿוֹן וּוּלְבּּן אַלְעָ רְיִידְן . . .

נאר ווי אנטוישט האט ער זיך גלייך דערפילט,
ווען ער האט דאָרט דערקענט דעם בילֶה, וואָס איז באַשווידן
בֵּי אִים אֵין הוֹז געהאנגען יַאֲרָן לאָנג . . .

אוֹן בְּשׁוֹם אָופָן,

ניַט קְאַנְעַנְדִּיש מִיטָּן זַיִן גַּעֲדָאנְלָן

די זַאֲךָ בְּאַנְרִיףָן,

האָט ער אַ זָּאָג גַּעֲמָאָן צַו זַיךְ אַלְיוֹן בְּיָם טָוָּר :
— "ווען ס'איַז דָּאָס בְּיָלֶד אַזְוִיפָּוֹל יַאֲרָן גַּעֲוָעָן בְּיַ מִיר,
האָט קִיְּנָעָר פָּוָן אִים דָּאַמְּאַלְסָט נִיט גַּעֲטָרָאָכָט . . .
די דָּיוֹכָעַ רָאָס, וּוֹיְזָט אָוִיס, האָט אִים באַרְיוֹמָט גַּעֲמָאָכָט !"

אוֹן וּוֹיִסְט אִיר, וּוֹאָס אִיךְ וּוֹעַל אִיךְ זַאנְן שְׂטִילְעָרְהִיט —
פִּילְ אָמָת לִיגְט אֵין פּוּעָרָס דָּיוֹד . . .

די אומצופרידענע מײַז

באַשְׁלָאַסֶּן האָבָן אלֻ אַיִינֹו אַוְינֶר פֿוֹן וּוואָלֶד,
צַוְזָאַמְעָן יוֹנָג אָוָן אלֶט
וְאָל מַעַן זַיְד נַעֲמָעָן אלֻ אַוְיפְּבּוּעָן אַהֲוִין,
דאָרָט וְאָל נַיְתָן זַיְן קִיְּן אַוְיבְּזָאָן פָּאָר אָלֶט אָוָן גְּרוּוּם,—
נַאֲרַ יַעֲדָעַר וְאָל פָּאַרְנַעַמְעָן דָּאָרָט אַפְּלָאָז,
וְאָס וּוְעַט באַשְׁטִימָט זַיְן לְוִוְּטָן וּוְעַרְתָּן אָוָן שָׁאָז
פֿוֹן אַרְבָּעַט וּוְעַלְכָּעַ ערְוּט טָאָז; אָוָן בְּאָלֶד
הָאָט אַיְבָּעַר גְּאַנְצָן וּוְאָלֶר
צַעְטָרָאָגָן זַיְד די גְּנוּטָן נִיְּסָן:
(מייט אַיר גַּעֲפָרִיָּט זַיְד האָבָן אַיְבָּרְחוּיָּט די מֵיְזָן).
אוֹ אַלְעָה האָבָן גְּלִיכְבָּעָה רַעֲכָט באַקְוּמָעָן,
אוֹן אוֹעַס האָבָן זַיְד די יַאֲרָן שְׁוֹן גַּעֲפָלָט,
וּוְעַן נַאֲרַ די שְׁטָאָרְקָעָה פְּלָעָגָן הָעֲרָשָׁן אַיְוֹף דָּעָר וּוְעַלְט,
וּוְיַוְיל אַיְצָטָעָר זַיְןָעָן נִיעָ צִיְּטָן אַנְגָּעָקָוּמָעָן . . .

צָוָם אַוְיסְפִּירָן די זַאָךְ
הָאָט יַעֲדָעַר זַיְד מִיט פְּלִוִּים גַּעֲנוּמָעָן,
אוֹן נַיְתָן גַּעֲדוּיָּרְטָה הָאָט קִיְּן סְךָ
בְּזָוּ פָּאָרְטִיךְ אַיְזָנָגָוָרָן אַפְּלָאָז אַשְׁיְינָעָר.
נַאֲרַ וּוְעַמְעָנָס אַרְבָּעַט הָאָט זַיְד אַנְגָּעוּנָעָן דָּאָרָט מַעַר:

די ארבעט פון דעם האלפאנַה, פון דעם גרויסן בער,
צ'י פון דער מויז דער קלויינער ?
איך גלויב, איז ענטפערן אויף דעם אויז מיר פארשפֿאָרט . . .
און דאָה, האָט נאָך די מויז ביז איצט פֿאָראַיבְּלַ
פֿאָרוֹאָס דער בער פֿאָרנְעָמֶט אַ גרויסן אָרט, —
און אִיר קומט אָוָס צוֹ לִיגְנָן אֵין אַ גְּרִיבְּלַ . . .

דער טאָפּ און דער קַרְוָג

אַ טאָפּ מיט הייסע וואָסער וועלכע האָט צעהיצט
געקָאַכְטַמ, גַעַזְדַן אַוִן גַעַשְׁפְּרִיצַט
איַן אַלְעַ זַוִּיטַן,

(איַן אוַיּוֹעַן האָט, ווַיּוֹתֵאָים, דער פְּלָאַם צוֹ חַיִים גַעַבְּרַעַנט.)
הַאָט זיך אַמְּאַל מִיט שְׁפָאַט גַעַוְונֶנדַט
צָוָם וואָסער קַרְוָג וואָס אַיְן גַעַשְׁטָאַנְעַן שְׁטַיְלַ פָוָן ווַיּוֹתֵן :
— „וְוַאֲסַפֵּר אַונְטַעַרְשִׂיד עַמְּ אַיְן פָוָן מִיר —
בַזְוַיְדַר !

מען האָט דְאַך אַנְגַעַפְּילַט אַוְנְדוֹ בַיַּדְן גַלְיַיך
מִיט וואָסער פָוָן דֻעַם זַעֲלַבְן טַיְה,
איַן אַיך — אַיְן זַוד אַוִן קָאָה, אַוִן הוַיְבַזְדַק נַאֲכַאנַאַנד,
אוֹן דַו ? סַאיַן דְאַך אַחֲרַה אַוִן אַשְׁאָנה, —
בַיּוֹט שְׁטַעַנְדִיך אַיְן דֻעַם זַעֲלַבְן שְׁטַאַנְד !”
— „דוּ בַיּוֹט נִיט קָלוֹג גַעַנוֹג,” —
הַאָט גַאָר גַעַלְאַסְן אַפְגַעַנְטַפְּרַעַט אַיְם דער קַרְוָג, —
„נִיט זַוי מִיט זַיך אַזְוִי צַופְּרִידַן :

וְאַלְסֶט ווִיסָּן נָאָר, אָז דָו ווּעַסְט אַלְצַ שְׁטָאַרְקָעַד זְוִינַן,
אוֹנוֹ ווּעַסְט זְיךָ מְעֻרָעָר חֵיכָן, —
אַלְצַ מְעֻרָעָר ווּעַסְט דָו זְיךָ אַלְיַין פָּאַרְשָׁפְּרִיצָן.

אָזּוּ אַיְזָ אַוִיךְ מִיט אַלְעַ שְׁרִיעָה,
וְאַסְטָן חֵיכָן זְיךָ בַּיּוּם פְּרוּמָהָן פְּיוּעָר . . .

דעך טייך אוו דער קווואל

א טייך —

אין וואסער רײַה,

וואס האט צום ים זיך שטאלץ געטראָגן,
האט זיך אַמְּאָל געווענדט צום קוואָל, וואס האט פֿאַרְקֿלָעֶרט,
בּֿאַשְׁיַׁידְן פֿוֹן דער ערְד
געשלְאָגָן :

— „מיר דוכט, איך וואלט נאָר ניט געפֿאנַט צוּפֿרִידֵן זַיִן

און אַפְּשֵׁפְּיגָלָעַן אין זיך פֿוֹן העֲלֹן שְׂטוּרָאָל דַּעַם שַׁיִן,

ווען איך וואלט אויך ווי דו געוווען שוואָך אָוָן שְׁטַיֵּל . . .

אויב איך בין שטאלץ — פֿאַרְמָאנַט איך וואסער אין זיך פֿיל !
אין פרוילִינְג-צִיּוֹת

צענִים איך זיך אויף מַיְוִין ווַיִּת,

און אלְץ וואס שְׂטוּיַּט מִיר נאָר אין וועָג

טרָאָג איך אָוָן מִינְעָן שְׂטוּרָאָמָעָן בְּאַלְד אַזְוּעָם,

אַיך שְׁוֵימָן, איך ברְזִוָּה,

פֿוֹן מִינְעָן בְּרָעָנָן רִיְסָן איך זיך אַרְוִוִּים

און וואָרָף אויף אַלְעָמָעָן אָן אַיְמָה מִיט מִינְעָן גְּרוּוּס !

און דו ? ווי לאָגָג דו זָאָלָטָט נִיט פְּלִיסְן, —

וועט קִינְעָר דָּאָק פֿוֹן דִּיר נִיט ווַוְוָן” . . .

— “איך מײַן” —

גענטפערט האט דער קוּאָל, — “אָז ווֹיְלָע אַיך בֵּין קֶלְיוֹן,

דעריבער בֵּין אַיך דִּיְין,

אוֹן סְטוּיגַ מֵיָּוֹן ווּאַסְטָר אוֹיָף צָוָם טְרִינְקָן.

מֵיָּוֹן נָאָמָעָן ווּעַט ווּי דִיְינָעָר אוֹיָף דָּעָר ווּלְטָט נִיט קְלִינְגָּעָן, —

נָאָר אַיך ווּלְ אַבְּעָר שְׁטָעָנְדִּיק אַין דָּעָר שְׁטָוֵיל

אַרוֹיסְבָּרוּיְינְגָּעָן מֵיָּוֹן ווּאַסְטָר פְּרִיש אַין סִיל

פָּוֹן דַּי פָּאָרְבָּאָרְגָּעָן אוֹן טִיפָּע תְּהֻומָּעָן...

אוֹן צְוּוִישָׁן אָוְנְדוּ גַּעֲרָדָט,

אַין דִיְינָע בְּרוּיטָע שְׁטָרָאָמָעָן

צְעוּוֹאַשְׁטָט מַעַן אָפְטָמָאָל נְרָעָט”...

דער דראָל און די הוּן

געזעסן אייז אָ דראָל אַין אָ שטיגֿן ;
און קוֹקְנֶדֶיך פָּוּן פָּעֲנֵסְטָעָר אָוִוָּה דָּעַם גְּרוֹנְעָם צְוּוִוִּיגּ,
פָּלְעָגָט אָוְנוּדוּעָר פִּינְגְּלָעָע, מִיטָּהָאַלְבָּ-פָּאַרְמָאַכְּטָע אָוִוָּן
פָּוּן אָרטָּט זִיךְ נִימְט אָ רִיר טָאָן שְׁעהָן לְאָנָגּ,
וּועְר וּוּוִיס וּאוּ זְיוּן גְּעַדְּאָנָגּ
אייז פְּרִי אַרְוּמְגֻּעְפְּלִוְוִינְגּ ?
עַס האָבָּן זִיךְ פָּאָר זְיוּן פָּאַרְבָּעָנְקָטָן בְּלִיכְ, קָאָן זְיוּן,
גְּעַצְּיוֹגָן אַין דָּעַם זְוּמְעַרְדִּיקָן שִׁיּוֹן
די לְאָנָעָן אַין די גְּרוֹנְעָם סָאַמְעַטְעָנָע נְרָאָזָן,
וּוְאָס עַר הָאָט עַרְשָׁתְנִיט לְאָנָגּ פָּאַרְלָאָזָן . . .
און אָפְשָׁר הָאָט עַר גָּאָר גְּעַטְרָאַכְּטָע פָּוּן וּוְאָלָד אַין פְּעַלָּה,
און פָּוּן דָּעַר לִיכְטִיקָּר אַין גְּרוֹסְמָעָר פְּרִיּוּר וּוְעַלְטָא,
וּאוּ עַר הָאָט אָזְוִי וּוּוִינִישָׂ נָאָךְ פָּאַרְכָּאַכְּטָע ;
און קָאָן זְיוּן אָזְ עַר הָאָט גְּעַטְרָאַכְּטָע
פָּוּן דָּעַם, וּוְאָס אִים אייז נִימְט בָּאַשְׁעָרָת שְׁווִין מַעַרְ,
וּוי בְּזַוְּ אַחֲהָר,

מיט הילכיקע און רייןע קלאנגגען
באנגעגען דעם אויפונגאָג פון דער זונ,
און זיין אין שטיג אַ לעבן-לאָג געפֿאנגען . . .
אן אלטער בעטעה הוּן,
וואָס אַין אַין שטוב אַרומגענָאָגגען,
פארפֿירט האָט מיט דעם פִּינְגָּלָע אַ רײַד : — "דוֹ קִינְה,
דוֹ נָאָרִישׁ קִינְד !
פארשטייסט דאָך נִימְט אַלְיִוּן וּוּ גּוֹט דִּיר אַיְזְצִינְד . . .
דוֹ האָסְט דאָך אַלְיַז גּוֹנְגִּיט פָּאָר זַיְך, אָוּן אַזְוֵי פִּינְ
באָדָאָרְפֿסְטָט דוֹ דאָך צַעְפְּרִידְן זַיְן
פָּוֹן גְּלִיכְס וּוָסְטָט דִּיר האָט דָאָ גַּשְׁעָן,
און דַּו ? דוֹ בְּעַנְקְסָט . . . נָאָך וּוָסְ ? נָאָך וּוָעַן ?
מיַן נָאָט, וּוָסְ קּוֹמֶט אָרוּסְ פָּוֹן אָוּמְפְּלִיעָן אָוּן שְׁוּעָבָן,
אוֹ פָּאָר אַ קְּעָרְנְדָל שְׁמַעְלָט יְעַדְרָעָר אַיְזְן זַיְן לְעַבְּן !
מיַר אַוְיךְ קּוֹמֶט אָוּסְ אַמְּכָאָל אַ פְּלִי צַו טָאָן אַיְזְ חַוְתָּה,
(מען ווּלְמַךְ כָּאָפָּן — פְּלִי אַוְיךְ אַוְיפָּן פְּלוּוּסְ אַרְוּותָ)
וְאָג אַיךְ דִּיר אָוּסְ בְּסָודָר, אוֹ מיט אַזְוִיפְּלָי מַי
קוֹמֶט אָזְן מִיר יְעַדְרָעָר פְּלִי,
אוֹ אַיךְ וְאַלְטָט גּוֹרָן זַיְן אָוּן נִימְט גּוֹפְּלִוְינְגָן,
וּוָעַן נִימְט דִּי נְוִית אָוּן דִּי גּוֹפְּפָאָר פָּאָר מִינְעָן אָוּינְן . . .
אַיךְ זָאָג דִּיר גְּאָנְצָן גְּעוּווֹסִים,
אוֹיךְ וְעַ אַ פְּאָרְגְּעָנוֹגָן נָאָך אַ קְּנָאָפָּן
איַן דֻּעָם וּוָסְ אַיְנְגָּעָר מַאֲטָעָרָט זַיְך אָוּן פְּלוּט . . . — וּוָסְ אַיְזְ ?
אַ פְּעַדְרָעָר כָּאָפָּן,
וּוָסְ וּוּרְטָט אַיְן לְוַפְּטָן פָּוֹן דֻּעָם וּוּינְט
גּוֹטְרָאָגָן,
צַי נָאָך אַ קְּלִיְּנָעָם מָוֹךְ זַיְך יְאָגָן . . .

ביזט בלינד

און גרייזט געווים, מיין קינד! . . .
נאר וואס האט אונדווער דראול איד בעקאנט דא זאנן?
עד האט געשוגן שטייל ווי בייז אזהער,
נאר אין זיין שווער געמייט, האט עד נאר מעז
זיין פעלע אין זיך אריינגעצזין,
און פעםטער צונגמאכט די טרייעריש אויגן.

דער פערד און דער קעמל

פָוּן קַעְמֵל הָאָט אַמְּאָל דָּעַר פַּעַר דָּעַר גַּעֲלָאָכֶט :

— „בָּאַטְרָאָכֶט

צִי קָאָזּ מַעַן נָאָךְ גַּעֲפִינְעָן עַרְגַּעְזַׂוּוֹאָזּ
אָזָא בָּאַשְׁעַפְעַנִּישּׁ אַהֲסְלִיכְעָווּ וּוּ דָוּ!

דוֹהַאָסְטָט אַפְּעַל —

איַזּ זַי נִיטּ טַוְנְקָל אָוּן נִיטּ הַעַלְּ,

בִּיזּוּט אַוְמַגְּעַלְּוְמַפְעָרֶט הַוִּיךְ אַוִּיףּ דִּינְעָן מַאֲדְנָעָ פִּיסּ,
דוֹהַאָסְטָט אַקְוַרְצָן עַשׂ וּוּאָסּ פָּאָסְטָט דִּירּ נִיטּ, גַּעֲוָוִים,

אוּן טַאָמָעָר איַזּ נָאָךְ קָאָרָגּ, —

פָּאָרְמָאָגְּסָטדוֹ נָאָךְ דָּעַרְצָוּ אַהֲיָקָעָר וּוּ אַבָּאָרְגּ,

אוּן וּוּאוּ? נָאָךְ אַוְיְפָן רַעֲכָטָן מִיטּוּן רַוּקָן!

עַם איַזּ אַחֲרָפָה אָוּן אַשְׁרָעָק אַוִּיךְ דִּירּ צַוְּקוֹן! . . .

— „אַיךְ מִין!“ — גַּעֲעַנְטַמְעָרֶט הָאָט דָּעַר קַעְמֵל מִיטּ פָּאָרְדָּאָם, —

„אוּן יַעֲדָר אַיְנָעָר איַזּ בָּאַשְׁאָפָעָן לְוִיטּ וּוּין מַאְסּ,

דָּעַרְיְּבָעָר איַזּ זַיךְּ יַעֲדָר שִׁיןְ!

פָּאָר זַיךְּ אַלְיוֹן!

אוּן נָאָךְ פָּאָרְקָעָרֶט :

מִין הַוִּיךְעָר איַזּ מִירּ טִיעָר, לִיבָּעָר פַּעַר,

וּוִילּ בְּיוּעָר פָוּן אִים גַּעֲשְׁפִּיוֹת אַלְאַנְגָּעָ צִוְּתָ

איין מדבר ווען אייך בין פון נראז און וואסער וווײיט;
און ווען איך וואלט אויעף זיך מיין הויקער ניט געטראנגן,
און וואלט געווועזן, — לאכoir זאגן,
אוזוי ווי דיג,
יירכאוים א שיינער, —
דאן וואלטן זיך שוין לאנגן איין מדבר ערנצע-וואו
געטראיקנט מינען ביונער” . . .

דעָר שטעהַן

און אלטער קְלוֹנֶגֶר מאַן, ווּאַם האָט
געהָאָט אָ גְּרוּיסָן נָאָמָעָן אִין זַיִן שְׁטָאָט,
פְּלָעַנְטַ קִיְּנוֹמָאָל אָן זַיִן שְׁטָעַנְטַ נִיטַ אָרוּסָן
פָּוּן הוּאָן;

און ווּי באָ זַיִד, אֲזֹוי אִין גַּעַסְטַ באָ פֿרְעָמְדָעַ לְיִיטַ,
פְּלָעַנְטַ עָרַ נִיטַ שְׁטָעַלְןַ אִים ווּאוּ ערְגָעַזַּ אָן דָּעַר זַיִטַ —
נָאָר שְׁטָעַנְדָּיקַ לְעַבְנַ זַיִד, אִין אָוִיבָן-אָן;

פָּאָר ווּאַם עָרַ פְּלָעַנְטַ דָּאָסַ טָאָן,
פְּלָעַנְטַ קִיְּנוֹנָרַ קְלָאָרַ נִיטַ ווּסָן, —
כָּאַטְשַׁ אַלְעַמְעַן פְּלָעַנְטַ שְׁטָאָרַ פֿאָרְדָּרְיסָן,
פָּאָר ווּאַם אָ שְׁטָעַנְטַ נָאָרַ פֿאָרְנָעַמְטַ דָּעַם שְׁעַנְסָטַ אָרְטַ . . .
נָאָר פֿאָרְטַ,

פְּלָעַנְטַ יְעַדְעַר אִיןְנָאָרַ לְיִובָןַ,
אוּ אָוִיבַ אָ פֿרְאָסָטַן שְׁטָעַנְטַ הָאָטַ דָּעַרְ קְלוֹנֶגֶר מאַן
דָּעַרְהָוּבָןַ, —

איַז עַפְעַס אִין דָּעַם שְׁטָעַנְטַ שְׁוֵיןַ פֿאָרְאָןַ!
מְסֻתְמָאַ מְזֻזְןַ אִין אִים גְּרוּסָעַ סְדוּדָותַ לְיִינְןַ;
וּועָרַ ווּוִיסַ? דָּעַרְ שְׁטָעַנְטַ אִיןַ, קָאָן זַיִןַ, אַ סְנוּלָהַ נָאָרַ
צַוְ לְאַנְגַעַ יָאָרַ,

אוֹן ער האָט בִּירוּשָׁה אַיְם דָּרְפָּאָר גַּעֲקָרִינוּ ;
אוֹן אָפָּשָׁר לִינְטָא קְרָאָפֶט אַ גְּרוּסָע אַיְן זַיְן הַאַלְעַ . . .
אוֹוֵי האָט אָונְדוּעָר שְׂטוּקָן יָאָרְן-לְאָנְגָן מִיטָּשְׁטָאָלַע
דֻּעַם אַויְבָן-אַן פָּאָרְנוּמָעַן,
אוֹן פְּרָעָגָן — האָט זַיְךְ קְיַוְונָעָר נִיטָּנָעָאָגָט, וּוּיְזָט אָוִים.
נָאָר אַיְינְמָאָל אַוְיָף אַ שְׁמָחָה אַיְן דֻּעַם אַלְטָנָט הוּוִין,
הָאָט זַיְךְ אַ יְוָנְגָעָרָמָן מִיטָּדְרִיסְטָקִיִּט אַנְגָּעָנוּמָעַן,
אוֹן האָט גַּעֲפָרָעָגָט דֻּעַם אַלְטָנָט מִיטָּפָאָרְדָּאָס,
פָּאָר וּוּאָס
אַ גְּרָאָבָן פְּלָאָקָן זַאָל אוֹוֵי פְּלָיְכָבָד קְוּמָעַן ?
— “נָאָר פְּרִיאָסְט”, — האָט שְׁמִיכְלָנְדִיק דָּעַר אַלְטָעָר אַיְם
גַּעֲזָאנָט —
“אַיְךְ חָאָב מִיט אַיְם אַפְּוֹלָעָה הַיְנָטָם פָּוּן זַיְךְ פָּאָרְיָאָגָט,
אַפְּוֹלָעָה בְּיוֹזָע הַיְנָטָם,
מיַן קִינְד”. . .

דער פוויידר זואם האט געקליבן האלץ

א שטומפומוינט האט אויפגעהויבן זיך אין זואלד
אין מיטן זומער ;
און פול מיט קומער,
פארצוואויפלט האבן באולד
גענומען רයידן צווישן זיך די בלעטער,
ווע שועער צו זיין איז אפגעדרסן פאר דער צייט
און פון דעם ווינט פארטביבן וועגן וויט ...
געוויס, מען מז דאך סי-ווי-סי פארווויאנגען שפראַיג
אין הארבסט ... נאָר ס'אייז איזו דאך אײַנגעשטעלט
די וועטלט !
פאר זואם איז אבער אונדוּ באשערת אצינח,
זואם אלץ ארום צעלט זיך, גריינט,
צו ליגן אויף דער ערעד צעהשאטן
און זיין פון אלעמען געטראָטן,
דערפֿאָר נאָר זואם פון איזיבּן
האט זיך אַ ווינט אַ שטארקער אויפגעהויבן ! ...
אליעין דער בויט
אייז קויט
זואם ניט זיך נאָר דערוויל אַ דיר,

די ערשותע זוינען טור . . . די ערשותע זוינען מיר" . . .
א פוייער,
וואם האט דאס צונעהערט נאר מיט א האַלבּן אויער
(עד האט איז וואלד געקלובן האַלאַז)
האט זיך אויף זוי צערירען בייז : — “אַיד מענט זיך שעמען !
אויב איז אַיד האט גאט באָגּלייפט דעם שטורות אויפצעונגעטען,
בְּאַדָּרֶפְּט אַיד זיון צעפרידן, שטאלִיז
און זיך אַהֲרָן נִיט קְלָעָמָעַן
פֿון דעם וואם פֿאַר דער צִוְּיט פֿאַרְלִירַט אַיד אַיעֵר גְּלָאנְצַן, —
אַכְּבִּי דער שטאמָס וועט דְּאַךְ דְּוֹרֶךְ אַיְיךְ פֿאַרְבְּלִיבְּן גְּנָנְצַן !”

נָאָר פְּשׁוֹט, יְעַ; וַיְיַזְאֵן פְּלָעַגְתָּ אַמְּאָל מִין פְּעַמְּעָר :
אוֹ דָעַר וואם דָאָרֶפֶת דִּי האַלאַז, דעם אַרט נִיט פֿאַר די בְּלָעַטָּר.

א הונגעעריךע פלייג

א הונגעעריךע פלייג,
וואם האט א טאג אין קיר, אchan און אויף צוריך
זיך אומגעדרויט פארשמאכט אויף אלע זויטן,
האט מיט אמאל דערזען פון ווייטן
א טעלער צוקער אויפן טיש.
עם האט זיך איר פון פריד אין קאפ געטאנ א מיש,
אווי, או זי האט ניט גענלויבט גאָר אַרְעָ אַוְגָן!
אוֹן, ווֹי אַ פִּילְגָּן בּוֹיגָן,
האט זיך צום צוקער האסטיק זיך געטאנ אַ לְאָז;
דער צוקער אַבעָּר אַיז געשטאנען אַונְטָעָר גַּלְאָז . . .
אוֹן אַונְזָעָר פְּלִיג וואָס האט צום מאָלְצִיט זיך גַּעֲלִיבָן,—
האט זיך אוֹזֶה צעַשְׁלָאנְגָן דָּאָרט
אוֹ זיך אַיז, נַעֲבָּאָךְ, אוֹיפָּן אַרט
גַּעֲלִיבָן . . .

מיט מענטשן אויך א סך
פאָסִירָט אַין לְעָבָן אַפְּטָה דֵּי זַעַלְבָּע זַאָך . . .

דער שפין אוֹן דַּי בֵּין

אַ שְׁפִין, ווֹאָסֶט הָאָט זַיִן נָעַץ צַעַשְׁפְּרִיט
איַן גָּרְטָמָן אַזְוִישָׁן בְּלֹמְעָן אַווֹיפָ אַ בִּיטָּ
הָאָט אַיְינְמָאָל אַיְן אַ שְׁפָאָט
(אוֹן אַפְּשָׁר, קָאָן זַיִן, מִיט אַ טִּיפָּן חָאָסָט),
גַּעוּוּנְדָּט וִיךְ צַוְּ דַּעַר בֵּין : — "דוֹ פְּלִיסְטָם אֲרוֹם
אַ לְּעָבָן לְּאָנָּגָן פָּוָן בְּלוּם צַוְּ בְּלוּם,
דוֹ קְלִיְּבָסְט אַוְן קְלִיְּבָסְט דַּעַם הָאָנִיק נְאָכָנָהָה,
אוֹן דַּעֲכָנְסָט נָאָךְ מִיט דַּעַם אַ דָּאָנָּק בַּיְּ לְּיוֹת אַוְן לְאָנָּד
פָּאָרְדִּינְעָן . . .
אַ קְלִיְּנִיקְיָהָט, דוֹ בְּרוּיְינְסָט דָּאָךְ נָצָן אַזְוִי פִּילָּ!
וּעַל אַיךְ דִּיר זָאָנָּן איַן דַּעַר שְׂמִילָּי,
צַוְּ דִּיר וּוּעַט מַעַן נִיט הָאָבָן גָּאָר איַן זַיִן,
וּעַן מַעֲנְטָשָׁן וּוּלְּגָן וּעַן עַס אַיְזָן
דִּין הָאָנִיק עַסְּן.
אוֹן מַעַג דִּין הָאָנִיק זַיִן וּוּי זַיִם, —
אַלְּזַי אַיְונָס וּוּעַט מַעַן דִּיר נִיט פָּאָרְגָּעָסָן,
וּאָס דוֹ, פָּאָרְהִוְתְּנָדִיךְ דִּין אַיְונָס, צַוְּ דִּין לְעָבָן,
הָאָסָט עַמְּצָן אַמְּאָל אַ בִּים גַּעֲנָבָן.
דוֹ וּוּיְסָט דָּאָךְ דַּעַם נְלִיכְוּוֹאָרָט, גַּעוּוֹס :

“מען דאראפ דיין האנגי ניט — און ניט דיין ביט . . .
נו, האט דיין ארבעט דען א זיין? . . .
— “איך טראכט ניט קינומאָל פון סיינ ציל”, —
האט אויפרוכטיק און שטיל
גענטפערט איט די ביז, —
“אליאן מיין ארבעט איז פאר מיר א פֿאַרגענונג;
און ווידער, רයידנרייך צעריך,
וע איך איז דעם גרויסן גליך,
וואס דו געפינסט איז כאָפּן פֿלִיגּן” . . .

דער אַדְלָעֵר

אן אַדְלָעֵר גָּרוֹויִם אָוֹן שְׁמָאָרָךְ,
הָאָט זִיךְ פָּוּן חַוִּיכָּן בָּאָרֶג
אַרְאָפְּנָעָלָאָזָן אֲוֹיפָ דָּעָר עָרָד,
אוֹן הָאָט דָּעָרָה עָרְטָמָן
וּוְ פִּינְגָּעָלָאָךְ צָוְויִי קָלִיּוּנָעּ רִיְּדוֹן זִיךְ פָּאָרָקְלָעָרָטָן :
— „וּוְ גָּלִיקָלָאָךְ אִיזְ דָּעָר אַדְלָעָר ! אִים אִיזְ פָּרָיו דִּי וּוּלְטָן ...
וְאוֹホָהָן עָר וּוּל — אֲהַיְנָצָו פְּלִיטָעָה,
וְאוֹ קוּינְעָרָהָטָקָיִין פָּוָס נָאָךְ נִיטָּעָשְׂתָּעָלָט,
דָּאָרָטָקָאָן עָר רָוִאִיךְ זִיכְן ;
אוֹן צָוָעָן וּוְ עַמְּ יָאָנָן זִיךְ דִּי בְּלִיאָזָן ;
עָר קָאָן אֲוֹיפָ אַפְּנָרָנוֹנָטָן אָוֹן יְמִים שְׁוּבָעָן —
זִוְּין אַדְלָעָרָם הָאָרֶץ נִיטָּקְיִינְמָאָל נִיטָּקִיּוֹן צִיטָעָר !
וְוְ נִישְׁטָיָקָקְלִיּוֹן דָּאָרָפָ אֲוִימְקוּמָעָן, לְוִוְּתָזִוְּין גַּעֲפִילָן
דָּאָם וּוּלְטָלָן אָונְדוּעָרָעּ אָוֹן אָונְדוּעָרָעּ לְעָבָן” ...
— “אָ, קָלִיּוּנָעּ פִּינְגָּעָלָאָךְ” — הָאָט דָּא דָעָר אַדְלָעֵר שְׁטִיל
אָ זָאָג גַּעֲטָאָן צָו זִיךְ אַלְיָוָן, —
„זַיְיִי קָאָגָנָעָן נִיטָּפָאָרְשָׁטִיּוֹן,
וְוְ שְׁוּעָרָעּ עַמְּ אִיזְ צָו זִיכְן אֲוֹיפָ אָ פָעָלָדוֹ אָ הוּיכָן,
אוֹן פִּילְזָן אָזְ דָעָמָהָטָקָאָן מַעְןָ נִיטָּעָשְׂתָּעָלָט.”

דער פוקט

א פוקט, וואס איז אין הויף געוועסן אויף א קיט,
(מען האט אים יונגעראהייט
געפאנגען)

האט צופעליך דערהערט

דען שמוועם צוישן הונט און פערד,

וואס איז ניט וויט פון ביידל אַנגָאנְגָעָן :

— „פֿאַר ווּאַס“, —

געטענהט האט דער הונט, — „אייז בא דעם באַלעבאָס
אווי געהויבן און געאָט דער פוקט !

אויב פֿאַר זִוִּין ווּאַס —

נו, זעט ער דאָך אלֵין, געוויס,

ווי קלֵין ער אייז.

און אויב פֿאַר שיינקייט, וויסט דאָך יעדעם סיינֶה,

או אַפְטָמָאָל טַרְעַפְן מִיר אַזְוִינָעַ הִינְט,

וואס זִיְנָעַן שענער פִּיל פָּון אַים

אָזָן האָבָן נָאָר דָּעַצְיָו אַ רַעֲכַטָּע שְׁטִים . . .

וואס דען, זִוִּין שְׁכַל ? — וויס אַיך נִיט צַי לִינְט

א גַּרוֹיסָע חַכְמָה נָאָר אַיז דעם וואס מען דערשטייקט

אייז מיטן נאָכְט אַ היְנָרְל, צַי אַ דָּאָרָן האָן !

ווויל ערישטנэм קאנגען הינט דאך אויריך זאָס זעלבע טאָן,
אוֹן צוּוויטַנֵּס — ווערט מען טאָקע אָפְט
דעַרְפְּאָר אָזְוִי באַשְׁטְּרָאָפְטּ,
אוֹ ערְלָאָךְ לְעַבְנָן אוֹן שְׂוִין פִּיל גְּזִינְגְּעָרֶד" . . .
(דעַר הוֹנֵט האָט פָּרוֹזִיבְּטִיךְ זֶיךְ אָמְנְגָּקְוָתְ אַהֲנְטָעָר)
— "בִּזְוּט, אָפְשָׁר, גָּאנְצָ גְּרָעָבְטּ" — האָט דָא דַעַר פָּעָר
מיַט עַרְנְסְטָקִיּוֹת דַעַם הוֹנֵט דַעְרָקְלָעוּרטּ,
"דָאָךְ קָאָן מַעַן נִיט דַעַם פִּיקְסְּלָס גְּרוּוּס פָּאָרְשְׁטָאָנד
אוֹוְעַמְּסָאָכְן אָזְוִי אִינְגָּאנְצָן אָונְטָעָר האָט.
אָט נָעַם, צָוֵם בַּיּוֹשְׁפִּיל, אוֹן בַּאֲקָלָעָר" . . .
— "חָעָרֶט אָוִוּס" — חָאָט דָא דַעַר פּוֹקֵס נִיט אַוְיסְגָּעָהָלָטּ מַעַר,—
"מִיר אַיְזָן נִיט אָזְוִי שְׁוּעָר
וְאָט מִיד באַפְּאָלִין אַיְזָן אַהֲנֵט — נָאָר מִר אַיְזָן בִּיטָּעָר
וְאָט דָו, אַ פְּעָרָה, וּוְלְסָט וּוְרָן מִיְּן פָּאָרָהִיטָּעָר" . . .

דער חונט און דער וואַלָּס

אַ חונט, ווֹאָס האָט געהאט בַּיִם פּוּעָר
ニיט שלעכטע קעסט,
אוֹן אַיְן די ווֹינטערידיקע פרעסט
אַ בִּידֵל חִינְמָעָר טוּיר,
הָאָט זִיךְ אַמְּאָל צָום ווֹאַלְפּ גַּעֲוָנֶדֶת:
— “מִיר דָּוּכְטָן, אַיךְ ווֹאַלְטָן וַיְיַדְעָנָה לְעָבָן נִיט גַּעֲקָעָנֶט!
דוֹ בִּזְמַט דָּאָךְ שְׁוֵיָה, דָּאָנָק נָאָט, אַ ווּעַלְפּלָן נִיט קִיּוֹן יָוָנָגָעָר,
אוֹן ווֹיְסָט דָּאָךְ גּוֹטָן די ווֹעַלְטָן, —
פָּאָר ווֹאָס זָאַלְסָטָןדוֹ דָּאָס שְׂטָעַנְדִּיקָּעָר לְיִידָּן קָעָלָט
אוֹן חִינְמָעָר?
אַיְךְ פֿרְעָגָן גַּאנְצָ אַפְּטָט באָ זִיךְ אַלְיָוִן:
דוֹ הָאָסְטָן דָּאָךְ, ווֹאַלְפּ, אַזְוֹנִינָה צִיּוֹן,
וֹאָס ווֹאָרְפָּן אַן אוֹיְוָךְ אַלְעַמְּעָן אַ שְׁרָעָם,
אוֹן דָּאָךְ פֿאָרְגִּיעָן אַלְעָדָיָנָעָן טָעָג,
איַן שְׂטָעַנְדִּיקָּעָר גַּעַפָּאָר,
איַן חִינְמָעָר אַן אַין צָעָר”...
— “מַעַן רַופְטָן דָּאָךְ חִינְמָעָר, — אוֹן ווֹיְסָט פָּאָר ווֹאָס?” —
הָאָט אַפְּגָעָרְפָּן זִיךְ דָּעָר ווֹאַלְפּ מִיטָּן דָּרוּים פֿאָרְדָּאָס,
“וּוְיָלָפָאָר אַ בִּינְדָּל, ווֹאָס מַעַן ווֹאָרְפָּט אַרוֹויָּס

פָוּן חַוִין,
אֵיז רַעֲכֶת בְּיַי דָרֶר צֹ דָרְיוּעַן מִיטַן עַק,
אוֹן חַיְנַיְעַן גַּאנְצָע טַעַג
איּוֹתָהָאַלְעַזְוִוִּיפָן;
אוֹן אַיךְ, וּוֹי גַּרוּסָע עַס זָאַל נִוְטַזְוִין מִינְזַוִּיטָן,
וּוְעַל פָּאָר אַ שְׁטִיקָל בְּרוּוּטָן
זַיְדָהָיִינְמַאְלָן נִוְטַפְּאָרְקוּיְפָן".

אָזוֹי, אָזוֹי, רָב וּוְאַלְפָה, דָו מַעֲנַסְטָ פָּאָרְבְּלִיְיבָן פְּרִיָּי,
אוֹן זַיְדָהָיִינְמַאְלָן זַיְדָהָיִינְמַאְלָן
אַ הַאָרָן נִוְטַפְּאָרְקוּיְפָן;
וּוְיַיְלָהָיִינְמַאְלָן אַ שְׁוֹמֵר וּוְעַטְדִּיךְ סִיְיָהָיִינְמַאְלָן
דָעַר פְּוִיעָר אַוְיְפָן הַוְּחָף צֹ זַיְדָהָיִינְמַאְלָן נִעְמַעַן . . .

די מײַז אָונַ דער לִיב

אָ מײַז ווֹאָס האָט פֿון לִיב נִיט ווֹיִיט
געַלעֲבַט אָ לאָנְגָע צִיט,
הָאָט בִּיסְלָאָכְוַיְזָ אָזְזֵי זִיךְ צָוְנוּוָאוֹוְנְטָ צָו אַיִם, —
אָז נִיט נָאָר ווֹאָס זַיְ פְּלַעַגְטָ פָּאָר אַיִם
קִיּוֹן שְׁרַעַק נִיט פִּילְגָן,

נָאָר זַיְ פְּלַעַגְטָ מִיטָּן לִיב ווֹיִיט אִיר גְּלִיְיכָן שְׁפִילְגָן:
זַיְ פְּלַעַגְטָ זִיךְ פְּלַאָנְטָעָדָן אִין קְרוּיָן פֿון זַיְינָה האָר,
אַיִם צְוָפָן פְּאָרָן עַק — אָוָן אַפְּטָמָאָל נָאָר
אוּוּעְקָכָאָפָן בִּיְ אַיִם פֿון אַוְנְטָעָר נָאָר
צָו זִיךְ אָ בְּרַעְלָאָן אִין דִי נְרָאָן . . .
אָוָן ווֹעַן דָּעַר לִיב פְּלַעַגְטָ בִּיזְלָאָךְ אָנְחָהִיבָן צָו בְּרוּמָעָן, —
נָאָר אִין אָ רְגַע שְׁפָעְטָר — וּוֹידָעָר קְומָעָן
אָ קִיצְלָ טָאָן אַיִם מִיטָּן עַק ;
הַכְּלֵל זַיְ האָט דָעַמְלָ לִיב אִין בִּיְן אַרְיוֹן דְּעָרָעָסָן.
דָעַר בָּעָר, ווֹאָס אִין אַמְּאָל בִּיְם לִיב צָו נָאָסָט גְּעוּזָעָן,
אִין אוּיפָ דָעַר מְזָיָּ שְׁטָאָרָק אָוִיפָנְעֶבֶרָאָכָט גְּעוּזָעָן :
— „וֹאָס הַיִּסְטָ ! “ — הָאָט עָר בָּאָמְעָרָקָט אִין גְּרוּזָן צָאָרָן —
„אִיר חֹזֶפֶת הָאָט דָאָךְ נִיט קִיּוֹן גְּרָעָנָעָץ ! ”

איך וואלט דאך מיט א געגעץ
פון איר א סופ געמאכט" . . .
— “דו אומגעלאומפערטער !” — האט זיך דער לייב צעלאכט,
“דאס מייזעלע איז דאך פון דיר א פולע קליגער . . .
וואס זאנסטע דו, קליגער, קומ אקארשט ארוים !” . . .
— “איך זאג” — ארויסגעפישטשעת האט די מיזן, —
“או אונדזער לייב איז גרויס
ווען ער פארמעסט זיך מיט א העלפאנט, צי א טינער,
צי מיט א גרויסן בער איזוי ווי דו, —
אונדרז מיזן, געווינטלאך, לאזט דער לייב צורו” . . .

איך וויל איך ניט דערציאן דא סיון ניז;
איך וויל איך בלויז דערקלער,
או אט-אוזי-א קאנגען לייבן פון די מיז
נאך עד הוים ניט פטער וועגן . . .

דער שטויין און דאס שפענדל

א טיעני, אפונשפלטן פון א האלן,
געשוואמען אווי מיט שטאלן
פארבי א שטיין, וואם אוין געלען אויפן ברעה,
און אוים געטאן א פראן :
— “דו ניב מיר צו פארשטיין,
רב שטיין,”
פאל וואם דו פאלסט אועעק
זום דעם,
און אויבן אויפן וואסער קאנטן דו ניט פארבליבן ;
און איד, פאראערט, — איד שווים אהין,
וואויהין
די שטראמען טרייבן” . . .
— “איך מיאן,” —
גענטפערט האט דער שטיין,
“די זאך פון דעם אויז גאנץ געוינלאך :
איך נוי זום גראנד — וויל איך בין שוער,
און דו ? — דו וואססט זיך אהין און הער —
וויל דו ביזט גריינג און קליאינלאך.”

ד י מיוו איז פאסטקע

א מיוו האט אין א פאסטקע זיך אריינגעכאנפֿס
וויי נאָר עס האט נאָך אַיר דְּאַם טִירל זיך פֿאָרְלְאָפֿטְס
האַט באָלֶד פֿאָרְשְׁטָאָגָנָעָן אָונְדוּזָעָר מְוִיָּן,
או זיך ווועט שווין פֿוֹן דָּאָרְטָן נִיט אָרוּוִים.
ויי האַט גַּעהֲרֵט נאָך פֿוֹן אַיר מְוֻטָּה,
או מְיוֹן באָצָאָלָן טִיעָר פֿאָרְן בְּרוּוּת מִיט פֿוּטָעָר . . .
נאָר ווּלְנָדוּיק פֿאָרְבְּלִיבָן פֿאָר דָּעָר ווּלְטָט
אַחַלְדָּר,

האַט אָונְדוּזָעָר מְיוֹן באָך זיך אָזוּזִי גַּעֲמָאָכְט אַ רְעַכְט :
— “צִי גּוֹט, צִי שְׁלַעַכְט, —

מעַן דָּאָרְךָ דִּי זַאְךָ בְּאָנְעָמָעָן וְוי עַם אַיּוֹן :
מעַן טָאָר אַיּוֹן זַיךְ נִיט זְוִיָּן גַּעֲנָאָרָט, גַּעֲוָוִים, —
דָּאָךְ מְוִיָּן כָּעַן אַבְּעָר אַיְיךְ צַוְּ מְעַנְטְּשִׁין בְּלִיכְבָּן עַרְלָאָךְ :
וּוְעָר וּוְיָסָם צִי ווּאַלְטָט מְוִיָּן מִיךְ פֿאָרְשְׁפֿאָרָט אַחַעָר,
אָחִינְטָעָר אַיּוֹן-נְרָאָטָעָם דִּיךְ אַיּוֹן שְׁוּעָר,
וּוְעַן אַיךְ ווּאַלְטָט נִיט גַּעוּוּן פֿאָר זַיךְ אָזוּזִי גַּעֲפְּרָלָאָךְ” . . .

אַיר ווּוִיסְט ?
מִיר אַלְעָה האָבָן אָפְטָם דִּי זַעְלָבָע טְרִוִּיסְטָם . . .

דער רָאֶב

אָרָאֶב, ווֹאָסְמַה אָהָט גַּעֲהָאָט
אַיִן ווְאַלְדֵּ אָגְרוּוִיסְן צָהָר,
אָהָט אַיִינְכָּאָל אַיִן אָמָּאָגְן אָשִׁיְנָעָט
גַּעֲנוּמָעָן אַוְיְסָוְיְזָן זַיִן שְׂטָמִים
פְּאָרְזָוִינָעָ שְׁבָנִים;
אוֹן ווְיַי עַס פִּירְטַזְיךְ — הָאָבָן זַיִד בַּי אַיִם
אָחָיְפְּשָׁע בַּיְסָל אַנְהַיְינְגָעָר גַּעֲפָנוּנָעָן.
דָּרְיוִי טַוְיבָּע סָאָוָעָס אוֹן אָחָיְזָעְרִיקָעָר הָאָוָן,
וּוֹאָסְמַה אָהָבָן נָאָר פָּזְן שְׁטָנְדָרִיךְ אָזְן
דָּעַם נַאֲכְתִּיגָּאָל זַיִן רָוָם אוֹן גַּרְוִיסְלִיטַזְנִיט פַּאֲרָגְנוּנָעָן,
בַּאֲשָׁלָאָסְן הָאָבָן בַּאֲלָדָר
מִיטְעַרְנְסָטָע גַּעֲוִיכְטָעָר,
אוֹן אַיִן דָּעַם גַּאֲנָצָן ווְאַלְדָר
אוֹזְנָאָר דָּעַר רָאֶב אָגְרוּסָמָט גַּעֲבָעְנְטָשָׁטָעָר דַּוְכְּטָעָר,
אוֹן כַּאֲטָשָׁזְיַיִן שְׂטָמִים אוֹזְנָאָר נִיטְרִיּוֹן —
נָאָר ווְיַי אוֹזְנָאָר אַזְן שִׁיּוֹן,
אוֹזְנָאָר מִיטְעַר צִוְּיטָן,
וּוְעָר ווְיְסָטָן ווְיַי ווְיַיְתָן
עוֹר ווּעַט נָאָר שְׁטִיְינָן . . .

— “וואי קאָז מען. דאָם אָווֹ פַּיל לִיוָּגָן?” —

האָט אָוְפָנְגָעָנֶט

די טוּב דעם נַאכְטִינָּאָל גַּעֲפָרָעָנֶט —

“אוֹן גַּלְאָט וּוֹאָס וּוֹיְיטֵן סַאֲוּעָס פָּוּן גַּעֲזָנָג!

אַיך שְׁוּעָר דִּיחָ, אָז פָּוּן יְעָדָן קַלְאָגָג,

וּוֹאָס נִיְּטֵבֵי אִים אַרְוּס פָּוּן מַוְּגָּשׁ,

נַעַמֶּט דּוֹרָךְ אַ גַּרְוִילָּי” . . .

— “נִיְּטֵבֵר זִיךְרָן, מַיְּוִין לְבָעָטָבָּה,” —

האָט אַיר דַּעַר נַאכְטִינָּאָל גַּעֲמָרְיוֹתָט, — “אוֹן גַּלוּבָּה,

אוֹ סִמְעָגָה זִיךְרָן זִיכְרָן דַּעַר רַאֲבָן אָווֹ בָּאָרוּכָּה,

אוֹ אַלְעָאָזָלָן אַוְיָף אִים טִיְּטֵן מִיטָּה דַּי פִּינְגָּעָר,

דָּאָךְ וּוֹיְיסָן אַבְּעָר אַלְעָאָזָלָן גַּאנְצָן בָּאַשְׁטִימָה,

אוֹ רַאֲבָן זִוְּגָעָן נִיְּטֵבֵר קִין זִוְּגָעָר.”

דער האן דער עקסן

אן אלטער אנטענדייטער האן,
וואס איז פון שטענדייס אָן
געווען באַלעמען געאכט,
ווײַל פונקט אַין האַלבּע נאכט
מלענט ער צויט יַאֲרָן לאָנג
דער ערשטער לאָזֶן הערן זיַּוְן געוזאג
אוֹפֵף הוֹיכָע טענער,
האָט אַיִינָמָאָל זיך באַטראָכט
צָוּ נַעֲמָעַן נַאֲכָמָאָכָן דַּי וַנְגַּע הַעֲנָעָר;
(קָאָזֶן זַיְוָן, ער האָט גַּעֲמִינָט אָזֶן זַיְנָעַן שַׁעַנָּעָר,
אוֹן אָפְשָׂר האָט זיך אַים פַּאֲרָגְלָסְט
אוֹךְ צַוְּיִישָׁן יוֹנְגָּעַן זַיְוָן באַזּוֹאָסְט. . .)
אוֹמוֹיסְט מִיט אַים גַּעֲטָעָהָט האָבָן זַיְנָעַן פְּרִיאַנְט:
— „וְוָאָס אַיז מִיט דַּרְאָזְוִינָס גַּעֲוָאָרָן?
דוּ בַּיּוֹט אַזְוִי פִּילְׂ יַאֲרָן,
בֵּין הַיִּנְטָם,
געווען דער בעסטער קרייער!
אוֹן בַּיּוֹט באַונְדוֹ פָּוּ שְׁטֻעָנְדִּיק אָן
געווען פַּאֲרָעָכָנְט אַלְסָ דַּרְמָבִין, דַּרְפָּאַרְשְׁטִיּוּר,

און איצטער, זאג אליען, וואס ווילסט דו מאן?
און גלאט עם איז דאך שענדרלאך
פאר דיר, דעם אנטשענדיגטען האן,
זו נאכמאנן די יונגע הענרגלאץ!
און וואס האסט דו איזוינס אין זוי דערזען?

נאר וואס, נאר ווען —

דער אַטער האָן

האט זייןsem געטָן...

דערווילע זיינען זיך אַריבער יַאֲרָן,
די דורות יונגע הענער זיינען אלט געוואָן
און האָבן אַנגעההיבָן קרייען זוי מען דאָרָף:
מייט טראָפ און ניגוּן, אַפְגַעַזְוִין, שאָרָף, —

נאר אונדווער דאן קיכאָט

געקרײַט האָט

נאר אַוִיפָן יונגען אַוִיפָן;
און איז געווען צו שאָנד און שפָאָט
אוֹיף אַלְעָה הוֹיפָן.

גערכט איז אפשר זיך דער אַטער האָן,
דאָך קאנען מיר ניט אַומְבִּיטָן דעם סָרָך:
וואָס קאָן מען מאָן,
אוֹ יונגע און אלט איז פָאָרט ניט קִיּוֹן פָאָר קְלִיּוֹדָר!...

דער באָרגן אָזֶן דְּאַס גְּרוּזֶל

א גְּרוּזֶל טְּלוּיָּעָנְדִּיך וַיֵּך צו א גְּרוֹיסָן באָרגָן,
הָאָט אִים גְּעוּבָעָטָן : — "דו בִּזְוּת שְׁטָאַרִיך
אָזֶן גְּרוּזֶל, —
הָעַלְפָּר אָוִוָּס,

בְּאַשְׁיַׁץ מִיד פָּוּן דָּעַם וּוּינְטָדָעַם פְּרַעֲבָן אָזֶן פָּאַרְשִׁיּוֹטָן,
וּוְאָס בִּיְיָגָט מִיר צו דָּעַר עַרְדָּפָן אַלְעָז וּוּינְטָן
אָזֶן מַאֲכָט פָּאָר מָוָר, טְּאַגְּנְטָעַנְגָּלָאָז,
מִיּוֹן קָוָרְצָן לְעַבָּן שְׁוּעָר אָזֶן אַוְמְדָעַרְטָעַנְגָּלָאָז." —
"דו וּוּעָסָט גַּעַהְאַלְפָן זְיוּן, גְּעוּווֹס," —
הָאָט וּוּאָס צו דָּעַם גְּרוֹאָז גְּעוֹזָגָט דָּעַר רַיָּן, —
"דִּין הַיְּלָח אִיז אַבָּעָר נָאָר אִין דִּיר אַלְיָוִן :
בִּזְוּת סְלִיוֹן,

דָּעַרְבָּעַר קָאַנְסָטדו זְיַיך אַהֲנְטָעַר מִיר בָּאַשְׁיַׁץ . . .
אִיך וּלְבָסְט — בֵּין מַאֲכָטְלָאָזָג, מִיּוֹן קִינְר,
אָזֶן שְׁטָעַנְדִּיך בְּלִיְּבָאִיך אַפָּן פָּאָר דָּעַם וּוּינְטָן,
די רָעָגָנס, דָּוּנָעָרָן אָזֶן בְּלִיְּצָן" . . .

א פֿאַבל וּעֲנָן גַּעֲנָדוֹ

אין אַנְהַיִב פֿרִילִינְג, וּוֹעֵן דָּעַר שְׁנִי
איַז נָאָך אַיְינְגָאנְצֶן נִיט צְעַנְגָאנְגָעָן,
זִיך אַוְיפֿגְעָהוּבָן האַבָּן גַּעֲנָדוֹ מִיט אַ גַּעֲשָׂרִי,
(און אָפְשָׂר מִיט גַּעֲזָנְגָעָן)
פֿוֹן זַיְעַד שְׁמוֹצִיקָן אַזְנְגָאנְגָעָן הַוּת,
אוֹן האַבָּן פֿלִיעָן זִיך גַּעֲלָאָזָט אַרְיוֹת,
אָהָיָן, — וּוֹאָהָיָן עַמְּחַט דָּעַר מַיְלָדָעָר וּוִינְט גַּעֲצָיָן;
אַ מַחְנָה וּוַיְלָדָעָ גַּעֲנָדוֹ, וּוֹאָס זַיְעַנְעָן דָּאָרָט נִיט וּוַיְוִיט
צַו יַעֲנָעָר צִיְּיט
בְּאַרְבִּינְגַּעַפְּלוֹינְג,
גַּעֲנוּמָעָן האַבָּן פֿוֹן דִּי קְרוּבִּים פֿרִין שְׁפָאָס :
— „זַיְיָ וּוּלְעָן דָּוְרְכְּפְּלִיעָן קוּיְם-קְוִים דִּי גַּאַס,
נִיט העֲכָר
פֿוֹן יַעֲנָעָ דָּעֲכָר, —
אוֹן וּוּלְעָן בָּאַלְדָּז זִיך וּוַיְדָעָר אַוְיָף דָּעַר עַרְד
אַרְוָנְטָעָרְלָאָזָן צְוֹוִישָׁן בְּחֻמוֹת, הַוְנְטָאָזָן פֿעָרָה, —
איַז זַעַנְאָר וּוֹאָס עַמְּטָט וּזְרָק אָפְ פֿוֹן זַיְיָ!
וּוֹאָס פָּאָר אַ טּוּמָל אַזְנְגָעָן גַּעֲשָׂרִי
זַיְיָ האַבָּן אַוְיפֿגְעָהוּבָן! .. .

— “נאראנט !” — האט פון אויבן
אן אדלאטש שטימע זיך דערהערט, —
“זוי דארפֿן מעָר פון אייך נאך זיין גערט :
אייר, פריעע, קאנט זיך פְּלִיעָן אומגעשטערט
לויט אײַער ווילֶן און פָּאָרְלָאָנג, —
אייך קומט דערפֿאָר אַ קְּנָאָפֿעָר דְּאָנָּס ;
אַ לְּוֵיב פָּאָרְדִּינָּעָן אַכְּבָּעָר די, ווֹאָס זְוִינָּעָן דָּרוֹתָה לְאָנָּג
פָּאָרְטְּרִיבָּעָן אַין אַיְוָנָּג חַוְּף גַּזְעָסָן, —
און האבן דאך אָן זְוִיעָר פְּרִיְהִוּת נִיט פָּאָרְגָּעָס !” . . .

דער קלונגר גערטנער

עם האט א גערטנער אויף א רייך-גענרייטן טיש
אוועקגעשטעלט א רויז פון גארטן פריש ;
אנטקען נאך א בלום פון זיך,
וואס איז גשטאָגען אויף דעם זעלבן טיש ניט וווײַט.
דער סאָרווער, וועלכער האט צום טיש גערהייט
האט מיט דעם גערטנער דאָרט פֿאָרפֿירט אָ רייך : —
— „אט זע, איז פֿלְגַּן גַּנוּמוּן,
איוֹ צוֹישֵׁן בִּיְדָע בְּלָזְמָעָן
דער אונטערשייד דאָך גַּרְוִיס, —
דאָך קומט זַיִן בִּיְדָן אוַיס
די הוֹזֵן, די זעלבע צו בָּאַצְּרִין . . .
אוֹן נאָך מַעַר, ווֹעֶן די אַמְּתָה/דִּיקָּעָן רוֹזָן ווּעַט פְּרִירָן
שְׂוִין אָ פֿאָרוּעָלְקָטָע עַרְגָּעָ-וּוֹאָן מִיסְטָן” . . .
— „וואָס באָלְבָעָט דַּו אָמוֹיסְטָן ! “ —
האט אַים דער גערטנער אָפֿגַּעַשְׁטָעלְטָן, — „סְּאַיִן דִּין גַּעַדְאָנָק
בָּאַוּוֹאָסְטָן שְׂוִין אלְעָמָעָן גַּאנְצִי לְאָנְגָּן,
נאָך בִּירוּשָׁה פָּוֹן די זַיְדָעָס אוֹן די טַאָטָעָם . . .
נאָר ווּר פֿאָרגְּלַיְיכָט דַּאַס רוֹזָן, — נאָטָס גַּעַשְׁאָנָק,
זו גַּעַקָּאַלְיוֹרָטָע, אַנְגַּעַפְּאַרְבָּטָע שְׁמַאָטָעָס ! ”

די הוּן און די קוקאָווע

א הוּן האָט דער קוקאָווע אַנְגַּעַחוּבָן שְׁמַרְאָפָן :
— “נוֹ זָגֶן, צִי האָסְטָט דָו נָאָךְ אַ פְּוִינְגָל וְעוֹן גַּעֲטָרָאָפָן
וְוָאָסְטָט זָאָל אָזְוֵי וְווֹ דָו,
קִיּוֹן נְעַסְטָט נִימְתָּחָבָן עַרְגְּעַי-וּאוֹ ?
זָאָל זָיוֹן כָּאָטָש אַונְטָאָר דָאָךְ, צִי אוֹוִיפָּ אַ צְוַוְוִיגָג . . .
(וּוְעָרְדָּט שְׂוִין פָּוָן אָן אַנְשָׁטָעַנְדִּיקָן שְׁטִוְוָג
אַיְן הַוִּיפָּ !)
אָוֹן דָו ? דִּיר אָרטָט דָאָס נִימְתָּ, דָו קוּסְטָט גָּאָר נִימְתָּ דָעָרְוִית,
אָוֹן פְּלִיסְטָט אַרוֹם פָּוָן נְעַסְטָט צָו נְעַסְטָט
בֵּי אַלְעָ פִּינְגְּעַלְאָךְ אַיְן גַּעַסְטָט
צָו לְיוֹינְגָן דָאָרטָט דָעָרְוִילָא בָּא זָיו
דִּיּוֹן אַיְ !
וְוּ שְׁעַסְטָט דָו זָיךְ גָּאָר נִימְתָּ פָּאָר לִיְוָטָן !
אָוֹן גְּלָאָט וְוּי האָסְטָט דָו מָוָט
צָו לְאָוֹן אַיְן אַ פְּרֻעְמָהָן נְעַסְטָט דִּיּוֹן פְּלִיּוֹשָׁ אָוֹן בְּלוֹט ” . . .
— “מִיּוֹן טִוְוִירָע, אַיְרָ וְוִוִּסְגָּאָנְגָט ” —
הָאָטָט די קוקאָווע אַיְרָ גַּעֲנְטָפְּרָטָט פָּוָן דָעָרְ וְוִוִּיטָן, —
“אָזְוּ וּוְעָרְעָסְגָּזְטָט מִיּוֹן אַיְיָ נִימְתָּ אָוִים,
אַלְעָ אַיְינְסָ קְוָמָט אַ קְוָקָאָוּקָעָלָעָ אַרְוִוָּס ” . . .

א פאל ווען א העכט

— פון שטודמייך שטראָם געטראָגן,
האט זיך א העכט פון גרויסן טיך אין ים דערשלאָגן,
אוּן פֿאָרֶן וואַלְפִישׁ דָּאָרֶט גַּעֲנוּמָן זיך באַקָּלָאנָן
אוּיף דָּעַם ווֹאָס טָוָט אַיְן גַּרְוִיסְן טֵיך זיך אַפְּ:
— “אַ קלְיִינְקִיטַּם צָו זָגָן !
אוּן נִוְתַּדְּרָטָן מִיטַּן קָאָפְּ
אַרְאָפְּ !
מען קוּטַּט נִוְתַּדְּרָטָן אוּיף יְהָוָם אוּן אוּיף שְׂטָאנָן,
אוּן ווֹיִיְּ, דִּי חְרֶפֶה אוּן דִּי שָׁאנָד !
די קלְיִינְעַ פִּישַׁן האָבָּן גַּאֲרַדְּ מַאֲכַת בָּאַלְמוּמָן
אוּן האָבָּן אוּמְעָטוֹם דָּעַם אוּבוּן־אוּן פֿאָרָנוּמָן,
אוּזְוַיְּ אַיְן רָעַכְתָּ, אוּ פָּוּן אַ יְאָגָדְרַ צִי אַ קָּאָרָעָם
וְאַל גַּאֲרַדְּ דָּעַר אַקְעָן, צִי דָּעַר סְאַנְדִּיק האָבָּן צְרוֹת . . .
נִאָר דָּאָס אַלְיַיְן ווְאַלְטַּט נִאָר נִוְתַּדְּרָטָן
האט זיך דָּאָס קלְיִינְוֹאָרג גַּאֲרַדְּ בָּאַטְרָאָכְטַּם,
מען וְאַל צְעֻזְעָמָעָן אַלְעַ גְּלִוֵּךְ
אַרְוִוִּיסְרָאָמָעָן פָּוּן טֵיך
די גַּרְוִיסְעַ אַלְטַּט שְׂטִיעָנָר . . .
— “איּוּ ווֹאָס ?” — האָט דָּא דָּעַר וואַלְפִישׁ אַיְם גַּעֲפָרָעָנָט,

„איך זע נאר ניט די צרה וואס דא שטעהט,
פארקערט, דאס וואסער וועט דאך ווערן ריאנער,
וועט דו דערוויל
דאס קלענסטער פישעלע באמערכן פאָר אַ מײַל“ . . .
— „אַ נײַן! דאס איז פאָר אונדו נאר מער ווי שלעבט“ . . .
גענטפערט האט דער העכט,
 „וויל קינער
באָדראָך ניט נויטיקער ווי מיר אליען די שטיינער.
מיר מזון זיך באָהאלטן הינטער זיַּי . . . אָן ווען
די פישלאָך זאלַן נאר פון וווײַטן אונדו דערזען, —
איַן שויַּן פאָרפאָלן . . .
אָוך קעַן זיַּי זיווער וואֹיל:
בָּאַ זיַּי רעכט אִין נײַ אַריינצופאָלן
אַבִּי נאר ניט צו אונדו אִין מײַל“ . . .

דער באַק אָוּן דער פֿוקְס

אַ באַק,

וואָסֶם האָט אִין סְטָאָרְדָּעַ דָּאָרְטַּה דָּעַם גָּאנְצָן טָאָן גָּעֲגָבָן,
הָאָט אַיִּינְמָאֵל זִיךְ גָּעוֹנְדָּרְטַּה צָוּם פֿוקְס : — “פָּוּן טָאָג צָו טָאָן
בָּאוּוֹאָנוֹנְדָּעַרְ אַיךְ אַלְזַי מָעַרְ דִּין לְעָכְנָן !
לִינְסְטַּה אַפְּ צָו שְׁעָהָן לְאָנְגַּבְאָלְטָן אִין דִּי נְרָאָן,
דָּעַרְהִיטְנְדִּיךְ אַ פּוֹיגְלַ צִי אַ הָאָז . . .
וְוָסֶם קָוְמָטַ פָּוּן דָּעַם אַרְוִוִּים ?
מִיר פָּאָסְטַּ דָּאָם נִיט אָפְּלִין, נָאָר אַיךְ זָאָג דִּיר אָוִוִּים :
(דָּעַם אַמְתַּה קָאָן מָעַן נִיט בָּאָהָלְטָן,
דָּאָם הָאָב אַיךְ נָאָךְ גָּעוֹהָרְטָן פָּוּן אָנוֹנְדָּעַר בָּאַק דָּעַם אַלְטָן,
וְוָסֶם האָט שְׁוִין אִין נְזָעַדְן אִיצְטַ זְיָוָן רָו . . .).
אָז דִּין,

מִיטַּ דִּין פָּאָרְשְׁטָאָנָה,
וְוָאָסְטַּ זִיכְעָרְ זְיָוָן אִימְשְׁטָאָנָה
דִּי גְּרוּסְטָעַ סְטָאָרְדָּעַ אַנְצְעָפְּרִין !
וְאַלְסְטַּ גָּאנְצַּ בָּאַשְׁטִימָט
גָּעוּוֹאָרְן מִיטַּ דִּין גָּרוּסְן שְׁכַל שְׁנָעַל בָּאַרְיִימָט
אָוּן סְ'וּאָלְטָן אַלְעַ אָונְדוּעָרְ מִיטַּ דִּיר שְׁטָאָלְצִירָן . . .
— “מִין לְיבָעַר הָאָרְנוּרִיקָעַר בָּאָם”, —

האָט מיט אַ שמייכָל אִים דער פֿוֹסֶס געטָן אַ זָּגָן, —
„סְאֵין טָקָע וַיְעַר שְׁיוֹן פּוֹן דָּרָת,
וְאֵם דָו הָאָסְט אָזָא הָוִיכָע מִינָנוּג וּוֹעֲנָן מִיר,
נָאָר מָוחָל בֵּין אִיךְ דָרָר דָעַם פָּאָרְגָּעָנִין
צָו זָיַן דָעַר פִּירָעָר פּוֹן אַ סְמָאָדָע צִינָן.“

די קראנקע דריין

איך ווים ניט, אובי מיר האבן גאר א רעלט
בأشטימט צו זאגן : דאס איז גוט, און דאס איז שלעכט :
ווײַוָּיל אַפְּטַמָּאָל הַעַלְפְּנִידִיס דָּעַם שׂוֹאָכָּן,
אָוָן וּוּלְגָנִידִיס זַיִן וּוּיְטוּתִיגּ לַיְנְדָעֶר מַאָכָּן,
פָּאַסִּירֶטּ, אָז מַעֲרָעָר לַיְדִין אַיְדָעָר פְּרִידּ
פָּאַרְשָׁאָפּט אִים אָנוֹנְזָעָר גַּוְטָעָר וּוּלְן ;
דָּעַן אַוִּיסְגָּעָאַיְדָלְטּ זַיְנָעָן מַעַנְטַשְּׁלָאָכָּעָגּ גַּעֲפִילְן !
אָוָן שָׁוּעוֹר אִיז צו גַּעֲפִינָעָן דָּעַם בָּאַשִּׁיר
אַפְּיָלוּ פָּוּן די גַּרְעַסְטָע אָוָן די שַׁעַנְסְטָע טָאָטָן .
דָּאָר, וּוּעָן אִיךְ זַעַט אַזְּטָן, —
וּוּאָסּ הַאָטּ, פָּאָן זַיִן, פָּוּן אַזְּטָקִיטּ בְּלֵוִין, —
אַחֲוָנְגָעָרִיכְן צו זַיִן טִישּ גַּעַנְומָעָן ,
דָּאָן מַאָכָּט מִיר גָּאָר נִיט אָוָס
פָּוּן וּוּלְכָעָה הַינְזִיכְטָן זַיִן גַּוְטְּסִיקִיטּ קָוְמָט אַרְוִוִּים,
אַבְּיִ דָּעַר הַוּנְגָעְרִיךְעָר הַאָט דָּעַם בְּרוּוּטּ בְּאַקְוּמָעָן .
גָּאָר וּוּעָן מִיר הַעַלְפָן אָנוֹנְזָעָר חַבְרָ מִיט פָּאַרְשְׁטָאָנָה,
מִיט מִיטְגָּעָפְּלָ אָוָן מִיט אַבְּרִידְעָלְאָכְבָּרָהָאָטָן,
פָּאַסִּירֶטּ, אָז מִיר פָּאַרְלִיּוֹנְגָעָרָן אִים אַפְּטּ זַיִן ? עַבְן ;
אָוָן זָאנְטּ אִיךְ וּוּאָס אַיר וּוּלְטָם, דָּאָס אִיז אַגְּרִיסְעָזָעָר . . .

טיר האבן בישיפולן צו דעם א סה,
נאָר אַיך ווועֵל דָא אַיך בְּלוֹוֵ אַ מְשֻׁל גַּעֲבָן.

בזועצט האט זיך אַ ווֹאָרִים אוֹיֶף אַ בְּלָום,
וּאָס חָאָט זיך מִיט אַ שְׁיַינְעַדְקִין שְׁמִיכֵל, שְׁטוֹם
צְעַפְנֵט אַיְן דִּי פְּרִי-אַרְיקָע שְׁטָרָאַלְן,
אוֹן מִיט דִּי צָאָרְטָע פָּאָרְבָּן אַיְנָם שְׁוִין גַּעֲשְׁפִּילְטָן;
אַ טְוִיטָע שְׁרָעָק אַיְן נַעֲבָּאָךְ אוֹיֶף דָּעַר דְּרוּוֹן גַּעֲפָלָן,
וּוֹעֵן זַי הָאָט אוֹיֶף אַיְרָסָאָמְעַטְעַנְעָם לְיִוְבָּעָרְפִּילְטָן
דָּעַם קָאָלְטָן שְׁוֹגָא,
וּאָס הָאָט זיך מִיט אַיְרָס בְּלָוָט אַוְן פְּלִוִישָׁ גַּעֲנָרְטָן;
אַ טְוִיעָן-טְרָדָר אַ רְיִינָע
אַרְאָעָנְעַקְיָקְלָט הָאָט זַיְךְ אוֹיֶף דָּעַר עָרָה,
וּוֹעֵן זַי הָאָט אַיְרָס בְּאַשְׁתְּרָאָלְטָן, מִידָּן קָאָע
נְעַבְוִוָּן נִידְעָנִיס אַרְאָפָּס . .
רְיוֹת שְׁטִוְיָן שְׁרָעָק
גַּעֲוָאָרְטָהָאָט זַיְךְ אוֹיֶף אַיְרָס לְעַצְטָע טָעָג,
אוֹן נִידְעָרְקָעָר זַיְךְ אַלְעָזָן צַוְּדָע עָרָד גַּעֲבָוָן.
צָוְם גַּלְיָק
גַּעֲפָלָן אַיְן אוֹיֶף אַיְרָס דָּעַר בְּלִיךְ
פָּוָן וּוּכְטָעָרָס גַּוְטָע אַוְיָגָן.
עָרָהָאָט דְּרָזְעָן
דָּעַם אַוְמְגָלִיק, וּאָס אַיְרָס הָאָט גַּעֲשָׁעָן,
אוֹן הָאָט אַיְרָס שְׁטוֹמָעָן צַעְרָפָרְנוּמוּן ;
עָרָהָאָט דָּעַם ווֹאָרִים בָּאַלְדָּפָן אַיְרָס אַרְאָפְנָעָנוּמוּן
אוֹן פָּאַרְזִיבְטִיק אַרְוּמְגָעוֹאָשָׁן אַיְרָעָוָן וּוּאוֹנָרָן,
זַי אַוְיְסְגָּנְגִּילִּיכְטָה אַיְן צַוְּאָן אַ פְּלָעָקָל צְוּגְעַבְוָנָדָן,
אוֹן אוֹיְפְנָעָנְרָאָבָן אַרְוּס אַיְרָס דִּי עָרָה .
— «וּוֹי לְוִינְט זַיְךְ דָּאָס אַוְמוֹסָט אַזְוִי פְּלָי צַו בְּאַמְיָעָן !
דִּי דְּרוּוֹן אַיְן דָּעַן דָּאָס וּוּרְטָ ?
זַי וּוּטָ דָּאָךְ סַי וּזַי דָּעַם זְוּמָעָר נִיטָּ דְּרָצִיָּעָן,

און גלאט איז דאך א קנאפע פרייד,
און גאר א קליענער פארגעניגן
זו בליען קראנקערהייט" ...
אווי גיעושומעט האבן הויך די פליינז,
ויאם האבן זיך איזס דער קראנקער רוייז געדרייט
דעט וועכטער אבער האט הפלנים גוט
פארשטיינען ויאם ער טומט,
און סיינז זיין ארבעת און באליינונג ניט געליבן!
ווײיל לאנג האט נאך די רוייז געבאָדַן זיך איז זו,
און פון
דעט אוננטיקן מוי די קראפעט איזן זיך געליבן ...
אווי או פון דער וואונֶה, — איז איזות דער רוייז
נאך בלויו
א קליענע, שוואָרטַע פֿינטעלַע פֿאָרְבַּלִּיבַּן.

דער הונט און דער פוקס

דער הונט געפֿרענט האט בי דעם פוקס מיט גרויס פאָרדראָס :
— **פֿאָר ווֹאָס**

האלט שטעהנדים זיך דער ווֹאָלָה מיט מיר פֿון ווַיְיטן ?

און טרעטען מיר זיך ווען, — אַנטּוּלִיפֿט ער באָלָד
אין ווֹאָלָד,

און ווֹיל מיט מיר אַבלְיך אַזְוֵיכ בְּלִיכ נָאָר נִיט פֿאָרְבִּיטְן,

מיר זיינען דאָך נָאָר קְרוּבִּים נָאָר פֿון אַלְטָע צִוְּיטָן !

און שרעקט ער זיך, דער ווֹאָלָה, פֿאָר מִינְגָּע צִוְּנָעָר, —

דאָרָף ער פֿאָרְשְׁטִיּוֹן, אָז ער אַיז אַיְינָעָר

פֿון דִּי, צָו ווּמְעַן בְּהָאָב די אַיְידְּלַסְּטָע גַּעֲפִילְן" . . .

— **מִין פֿרִינְד**, — האט אַים דער פוקס געגעבען צו
פֿאָרְשְׁטִיּוֹן —

דער ווֹאָלָה האט מָוָאָה ווַיְינִיקְדוֹאָס פֿאָר דִּיְונָע צִוְּן,

נָאָר גַּלְאָט, ער האט נִיט לִיב דִּיְוָן בְּילְן" . . .

א געווינטלאכע געשיכטע

א ביזער פיעער האט זיך פֿלְצִילְינְג ווַיֵּד
אין אלטן וואלד צעשפֿילְט,
און זיך צענאסן ברויט,
פארויסטונג בעגענדיג און טויט
ארום אין אלע פעלדרע
און וועלדרע ...

וואין אים פון פיעער און פון שווארטזן רoid
געשטאנגען איז דער וואלד פארטראונגען,
און אונטער הימל אין דער הויד
געלאשן האבן זיך מיליאגען פונשלען.
סוי קליען, סוי נרוים
האט ניט געקאנט פון בעגענדיקן וואלד ארוים,
און ניט איז אלטער געסט איז מיטן רoid אוועם
אין יענע טאג ...

פון שעערן גוז גטריבן,
פארזוייפֿלְטָע פון שרעם,
צעזאמען האבן זיך געליבן
די איינזאוינער פון וואלד און פעלדר
און האבן שען פיעער זיך געתטלט,

זיך פרופנדיש זיין ווילדע מאכט צושטערן,
דעך אנטפנידער געוווען אוין דארט א יונגער בער.

(ווײזט אוים, או ער

געוואַלט האט נאכטאן יענע וויט-באָריומטע בערן,
וואָס האָבָּן אִין בְּחַלְּחַ-צִיּּוֹת
פָּאָר אָוְמָגְּלָאָכָּעָ לְיִיט
מייט פְּרִירֶד דָּאָם לְעֵבָּן
אוועקְגַּעַנְגַּבָּן . . .).

בְּאַנְיִיסְטְּרָנְדִּיק יְעַדְּן מִיט זַיִן וּדְאָרְט אָן טָאט,
הָאָט עָר, אַ וּאַוְנְדָּעָרָאָכָּע וּוּרְקוֹנְג דָּאָרְט גַּהְאָט:
די חָאוֹן הָאָבָּן, מִשְׁש, הַלְּדִישְׁקִיט בְּאוֹווֹז,
אָפִילּוּ מִיּוֹ גַּעֲרָבִיּוֹת הָאָבָּן וּוּי דַּי רַזְוָן!

דעָר עִיסָּר, עָר אַלְיָין הָאָט דָּאָרְט
קַיְוָן אַרְבָּעָט נִיט גַּעַשְׁפָּאָרט:
נִיט אַיְינְמָאָל הָאָט מַעַן אִים, אַ לְעַבְּדִיקָן קָוִים,
אַרְוִיסְגַּעַכָּאָפָּט פָּוּן אַוְנְטָעָר בְּרַעַנְדִּיקָן בּוֹיִם,
אוֹן הַיְּפָשָׁע מַאל אוֹז עָר
געְווֹעָן פָּאַרוֹאַנוֹנְדָּעָט שָׂוּעָר . . .
דעָר סָוָּף אִיּוֹ וּוָסּוּ גַּעַוְוָעָן ?
גַּעַוְוִינְגָּאָך, נָאָר גַּעַוְוִינְגָּאָך, וּוּי אַיר וּוּעָט דָּא זָעָן:

דעָר יְוָנְגָּרָבָּעָר, דָּעָר הַלְּדָה,
וּוָסּוּ הָאָט זַיִן לְעֵבָּן נִיט אַיְינְמָאָל אַיִן גַּעַשְׁטָעָלָט,
אוֹז פָּוּן דָּעָם בְּרַעַנְדִּיקָן וּוּאָלָר אַנְטְּרוֹנָעָן,
וּוּי נָאָר עָר הָאָט פָּאָר זִיך אַפְּרִיעָם וּוּגָּעַפְּוֹנָעָן.

אִיך וּוּיִס: סַיְאָז וּוּיָר שָׂוּעָר
דוּרְכוּס אַיְנָאָנְצָן צָו בָּאַשְׁוּלְדִּיקָן דָּעָם בעָר,
נָאָר יְעַדְעָס מַאל בָּאַוְנְדָעָר טָוָט מִיר וּוּי,
וּוּגָּעַפְּוֹנָעָן וּוּרְדִּיקָע בָּאַנְעָמָעָן זִיך אָזָג.

דער פערד דער פילאזהט

א פערד, באמער堪דייך דעם פוקס, וואס קומט ארויאַך
צום פוייער אויפּן הויף
איין מיטן נאכט
און קומט זיך אום צעטראָגן און פֿאַרשׂמְאָכְט
איין אַלְעַ זוּיטַן —
צי שטייט ניט וואו א פֿאַסְטְּקַעַ פֿוֹן דערווויטַן . . .
האָט לאָנגּוֹזָם, קיינְדִּיך דְּאָסְטַּה, גַּעֲטְרַאָכְט :
— “וואֹי מַאְדָּנָע סְאֵיז ! בְּיוֹ לְיִוְתַּן
איוֹ אַנְגּוּנוּמוּן אֶז דער פֿוֹקָס אַיז קְלוֹג !
פֿאַר זַיְן פֿאַרְשְׁטַאָנד וּוּאַלְט אַיך, אַיְן פְּלָוג,
קְיֻין האַבְּעַרְקָעַרְנָל נִיט גַּעַבְנָן :
וּוַיְלַעֲמָעַן אַיְוִינְשְׁטָעָלַן אַיְן קָאָן
דְּאָסְטַּה
צְוָלִיב אַהֲנְדָּל צִי אַדְאָרָן הָאָז . . .
נָאָר דָּאָהָאָט זַיך אַיְן מִיטַּן עַסְּנָן
בְּיוֹ אִים אַשְׁמְרוּעַלְעַ אַרְיִינְגְּגַעְמָאָכְט אַיְן נָאָז :
— “פֿרְ-רִידְוֹך, פֿרְ-רִידְוֹך !” — האָט עָרְ פֿוֹן זַיך גַּעַטְאָן אַבְּלָאָז
און האָט זַיך אַוְיַף דעם גַּאנְצַן עַנְיַן נָאָר פֿאַרגְּנָעָסַן.

אוֹן זָנָן אַפְּנָן?

מִיר זַיְנָעַן נִיתְצָוֵם הַאֲרָצָן יַעֲנֵעַ פִּילַאֲסָפָן,
וְאַם מַעֲסָטָן אַלְזָן, אָן מִיטְגָּעָפָן, אַוְיָף זַיְעָרָמָן;
זַיְיָ וּוּלְזָן אַפְּטָדָעֵם צַוְוִיתָן מַוְסָּרָן אָן שְׁטָרָאָפָן,—
כָּל זָמָן זַיְיָ שְׁטָעָלָט זַיְךְ נִיתְאָן שְׁטָרוֹי אַין נָאָן.

דער ווֹאָרִים אָוּן דַּי מַוְרַאַשְׁקָע

אַ וּוֹאָרִים, וּוְעַלְכָּרְהָאָט נַאֲרַ-וּוֹאָס אַ רְוֵיז צַעְפְּרָעֶסֶן, --
איַזְּ רְוַאַיק, זָאת,
זַיְדְּ אָונְגָּטָן אַוְיָף אַ בְּלָאָט
גַּעֲזָעָסֶן;

אוּן זַעֲנְדִּיךְ פָּוּן וּוַיְטָן, וּוְיְאַזְּוֵי
אַ שְׁלִינְיְנֶשֶׁעָ מַוְרַאַשְׁקָע טְרָאָגֶט אַיְן מוַיְל אַ שְׁטְרוֹי,
דְּרוֹי מְאַל וּוְיְיְ אַלְיוֹן דַּי גְּרוֹם,
צַוְּ הַעֲלָפָן אַוְיפְּבּוֹיָעָן אַ נְיַיעַ הַוִּין, --
הָאָט עָרְ צַוְּ אַיְרְ גַּעֲזָעָטְמַט שְׁפָאָט:
— “דוֹ נַאֲרִישָׁע בָּאַשְׁעַפְּעַנִּישָׁ פָּוּן נַאֲרָט!
אוּיָף וּוֹאָס לְיִוְגְּסָט דוֹ אַזְוּק
אַוְמַזְיסָט דַּי יַאֲרַן אוּן דַּי טָעַן?
דוֹ הַאֲרֻעוּוּעַסְט, דוֹ שְׁלַעְפְּסָט אַוְן פָּאַלְסָט אַיְן יַאֲרָה,
אוּן אַיְלָסָט אָוּן מַאֲטָמָרָסָט זַיְדְּ אַלְזִי: נַאֲד אָוּן נַאֲד!
וּוֹאָס טְוִינְגָן דִּיר דַּי הַיּוֹעָר, דַּי פָּאַלְאָצָן,
וּוֹאָס דוֹ בּוֹסָט אַוְיָף, אַוְמַזְיסָט
אַוְמַנְיִשְׁטָן . . .
דוֹ דָאַרְפָּסָט דַּעַן דִּיְנָעַ גְּרוֹיְסָע שְׁאָצָן,
די אַוְצָרוֹת דַּעַן פָּוּן צְלַעְמָעַן פָּאַרְבָּאָרָגָן, —

צ'י גלאט דז ווילסט די וועלט אויז שפטער אויך באזאגן?"
— "איך בוּי", —

געזאנט האט די מראשקע, שלעפנדיק דאס שטרוי, —
"און סבליבט מיר ניט קיין צייט
צ'י גריובלען זיך און טראכטן אזווי וויאט" . . .

די סטראשידלע

אין שמאטטעס אלערליי געלוייד.
געשטאנגען איז אינ גארטן שטילערהייט
צייט יאָרֶן אַ סטראשידלע, קוּוִים צוֹנוּפֿגְּשָׁלָאָגָן
פֿוֹן בְּרוּטְלָאָךְ, פְּאָקְלִיעַ אָוָן שְׁטוּרְוִי;
אָוָן מִיטָּן אָוִיסְעָן בְּלוֹיזָן — די פִּינְגְּלָאָךְ אָזָוִי
געשְׁרָאָקָן,

אוֹ נִיט גְּעוּוָגָנֶט זִיךְ האָבָן וַיְיָ אַ פֵּיךְ צָו טָאָן
פֿוֹן דָּאָרֶט אַ בְּלָעָטֶל, צִי אַ גְּרוּיְפָל מָאָן . . .
אַיךְ וּוַיְסָמֵת וַיְיָ אָזָוִי עַמְּהָאָט פָּאָסִירָט אָזָוִינָם —
נָאָר אַיְינָמָאָל אַיזְ אָהָיָן אַ שְׁפָעָרְלִינְגֶּל, אַ קְּלִיּוֹנָם
נָאָר צְוָפְּעָלִיק אָרְיוֹן ;

פֿוֹן פְּרִוְיָר לְוַפְּט פָּאָרְשִׁיכּוֹרֶט אָוָן פָּאָרְבְּלָעְנָדֶט פֿוֹן שִׁין,
הָאָט עֲרָ, קָאָן זַיְוִן,

דָּאָרֶט די סְטְּרָאַשְׁיְדָלָע אָפְּשָׁר יַעֲנוּן, —
נָאָר עֲרָ אַיזְ יַוְנָג גְּעוּוֹעָן,

נָאָר נִיט עַרְפָּאָרֶן
אוֹן הָאָט נָאָר נִיט גְּעוּוָאָסֶט פֿוֹן פִּינְגְּלָשָׁע גַּעְפָּאָרֶן ;
הָאָט עֲרָ גְּעַמְּיוֹנָט, אַזְ אַלְיָ זַוְאָס וּוְאָסֶט פֿוֹן דְּרָעְדָּר אָרוֹיָס
געַהֲעָרֶט דָּאָס צָו די חָוְנָגְעָרִישָׁע בְּלוֹיזָן . . .

אי ער אין גארטן זיך, אָרוֹאַיקָעֶר, גַּעֲזָעֵטֶן
און זיך געלאות דארט וואוילגנין בייז גאר;
און נאכדעם — פְּלַעַנְטָן ער שטענדיס קומען דארטן עסן;
אזווי אייז פאָר דער פּוֹינְגָּלוּעוּלְטָן גַּעֲוָאָרָן קָלָאָר,
או די סְטוֹרָאַשִּׁידְלָעָן אייז, אָן תּוֹךְ גַּעֲנוּמָעָן,
אַינְגָּאנְצָן גַּאֲרָן נִיטָּקִין גַּעֲפָאָר,
מען דארף זיך גַּאֲרָן נִיטָּשְׂרָעָן אָן נִיטָּזִיּוֹן שִׁוְּן גַּאֲרָן —
און אלע פּוֹינְגָּלְהָאָבָּן טָקָעָן מָוֵת בְּאַלְמָעָן . . .
(וּוֹיְזָט אָוִים,
גַּאֲטָס דְּרוֹיְסָן קָאָן מעַן נִיטָּפָאַרְשְׁטָעָן).
דָּעַם בְּאַלְעָבָאָס פּוֹן גַּאֲרָטָן אָבָּר אַיּוֹ דְּרוֹכָאָוִים
דָּעַר גַּאנְצָעָר עַנְנָן נִיטָּגְעָוָן גַּעֲפָעָלָן . . .
און אוּסְגַּעְפְּנוּנָן הָאָטָן ער צּוֹ דיַ פּוֹינְגָּלְבָּאָלָד
און אַנְדָּרָעָר מִיטָּל :
אַזְוִי וּוּ דיַ סְטוֹרָאַשִּׁידְלָעָן איַז שִׁוְּן אלָט
בְּאַדְרָאָרָף מעַן אַפְּפָרִישָׁן אַבְּיסָל אַיּוֹ גַּעֲשָׂטָאָלָט . . .
הָאָטָן ער אַיּוֹ אַנְגְּעָטָאָן אָן אַנְדָּרָעָר הוֹטָל,
דיַ שְׁמָאַכְטָעָס פְּאַקְוְלִיעָן אָן שְׁטוֹרִי פָּאַרְנוּיטָן,
און פָּאַרְבִּיכְעָרָעָן אַנְיִצְעָס בְּאַקְלִיּוֹדָט
און צְוֹנוּבָּונָן צּוֹ אַיּוֹ הָאָנָט אָגְרָוִיסָן שְׁטָעָקָן.
נָאָר, דְּוֹכְטָן זִיךְ מִיר, אוֹ דְּאָס אַיּוֹ אלִיז גַּאֲרָן נִיטָּגָּעָן,
וּוֹיְלָ פּוֹינְגָּלְהָאָבָּן, זָאָגָטָן מָעָן, וּוֹיְנָעָן אַיְצָטָעָר קָלָוג
און ס'וּעָט דָּעַר נִיוּעָר גּוֹלָם זַיְהָ שִׁוְּן נִיטָּדָעָעָן.

דער חזיר

א חזיר, וו אס איז נאכן רענן
איין וואָרעמנקער בלְאַטַּע ביזן האַלְדוֹ געלעגן,
געמיטַלְאַך אַוִיסצַיעַנְדֵּיך זיינָע קַרְצָע פִּים,
הָאַט זַיך בְּנָעִימָות/דִּיק אַזְן זַוֶּם,
מייט אוַיָּן האַלְבָּפָּאָרְמָאָכְטָט פָּוּן פָּאָרְגָּעָנְגָּן,
אוֹוי גַּעֲכַרְקָעַט צַו דַּי פְּלִינְגָּן:
— “אוֹי, אוֹי, ווֹי גַּט עַמְּ אַיִּת,
איין בלְאַטַּע דָּא צַו לִינְגָּן!
וועָד קָאָן דָּאָס נַאֲך אַזְוִי ווֹי אַיך פָּאָרְשָׁטְיוֹן!
צַוְּלִיב דָּעַר בלְאַטַּע נַאֲר אַלְיָוָן
איַז שְׂוִין בְּרָאי צַו זַיִּין
אַ שְׂוִוִּין” . . .

א פאל וועגן א קו וואם האט ניט געוואַלט געשאָכטן ווערדן

א קצב האט אמאָל געפֿרט א קו
איינְשַׁלְאַכְתָּהוֹין, אַדְרָעָר עַרְגָּעֵץ אַנְדְּרָעָשׂ וּאוֹן,
אַחֲהִין, וּוואּו בְּהָמוֹת וּוּרְעָן אָז דַּעַם לְעַבְּן;
נַאֲר אַוְנְדוֹרְעָר קו גְּעוּוֹן איַינְגַּעַשְׁפָּאָרְט אָוֹן וּוְילָהּ,
אָוֹן וּוְעָן זַיְהָאָט פָּאָר זַיְךְ דַּעַם סֻוֹף דָּרְפִּילְטּ,
הָאָט זַי זַיְךְ אַפְּגַּנְשְׁטָעַלְטּ, אָוֹן וּוּיְטָעָר — נִיט אַטְרָאָט!
עַם הָאָט
מייט אוּר אַוְמוֹסֶט דָּעַר קַצְבָּלָאנְג גַּעַנְעַלְטּ :
(די יונגען זַיְנְעַן הַינְטָר אִים איַין וּוּגְנַעַפְּרְבִּילְבָּן)
זַיְהָאָבָן דָּאָרְטָן בְּהָמוֹת אַנְדְּרָעָשׂ גַּעַטְרִיבָּן)
— “וְוָאָסְמַהְיִסְטָה! אַיךְ לְעַב דָּאָךְ אַוְוַת דָּרְעָר וּוּלְטּ
אַזְוֹי פִּילְיָאָרְן
אָוֹן קָאָן דָּאָךְ אַלְעַמְּעָן איַין דִּין מַשְׁפָּחָה גָּוֹט!
זַיְהָאָבָן שְׁטַעַנְדִּיק דָּאָךְ מִיט שְׁטַיְלָן מוֹט
פָּאָר לְיִיטָן אַפְּגַּנְעַבְּן זַיְעָר פְּלִוִישָׁ אָוֹן בְּלֹט . . .
אָוֹן דָו? וְוָאָסְמַהְיִסְטָה מִיט דִיר גַּעַוְאָרְן!
וְוָאָסְמַהְיִסְטָה מִיט דִיר אַזְוֹינְסְפָּאָסִירָט?

נאר זיינע רײַד האט ער אומזוסט פֿאָרְלָאָרֶן :
די בהמה האט פֿוֹן אָרְטַ וִיךְ נִיט גַּעֲרִירָת .
— “בַּיְ אִצְטָעְדִּיקָע צִוְּיטָן ” ,
האט ווֹידָעָר וִיךְ דָּעָר קָצֵב פְּעָנָן אוֹיר גַּעַשְׁטָעלָט , —
“אָיזַ יַעֲדָעָר דָּאָךְ מְחוּבָ בְּרַעֲנָגָן נַוְזַ דָּעָר וּוּלְטַ
אוֹן עַפְעָם טָאָן פָּאָר לִיְוָתָן !
אוֹן אַיבְּעָרוּחוּפָט נַאָךְ וּוֹעֵן מַעַן קוֹטָט אָוִיפָ דִּיר אַרְוִוִּים
כְּמַעַט אַיְן יַעֲרֵן הַוַּזָּן .
דוֹ זַעַט ? דָּרְיוֹ זַקְנִים קוֹטָן וִיךְ די אַוְיָגָן אָוִיס ,
זַיְיָ הַאָבָן נַעֲבָאָךְ נִיט מִיט וּוֹאָס וִיךְ צַו דָּרְקָוּוֹיָן . . .
הַיְוָנָט שְׁטָעָל וִיךְ פָּאָר דָּעָם פְּאָרְגָּעָנִיגָּן
וּוֹאָס דוֹ קָאנְסָט בְּרַעֲנָגָן פָּאָר די אַלְטָע לִיְוָת ” . . .
דָּעְרוּוֹיְלָע זַיְינָעָן פֿוֹן דָּעָר זַיְוִיט
צָוָם קָצֵב זַיְינָעָן יוֹנָגָן אַנְגָּעָקוּמָעָן .
זַיְיָ הַאָבָן , נִיט פְּאָרְלִירְנְדִיק קִיּוֹן צִוְּיט ,
די בהמה פָּאָר די הַעֲרָנָר אַנְגָּעָנוּמָעָן ,
די פִּים פְּאָרְפָּעָנָטָט מִיט אַשְׁטְרָאַפָּיָן ,
אוֹן שְׁפָעָטָעָר מִיט אַז אַוְיָגָנְבָּלִיךְ
איָן , — לְוִוָּת דָּעָם שְׁטִוְינָגָר פֿוֹן די פְּרוּעָרְדִּיקָע יָאָרָן , —
פֿוֹן אַונְזָעָר לְעַבְּדִיקָעָר בְּהַמָּה — פְּלִוִישָׁ גַּעֲוָאָרָן . . .

דער לײַב

אַ הונט, ווֹאָס האָט אַ לְּיִיב אַלְּס פֿרְיוֹנְד גַּעֲהָאָט,
ニיט קָאנְגָּעֵנְדִּיך מִיט אִים זִיך אַנְגָּוִיבָּן צַו וְאָט,
הָאָט אַיְינְמָאָל אִים אַ נְיַיעַ חַנִּיפָּה צָוְגָּעַטְרָאָגָן :
— “אַירַּ מָוַּד דִּיר זָגָן,”
אוֹ אָוִיפָּ דָּעַר גַּאנְצָעַר וּוּלְטָם,
סִיְּ אַיְן דַּי וּוּלְדָעַר, סִיְּ אַיְן פֿעַלָּה,
איַז גַּאֲרַנִּיטָּן צַו גַּעֲפִינְעָן
אַ חִיה נָאָך אַיְינָעַ, ווֹאָס זָאָל אָזְוִי פֿאָרְדִּינְעָן,
אוֹן זַיְינָן אָזְוִי וּוּי דָו בְּאָרְכְּטִיקָטָן צַו דָּעַר קָרוֹין ;
אַ קְלִיְינִיסִיּוֹת, פֿוֹן דִּיְוָן גַּעֲשָׂרְיוֹ אַלְיָוָן
פֿאָרְלִירָן אַלְעָן דָּאָך דָּעַם זַיְנָעָן ,
אוֹן וּוּאָרְפָּן זִיך אַיְן פֿחֶד אָוִיפָּ דָּעַר עַרְד ! ” . . .
— “אָוָן דָּאָך,” — גַּעֲנְטְּפָעָרְטָהּ אָט דָּעַר גַּבּוֹר אִים פֿאָרְשְׁלָעָרטָם ,
“סְאַיְזָן נָאָר צָוָם לְאָכָן :
אַ פֿלִינְגָּלָע אַ קְלִיְינָס קָאָן מִיךְ מְשֻׂגָּעָן מְאָכָן ” . . .

דעָר טַאג אָוּן דִי נַאכְט

וואָו ערנעיז וווײַיט אֵין הייל-טאָל,
הָאָט זִיך אַמְּאָל
די נַאכְט מִיט דָעַם פֿאָרְגַּיְינְדִּיקָן טַאג צַעְקָרִיגֶת :

— „טַאג-טַעַנְגָּלָאָך וּוּרְסָט דַו דָאָך פָוּן מִיר בָּאָזִיגָט, —
אוֹן דָאָך מִינְסָט דַו, אוֹ דוּ בִּזְוָת קָעָן מִיר אַ רְזִי !
געֻווֹים,
דיין הוֵיך באַלְעָבָט די ערְד, די יִמְעָן אוֹן די טִיכָּן, —
נָאָר וּוּרְסָט אָזָן זִיך מִיט מִיר אֵין מַאֲכָט פֿאָרְגַּלְיָיכָן,
וַעֲן אַיך מִיט מִינְעָן שׂוּוֹאָרְצָע שְׁטוֹרָאָלָן
טוּ בָּאָרְגָּן אוֹן טָאָל באַפְּאָלָן
אוֹן הַיל די וּוּלְטָט אֵין גְּלִיוּוּרְדִּיקָן חֹשֶׁך אֵין ? ...
— „דוּ בִּזְוָת גַּרְעָבָט, קָאָן זַיִן“, —
געַנְטַפְּעָרְטָהּ אָטָט דָעַר טַאג, — „דָאָך מוֹ אַיך דִיר דָעַקְלָעָרָן,
אוֹ נִיט נָאָר די לְבָנָה מִיט די שְׁטוֹרָן,
נָאָר אַיך אַ גְּלִיוּוּרְעָמָל מִיט זַיִן שְׁוִין
קָאָן אַפְּטָהּ דיין גַּאנְצְקִיָּט אוֹן דיין מַאֲכָט צַעְשְׁטָעָרָן.“

דער מוק און דער ושוּם

דער גוט-באוואו אומטער מוק, וואָס האָט דעם לַיְיב באָזִינְט,
האָט פֿאָר אָ קלַיְינְיקּוּיט זיך מִיטְן וּשְׁוּם צַעֲקָרִינְט,
אוֹן האָט זיך מִיט אָ מַוְרָאָ/דִּיקְּן וּשְׁוּמָעָן
צָוָם האָרטְּן וּשְׁוּק גַּעֲנוּמָעָן :
— “אֵיך בֵּין דָּאָךְ נִיט קִין לַיְיב” — האָט באָלֶד
דער וּשְׁוּק זיך אַפְּגַּנְּרוּפָן גָּאוֹה/דִּיק אוֹן קָאָלֶט, —
“אוֹן נִיט נָאָד דו — אָ מַחְנָה פְּלִיאָן
וּוְעַט אָוִיך נִיט קָאָגָעָן מִיךְ באָזִינְגָן” . . .

צוווי פוקסן

צווויי פוקסן גוטע פרײַנט נאָך פֿון די יונגע טאג,
וואָס האָבען זיך שווין ניט געווען אַ צוּיט מיט יַארָן,
געטראָפָן האָבען זיך אַמְּאל אַין וועג
און זיינען בִּירְדָּע זַיְעֶר שְׁטָאָרָק דָּערְפְּרִיטָט גַּעֲוָאָרָן :

— „וואֹי גַּיְתָּ� אָס דֵּיר, מַיְיָן טַיְעָרָרָה, מַיְיָן אַלְטָעָרָה פרײַנד ?
אוֹי וּוֹי, וּוֹס וּוֹסָעָרָן עַס זַיְנָעָן שְׂווִין בֵּין הַיָּינָט
אַרְבָּעָר !
און זע, דו בִּזְוּט דָּאָך גַּאָר דָּעָר זַעְלָבָעָר וּוֹי גַּעֲוָעָן !“ . . .

— „און וּוֹס מַאֲכָסְטָה דו, מַיְיָן לַיְבָעָר ?
גַּעֲלוֹיבָט דָּעָר אוּוּבָרְשָׁטָעָר דָּעְלָעָבָט זְיך בָּאָטָש צָו זָעָן . . .
— „יעָ, טָאָקָע, דָּאנְקָעָן גָּאָט . . . נַאָר וּוֹי אַיְזָן מַיר גַּעֲשָׁעָן,
דו הַינְּסָטָט דָּאָך, דָּוכְטָה זְיך, אוּוֹפָה אַ פִּיסָּל !“ . . .
— „אַיְדָה הַינְּקָה ? אַיְזָן וּוֹיִס נַאָר נִיט, עַס שְׁטָעָרָט מַיר
נִיט בְּמַעַט . . .
נַאָר אוֹך וּוֹאָלָט שְׁוּעָרָן, אָז דו הַאֲסָט גַּעֲהָאָט
אָז עַק אַ לעֲנָגָעָרָן אַבְּיָסָל !“
— „סִיְיָן בֵּין נִיט, סִמְאָכָט נִיט אוֹוִים . . .
דָּעָר וּוֹיְדָל אַיְזָן נַאָך אַיְצָטָעָר אוֹיך בֵּין מַיר גַּאנְץ גַּרְוִוִּים . . .

— “נו זיין געזונט, מײַן פֿרײַנְד, אַיך אַיְלָן, עַם וּוּעֶרט
שׂוֹין שְׁפָעֵט . . .

— “אָ גָוֵטָן טָאגָן, אָוְדוּאָן! שׂוֹין טָאַקָּעַ צָו לְאַנְגָּן זִיךְּ
פֿאַרְעָדָט” . . .

אָוּן דַּי חֲבָרוּם הָאָבָן זִיךְּ פֿאַרְטְּרָאכְטְּרָהָיִיט
צְעַשְׂיוֹידָט . . .

צָו וּוֹאָס זָאָל אַיךְ מְיַוִּין פֿאַבָּל אַיְדָל דֻּרְקְלָעָן?
אַיְרָן וּוֹעַט זִיךְּ שׂוֹין אַלְיַיְן
פֿאַרְשָׁטְיָוִן,
וּוֹעַן אַיְרָן וּוֹעַט עַלְטָעָר וּוּרָן . . .

דער טייך

סוח-זומער, איזונמאָל איזן אַ רוייטלאָכָן פֿאָרנָאכָט,
האָט זיך דער בּוּם פֿאָרְטְּרָאָכָט
געַסּוֹד'עַט מִיט דּוּם טִיךְ, וּוֹאָס אַיז גַּעֲלָגָן
וּוְאַ באַשְׁיַינְטָעַר שְׁפִיגָּל שְׁטוּל אַיז זַיְינָעַ ברעַנְן:
— „וואֹו שִׁיןַן, וּוְוְוְ אַונְדְּרָלָאָה, אַ טִיךְ, בּוּטַּ דּוּ
איַין דֵיַין סּוֹפְּ-זּוּמְעָרְדִּיקָּעַר روּ!
דוּ זַיְיסְטַּ נָאָר נִיטַּ מִיטַּ וּוּפִילַּ דּוּ בּוּזְטַּ אַיצְטָעַר שְׁעַנְעַר,
וּוְאַיזַּן דֵי פֿרְיוֹלְגַּ-טָעַג,
וּוְעַן הוּיךְ אַז אַוְיפְּגַעַלְגַעַנְעַר פּוֹן בְּרַעַג צּוּ בְּרַעַג
הָאָסְטַּ דּוּ אַיז שֻׁוִּים גַּעֲמָרָגָן אַפְּפָאָל, שְׁמוֹז אָוּן שְׁפַעַנְעַר.
דּוּן אַיצְטַּ, וּוְעַן דּוּ בּוּזְטַּ אַומְעַטְּיקַּ, פֿאָרְטְּרָאָכָט,
אַיצְטַּ שְׁפִיגָּלְסְטַּ דּוּ דְּאָךְ אָפְּ אַיז זיך דּוּם הִימְלַ,
די שְׁטָעוֹן אַיז דּער נַאֲכָט! ...
— „יעַ, יעַ“ — האָט קְוִים
דּער טִיךְ גַּעֲפְּלִיסְטָעַרטַּ צּוּ דּוּם בּוּם, —
„אַיך בֵּין אַיצְטַּ שִׁיןַן, פָּאַן זַיְינָעַן,

אָ דָוְרְכָנָנוּ מִעְנָדָר מֵיט אָוּמָעַט אָוּן מֵיט שִׁין,
נָאָר אִיךְ בֵּין שָׁוֵין פָּאָרְטָאָן אִין וַיִּנְטְּמֹעֲרְדִּיקָן דָּרִימָל . . .
אִין פְּרִילִינְג אֶבְּעָר וּוּעָן אִיךְ שָׁוִים אָוּן בְּרוּין,
אוּן רִיּוּס זִיךְרָן דִּי בְּרָעָן אָוּס —
וּוֹאָס נִיּוּט מֵיךְ דָּאָמָּלְסָט אָן דָּעָר הִימָּל ? ”

א פאבל ווען דעם ווי אוזי דער האן אייז בארימט געוווארן

דו ווילסט פון מיר, מיין לינד, א פאבל הערן?
ווארט אוייס, איך וועל זיך נאָר אַבִּסעלע באַקלען.
קיילאָוּוּ דער גאָוּ — רוען זאָל ער אין זיין רוֹ —
אנט אין אַ פאבל ערגעז-וואָאוּ :
זו האָרבְּסְטָן-זו ווערט דער וועטר רענְדרְקָעֶר, קעלטער,
און מענטשן פֿלוֹידָעָן אלְזַי מעערער צו דער עַלטָּעָר . . .
ס'אייז זיינְר דיכטְנָה : איך
פֿיל אַיצְטָעָר דָּאָס אַוְיפּ זַיְהָ,
אַזְוֵי ווי דו וועטְמָן, ווען עס איין,
געוויס,
אַוְיפּ זיַּן דָּאָס זַעֲלָבָע פֿילָן.
נאָר זאָל שוֹין גענְגָז זיך מיט דעם גראָם צו שְׁפִילָן, —
אַיך האָב דער אוֹיְוִיְלָע אוַיסְגָּעְלָעָרָט אַ מעְשָׁהָלָע אַ קלְיָינָם,
אַיך ווֹוִס נִיט צַי אַ שְׁוִינָם, —
נאָר סְיוּעָט אַמְּאָל דִּין שְׁוֹעָר גַּמְיָיט דִּיר נְרִינְגָּעָר מָאָכָן ;
דו זַאֲלָסְט גַּעֲדִינְקָעָן, אֹז צו יַעֲדָר צִוְּיָת
פֿאָרְשָׁוּיְגָט מְעַן טְוָאָנְגָעָן פֿון אַמְּתָ-גְּרוֹיסָע לְיוֹט

און טומלען טומלט מען, דערחויפט, פון קלינע זאכן . . .
דו פרעה מיך ניט — פאראואם?
נאָר מיט אַ שמייכֵל, אַן אַ שום פאָרדראָם,
הער אויס מײַן פֿאָבל וועגן האָן.

אַ דְּאָו אִז אַין אַ זומערדיין טאג אָרוֹיס
פֿון הוּז
אַ שטיף צוֹ טָאָן זִיךְ אַוִּיפֶּךְ דַּי זָוָן-בָּאַשְׁטָרָאַלְטָעַ נָרָאָן.
דָּעַרְוַוְילְלָעַ האָט עָר זִיךְ פָּאַרְטָאַכְטָטָפֶּנְן עַפְּעַס-ווּאָם,
און צוֹגַעַשְׁפָּאַרְטָט זִיךְ צוֹ אַ בַּיּוּמָעָלָעַ אַ יְוָנָן;
דאָס בַּיּוּמָעָלָעַ האָט זִיךְ צַעֲוָנוּטָמָן, — אִזְׁוּ עָר אַוִּיפֶּךְ נִיךְ
דָּעַרְשָׁרָאַקְן אַפְּגַעַשְׁפָּרְוָנָגָעָן,
נאָר מיט אַ רְגָּעַ שְׁפָעַטָּר, קְוּמָעָנְדִּיךְ צוֹ זִיךְ,
הָאָט עָר מִיט פָּאַרְגָּעָנְגָן
דָּעַם בַּיּוּמָעָלָעַ אַחֲהַן אָוּן הָעָר גַּעַנְוָמָעַן וְוִוְּגָן
אוֹן אַנְגַּעַקְוָאַלְן שְׁמַוְּלָה.
עָר הָאָט אַיְנָגָאנְצָן נָאָר גַּעַמָּכְטָט דָּאָס פָּאָר אַ שְׁפִּילָּן . . .
אַזְׁוִי וְוָאלְטָפֶּנְן דָּעַם הָאָז דָּאָר קְיַיְנָעָר נָאָר נִיט קְלָעָרָן,
נָאָר וְוָעַן עַם אִיז בָּאַשְׁעָרָט בָּאַרְיָמָטָט צוֹ וְוָעָרָן,
בָּאַדְאָרָף מַעַן נִיט קִיְּן סְךְ צוֹ וְוָעָרָן גְּרוּוּס . . .
וְוִין שְׁבָנִיתָעָן, דַּי מִוְּן,
וְוָאָס אִיז אַוִּיפֶּךְ נִים אַ גְּרוּוּס בְּעַלְנִיתָעָן גַּעַוּוֹן,
הָאָט דָּאָס פֿון וְוִוְּטָן אַלְזָן גַּעַוּן,
אוֹן וְוִי אַ פְּיַילָּפֶּנְן בְּוּוּנָן
גַּעַלְאָזָן זִיךְ צוֹ אַירָעַ חַבְּרַתָּעָם, דַּי מִיְּן,
אוֹן הָאָט צְעַפְּוִיקָט פָּאָר זִיךְ דַּי נִים,
אוֹ זַי הָאָט עַרְשָׁתָט אַלְיָין גַּעַוּן, מִיט אַירָעַ אַוְיָגָן,
וְוִי סִיחָאָט דָּעַר הָאָז אַרְאַפְּגַעַבְוָיָגָן
אַ בּוּם אַ הְוִיכָן צוֹ דָעַר עַרְדָּן . . .
פָּאַרְשְׁטִיטָט זִיךְ, אוֹ דָעַצְיַילְנְדִּיךְ פֿון וְוָאָס מַעַן הָעָרָט,
לְיוֹגָט יְעַדְעָרָט צוֹ פֿון זִיךְ נָאָר עַפְּעַס וְוָאָס בָּאַזְוְנְדָעָר . . .

און אט-אוזי-א האבן וועגן האז די וואונדר
זיך אלץ פארנערמערט און פארמערט.

קײַן וואָך איז ניט אַריבער, —

האָט שווין דער וואָלד געקלונגגען מיט דעם האז, דעם גבור;
מען האָט פּוֹן אִים געדעדט אוּפּ שרייט
און טרייט.

דאָס שענטשטע אַבער פּוֹן דער גאנצער זאָך איז דאס,
וואָס איז דעם זעלבן וואָלד צוֹאַמען מיט דעם האז
געווועז זוּינגען שטאָרְקָע, גַּרְוִיסָע בָּרְן,

וואָס פְּלָעָגָן דעֲמָבָעָס מיט די וואָרְצָלָעָן אַיבָּעְרָקָעָרָן, —
און וועגן זוי האָט קײַנָּנָר דָּראָט
אָפְּילָו ניט דערמאָנט קײַן וואָרט . . .

א בנקעט

א בער,
וואס האט איזן וואלד ניט איזינעם
געמאכט דאס ליעבן שוער,
האט איזינמאָל איזן א טאג א שיינעם,
באשלאָסן אויף א ציומ אוווקצעניאַן פון וואלד;
אוּן וווען ס'אייז זיינ באשלאָס באַוואָסַט געווארן,
האט באָ די חיַת אויפֿגעחוּבִּן זיַּר א גוֹאַלְדֶּ;
וואס הייסט! דאס אַפְּגַּעַוּן אַזְוִיפֵּל יַאֲרָן,
דעַר שטַּאלְץַ פָּן וואַלְד... אַוְן אַיצְטָר מִיט אַמְּאָל...
הַכְּלִיל, פַּאֲרְפְּאָלְן... נַאֲרָלְעַ האַבָּן אַיְיָן קוֹל
בָּאַשְׁטִימָט דָּעַם בעַר מִיט עַפְּעַם צָו בָּאַעֲרָן;
מעַן האט גַּעַנוּמָעַן טַרְאָכְטָן, קְלָעָרָן,
אוּן ס'אייז גַּעַבְּלִיבָן מַאֲכָן אַ בנקעט דָּעַם בעַר,
אַזָּא, וואס קִיְּנָעַר פָּן די בעַרְן
האט ניט געהאטַ נַאֲך בַּיּוֹ אַחֲרָה.
אוּן ס'אייז שְׂוִין אַיזינמאָל אַ בנקעט גַּעַוּזָן:
בַּיּוֹ שְׁפָעַט
איַזְעָן באָ די טִישָׁן פָּן כל-טוֹב גַּעַזְעָסָן,
געַנְעָסָן,

געטראונטען און גערעדט.
מען האט דעם בער בייז הימל נאר געהויבן
און אויף א רגע אים ניט אויפגעהערט צו לוייבן.
און אליז איז איזוי שיין און גלאטיך אויסגעקזמען,
און אונדרודער בער האט זיך פון נחת נאר צעשוואומען,
און האט אן אונטערשייד,
אויף יעדנס רייד,
גענטפערט מיט א ליבלאך ברומען.
צום סוף האט אויך גערעדט דער הוונט.
— נו, זיין געזונט מיין לייבור חבר, זיין געזונט! —
האט ער מיט טרען אין די אוינן
דעט בער די לאפע אויסגעזזונגן. —
“דרמאנצען שטענדיך וועלן מיר צו גוטן
די שיינע געללאכע מינוטן,
וואס דו האסט אונז פארשאפט. ... בשלוום קומ צעריך,
און זאל דער אויבערשטער דיר געבן גליק
אוואו דו וועסט זיך ווענדן נאר און פערן;
און אונז” ... — האט זיך ניט ווילנדיך בי אים
ארויסגעזיסן מיט א פרײַד אין שטימ, —
“וועט דא דערווויל אביכל גריינגער ווערן ...”

די סָאוּעַם אָוָן דֵי פְּלָעַדְעַרְמוֹיזֶ

איך ווים ניט אַקְוָרָאַט פָּאָר ווֹאָס אָוָן ווֹי אָזְוִי,
נָאָר אַוִינְמָאָל הָאָבָן סָאוּעַם צָוּוִי
צָעֲקוֹרְגַּט זִיךְ מִיט דָעַר פְּלָעַדְעַרְמוֹיזֶ, ווֹאָס חָאַט אַ צִיּוֹת
גַּעֲלַעַט מִיט זַיִן אַין זַעֲלַעַט הָוּרְכָה זַיִט בָּאַ זַיִט:
— „וֹאָס מִינְסָט דָו!“ — הָאָבָן זִיךְ דֵי סָאוּעַם
אַיִן גְּרוּסְמָעַר אַוִיפְרָעָנוֹגַג גַּעַלְיִצְתֶּ
אָוָן מִיט דֵי בְּלִינְדָעַ פִּיעַר-אָוִיגַן בַּיּוֹ גַּעַלְיִצְתֶּ, —
„דָו פִּירְסָט מִיט אָנְדוֹ קָאַטָּאַוּעַם!
דוֹ דָאַרְפָּסְט דָאָךְ עַפְעַם ווֹסְטָן ווֹאָס אָוָן ווֹאָוִוִי!
מִיר שְׁטָאַמְעָן דָאָךְ פָוָן אַדְלָעָרָס, יְעַן דָו?...
וֹאָס דָו קָאַנְסָט פְּלִיאָעַן מַאְכָתָן אָנְדוֹ גַּאַרְנִיט אָוִוִס,
בִּזְוֹת אַבְעָרָרְפָּט אַ מְוֹזִוִי!...
— „אַיר זַיִט זִיךְ אַפְשָׂר אַדְלָעָס, אַיר זַיִט טַאַקָּעָ גְּרוּסָם,“ —
גַּעַנְטַפְעָרָט הָאַט
די פְּלָעַדְעַרְמוֹיזֶ אַיִן שְׁטִילְן שְׁפָאַט, —
„וֹאָס קָוְמָט אַיִיךְ אַבְעָרָרְטִיּוּעָ אַרְוִוָס דָעַרְפָּוָן,
אָזֶן אַיר, ווֹי אַיר, הָאַט מָוָרָא פָאָר דָעַר זָוִן...“.

א טריינדריקע פאבל וווען א ליב וואס איז געפאנגען געווארן

מען האט א יונגן ליב איז וויסטערנים געפאנגען;
און אים — צו וויאן פאר דער וועלט — איז צירק געבראכט.
אַהֲנְטָעֵר אִיּוֹעֶרֶן גַּשְׁמִידְרָע שְׂטָאַנְגָּעַן,
אייז ער אין שטייג, אַ ווַיְלָדָעָה, טאג און נאכט
מייט ווינדריקע טרייט אַרְוָמְגַעְנָגָעַן,
און בייז — אַ שְׁרָעָס —
געוֹאָרְפָּן מִיטָּן עַק . . .
סִפְלָעַנְטָ דָּרְכָּנְעַמָּן אַ גְּרוּיָּל
פָּוּן מַאְדָּנָעָם שְׁמִיכָּל אֹוִיָּזָן מַוְרָאֵדִיקָן מוֹיָל,
אָפִילְוָו דָּרָר וואָס פְּלָעַנְטָ דָּעַם עַסְּן אַיִּם דַּעֲלַאֲנָגָעַן,
אייז אוּיך גָּאנֵץ נָעָנָט צו דָּעַר שְׁטִיגָן נִיט צְנוּגָנָגָעַן,
דָּרוֹוַיְילָע זְיַינָעַן זִיךְ אָזְוִי אַ פִּינְגָּץ זַעַקְמָן יָאָר צִיּוֹת
אוּוַעֲקָנְשׁוֹוָאָמָעַן.

דָּעַר לִיב — אַיִּין זַעֲלָנִין צִירָק, אַיִּין בַּי דַּי זַעֲלָבָע לִיבָּט,
און הייבט ער אִיצְטָעָר אַן נָאָך ווּעָן עַס אַיִּין צו ברומען, —
מייט פָּחָר ווּרְעָן הַעֲרָצָעָר דָּרְכָּנְעַמָּן.
און אָונְדוּעָר לִיב, דָּרָר ווַיְלָדָעָה,

אייז אפֿשֶר אויף אַהֲרֹן נָאָר נִיט גְּעוּוֹאָרָן מִילְדָעָר . . .
נָאָר ווּאָס מִיְינָט אֵיר ?
ער שפְּרִינְגְּטַשׁ שׂוֹין דָּרָךְ אַרְיָה בָּצְזִינְגַּן מִיט פָּאָפִיר.

אַיך ווּלְאַיך אַיסְזָאָגָן אָזָן ווּלְאַיך זָקָר נָאָר נִיט שְׁעַמְעָן,
או שְׁטַעַנְדִּיך נְעַמְטַמְּ מִיְזָן הָאָרֶץ מִיר קְלֻעַמְעָן,
וּעַן אַיך דָעַרְעָע דַי לִיבָּן אִין דַי שְׁטִיגָן,
וּאָס מָוָן — דָרָךְ אַנוּט — דָעַם עַולְם קוֹנְצָן צִיְינָן.

דאם פלאטערל און דער ווארים

געועסן איז א פלאטערל און גארטן אויה א בייט,
ערשט מיט אמאָל א ווארים קרייכט פון וווײַטן שטילערהייט :
— “דו ווארים, ווארים, ווערימל, וואַס קרייכסטדו דאָ אהער ?
דו ציסט זיך און דו מאטערסט זיך, דיר איז דאָ נבעאָר שווער !”
— “איך קרייך אהער, מיר ווילט זיך זען ווי פרעכטיך איך
וועל זיין,”
ווען איך וועל אויך א פאָרביסער אַרומפליען אין שיין”.
— “דו רעדסט דאָך, ווארים, מאָדנע רײַה, מען קאָן דָּך
ניט פֿאָרטשטיין :
דו ביזט דאָך אָזָא מיאָסְעָר און איך בין אָזָוִי שיין !”
— “איז וואַס ? דו ביזט דאָך אויך געוען א ווארים
פֿונְקְט ווי איך .. .

• • • • •

אווענגעלויינן איז פֿאָרטשעט דאָם פלאטערל אויה גִּיד.

דער קווואל

— א קוואל האט פון א באָרג געשלַּאנְג,
און האט זיין וואַסְעַר-שנוֹר געטראָן
איין טאָל.

האָט מעָן אִים מֵיט אַ גְּרוּיסְן שְׂטִיְּן פֿאָרְדְּעָקְט אַמְּאָל,
ער זָאָל אֶזְוִי נִיט שְׁטוּרָמָעָן;
נָאָר דָּאָסּ הָאָט אַבְּעָר נִיט גַּעַחַלְפְּן פִּילְּ:
ער הָאָט זִיךְ פָּוּן דַּי טִיפְּעַת תְּהוּמָעָן,
פָּוּן אַנְפָּאָנְג, דַּוְכְּט וָרְ, שְׁטִיְּלְ
צְוָרִיךְ אַ פְּרִיְּיעָר דַּוְרְכְּגָעָרִיסְן,
און נָאָכְדָּעָט, נָאָכְמָעָר אַוְיסְגָּעָלִיְּטָעָט, רְיוֹן,
פָּוּן אַוְנְטָעָר שְׂטִיְּן
נָאָךְ דַּוְיִשְׁעָר אַיְן טָאָל אַרְאָפְּ גַּעַנוּמָעָן פְּלִיסְן . . .

דער זייפנבלֶאָז

א זייפנבלֶאָג, אַרְוִיסָּנְבָּלֶאָזּוֹן פֿוֹן אַ קִינְהָ,
הָאָט אַוְיְפָנְגָּעָהָיוּבָּן זִיךְ אֵין וּוַיְנָמָּת,
אוֹן חָאָט גַּעֲנוּמָעָן אַיְוָף דָּעָר זָוָן שְׁטָאַלְצִירָן
מִיטָּ זַיְינָעָ פְּרֻעְכְּטִיקָּעָ קָאַלְרָן :
— “וּוְיְוִינְיָק שִׁינְקִיּוֹת אַמְתִּיעָ וּוּרְעָת אַפְּגָנְעָשָׂאָצָּט !
אַיךְ בֵּין דָּאָךְ צָאָרְטָאָר פִּיל אָוָן רַיְנָנָעָ
פֿוֹן אַלְעָ שְׁעַנְסְּטָע אַיְוָדְלְשְׁטִינְנָעָר, —
אוֹן זַעַט !... נָאָר דָּאָהָאָט אָוְנְדוּעָר זַיְיפָנְבָּלֶאָזּוֹ גַּעֲפָנְאָצָּט .

צוווי בערן

צוווי בערן גרויס אין וואוקס,
נאר ווי באוואוסט אין עקן,

געשטעסט האבן ווענן פוקס,

ווי שכל/דיך ער קאן זיין שפער פאָרדעken :

— “אט פִּינְטַלְטַ ער מיט זֵיַנְעַ לְאָפְּקָעַלְאָךְ אַיְן שְׁנִי
אוֹן מִיט דָּעַם עַק פֿאָרְשָׁאָרֶט ער בָּאָלָד דָּעַם שְׁפָרְ פָּוָן זַיְיָ”...

— “אוֹן דָּאָךְ אַיְזָ נִיט כְּדָאי זֵיַן שְׁכָל אַיְבָּרְטְּרוֹבָּן”,

האט אָפְּגָנְעָרוֹפָן זַיְדָרְ ער צְוֹוִיטָעָר בער גָּאנְץ שְׁטִיכָּן, —

“זֵיַן פֿוֹסְטָרָאָט קָאָן ער זַיְדָ פֿאָרְדָעָן וְיָ ער וְוִילְ,”

עם מוֹ דָאָךְ אַבָּעָרְ פָּוָן דָּעַם עַק אַשְׁפָּרְ פֿאָרְבָּלְיָוָן”...

א פָּאָבָּל וּוֹגָן א הַעֲלֵפָּאָנֶט

אין א קליין שטעטל איז א צירק געווען;
די חיות וואס מען פֿלענט דארט קאנען ווען,
געווינטלאך, זייןען ניט געווען פון גרויסער ווערט:

א פָּאָר גַּעַלְעַרְנָטָע, ניט יונגע פֿערָה,
אן אייזל, קוֹנְצָנְמָאָכָעָר הִינְט, אַ שְׁוֹוִין;
און מאָלְפָעָם עַטְלָאָכָע, ווי עַם בָּאָדָאָרָף צוֹ זַיְן. . .
(געוון איז דארטן אויך א בער, שוין וויפֿיל ויאָרָן,
נאָר עַר האָט שוין איז צירק זיַין בערִישְׁקִיט פָּאָרָלָאָרָן).
האָט זיך דעם צוַיְמָעָר אַ מְצִיעָהַלְעָ גַעַמְאָכָט,
אַ העֲלֵפָאָנֶט, פון דַי אַמְתָעָ, אַ פְּרָאָכְט!
אוֹאָ, וואָס קָאָן דעם צירק אַ גְּרוֹיסְן שֵם גַעַוְוִינְעָן!
גַאנְץ פִּין.

נאָר וואָס זָאָל זַיְן?
מען קָאָן פָּאָר אִים אַיז צירק נָאָר קִיּוֹן שְׂטִיגָן נִיט גַעַפְּינְעָן.
דַעַר צוַיְמָעָר אַיז אַרְוָמְנָעָןָגָנְעָן אַן אַ זַיְן,
הַכְּלָל עַר האָט מִוְתַּ מְאָטָעָרְנִישׁ, אַהֲיָן-אַהֲרָה,
אַרְיוֹנְגַעַשׂ וּוּעַטְשָׁטָם דַעַר העֲלֵפָאָנֶט אַיז דַעַר שְׂטִיגָן פָון בער,
אַבְיָ אַ זָאָרג פָון קָאָפָ אַרְוָסְגַעַשְׁלָאָגָן.

אוֹן ווֹאָם זָאַל אִיךְ ווּוִיטָעֶר זָאָגָן?
פָּוֹן צְוִימָעָר פְּלַעֲגָט מַעַן טָאָקָע לְאָכָּנָן, גַּאנְצַ נְעוּוִיסַן,
נְאָר ווִי דָּאָס אָזָן —
דָּעָרוֹוַיְילָע אַבָּעָר הָאָט דָּעָר רֵין
זַיְינָן אַיְינָגָן שְׁטוֹיָג אָוּוֹפְּ זָוֵךְ גַּעַטְרָאָגָן.

א טרויעריךע פאבל

אן אדלאָר איז א שטאלצעָר איבערן ים געלפּוינֶן;
עד האָט אלַיְוָן נאָך נוֹט געוֹואָסֶט וואָהָיָן,
נָאָר ס'הָאָט זִוְּן שׂוֹאָוָן אַלְּזַי הַכְּבָעָר אַיְם גַּעֲזִוְּן
ווֹוִיטָן, וֹוִיטָן אַהֲיָן,
צַו יְעַנֵּע בְּלַקְעָא אָוְמְבָאָוְאָסְטָעָ רְוִימָעָן,
אַהֲינְטָעָר וּוְעַלְכָעָ ס'הָאָבָן זִיךְ אַיְן יוֹנְגָעָן בְּרָעָן
גַּעֲרִיסָן זִוְּנָעָ טְרוּיְמָעָן.
עַרְשָׁת מִיט אַמְּאָלָהָאָט עַד דְּרוֹזָעָן
אַ פְּעָלוֹ אַ מְעַכְּטִיקָן בָּאוֹעֲבָט פָּוָן שְׁטָרָאָלָן,
אַנְמִיטָן יִם אַלְיָוָן,
אַרוֹם גַּעֲשִׁוּמָט, גַּעֲסִיקָלָט הָאָבָן זִיךְ דֵּי וּוְאָלָן,
צִישָׁלְאָגְנָדָרִיס זִיךְ אַן דָּרָם הַאָרָטָן שְׁטִיָּן.
— “וּוּ שְׁיוֹן!” —
איְזָ אַ גַּעֲרָאָנָק דָּעַם אַדְלָעָר אַיְונְגַּעְפָּאָלָן, —
“אַט דָּא,
וּאוֹ קִינְעָר אַיְזָ נִיטָּא,
וּוְעָל אַיךְ מִיְּוָן רְוּ גַּעֲפִינְעָן
אוֹן פָּאנְגָעָן אָוְמְגַעְשְׁטָעָרט מִיְּוָן הוַיְכָן חַלּוֹם שְׁפִינְעָן.” . .
אוֹן האַסְטִיק וּוּי אַ בְּלִיָּן

אייז ער צום פעלזונשטייע
אראפענעלוויגן;
א רואיקער האט ער פאראמאכט די אויגן,
פארטיפט אין זיין געדאנק.
דערוווילע אייז פון ערגעץ-וואו א שללאנג
ארוייסגעפויוזעט שטילערהויט
און אים א ביס געטאן אויף טויט.

די גוטע הון

— «א גוטע הון געוועזן, ב'עבן!
זוי האט דאך מיר אויף יומן טוב פיר פונט שמאלץ געגעבן...
אוו!

האט זיך פאָר נאָך אָ פרוי
בָּאַרְיֶומֶט אָ בָּאַלְעַבָּאַסְטָע,
אָ אִידָּעָנָע אָן עַרְלָאַכְעָ, אָ פְּרָאַסְטָע.
אוֹן אֵירָהָבָ זיך גַּעֲטָרָאַכְטָ :
דָּעַר הָוָן הָאָט מָעָן, פִּילְיִיכְטָ, אַיְנָמִיטָן נָאָכָט
גַּעֲכָאָפְטָ, גַּעֲבָוָנָרָ /
גַּעֲקוּלְעָטָ, אַפְּגַּעַפְּלִיקְטָ אוֹן אַפְּגַּעַשׂוֹנָרָ, —
אוֹן זָאנָן זָאנָט מָעָן אַלְצָ :
אָ גַּוטָּע הָוָן, זוי האט גַּעַגְעָבָן שָׁמָאַלְצָ . . .

אַיְבָּרוּצָוְנָגָעַן פֿוֹן קְרִילְאָוּ אָוּ
פֶּאֲרְשִׁידְעָנָן בָּאָרְבָּעְתָּוְנָגָעַן

דער לינגעך

זיך אומקעראנדיך פון א ריזוע אויף דער וועלט,
האט אײַנעער פאָר זיַין פרוינֶה, שפֿאַצְיַּרְנְדִּיך אֵין פֿעלָה,
בְּאַרְיִמְתַּן זיך מִיט דֵי וּאוֹנוֹשָׁר וּאַס עַר הָאַט גַּעֲוָן,
וּעַן עַד אַיְזָה אוֹיפָּה דָּעַר גְּרוֹזִיסְטָר וּוּלְטָ גַּעֲוָן,
אוֹן הָאַט דְּעַרְבִּי גַּעֲהָקְטָה אַ וּיְפְשָׁע בִּיסְלָהָן . . .
— נַיְיָן, נַיְיָן ! וּאַס כְּיַהָּבָג גַּעֲזָעָן וּוּלְאַיְדָה נִיט וּעַן שְׂוִין מַעַר !
מעַן קָאָן דָּאַס נָאָר בָּא אָוְנְדוֹ נִיט קְרִיגָּן . . .
דוֹ נָאָר בָּאַקְלָעָר,
וּאַס אַיְזָה בָּא אָוְנְדוֹ דָּאַ פֿאָר אַ גַּעֲגָנְט ?
הַיְיָנָט שְׂיָוִינָט דֵי זָוָן אוֹן מְאַרְנוֹן רַעֲנָנָט,
אַט — הַיְיָס, אוֹן אַט אַיְזָה בָּאַלְדָּר
שְׂוִין וּוּידָעָר קָאָלָט, —
אוֹן דָּאַרְטָן, זָאָג אַיְדָה דֵיר, אַיְזָה טַאַקָּע אַ גַּעֲדָן !
עַס אַיְזָה פָּוָן דָּעַם נָאָר אַנְגַּעַנְעָם צָו רַיְידָן ;
נִיט פְּעַלְצָן אוֹן נִיט לְיִכְתָּם — מעַן וּוּיְסָט נָאָר נִיט דָּרְפָּן !
סִפְּאַרְגִּינִּיט דָּאַרְט קִינְמָאָל נִיט דֵי זָוָן
אוֹן פְּרַוְילְינָג נָאָר
אַיְזָה דָּאַרְט דָּאַס גַּאנְצָע יָאָר !
מעַן אַקְעָרָט נִיט, מעַן זְוִיעָט דָּאַרְט נִיט —

און וואַלְסַט דו זען נאָר ווי עס וואַקְסַט און בלִיט!
איך האָב, לְמַשֵּׁל, דָּאָרטָן אַיְזָן אַ שְׂטָאַט
און אָוְגְּרָקָע גְּזֹועַן — מִיּוֹן נָאָט!
זַי אַיְזָן גְּזֹועַן, נָו ווי אַ בָּאָרגָן דִּי גְּרוּוּם, גְּזֹועַים . . .
— “איַזְ�וָאָס? — באָמְערְקָט הָאַט אַיְזָן זְיוּן פְּרִינְה, — “עַם אַיְזָן
פִּילְ וְוְאָונְדְּעָרְלְאָכְבָּעַס דָּא אַיְזָן יְעָרָט בְּאוֹנְדְּעָר,
נִימְטָאַלְעָע, אֲבָעָר, קְוִין זַיְךְ צָו דָעַם נָאָר צָו;
הָאַט הָאָבָן מִיר דָּא אַיְצָט פְּאָר זַיְךְ אָנוֹרוּסָן וְוְאָונְדְּעָר
און שְׁוּעָרָן קָאָן אַיךְ דִּיר, מִיּוֹן פְּרִינְה, אַזְ� דַו
הָאַסְטָט נִימְטָאַלְעָפָן; נָאָר אָזָא אַיְזָן עָרְגְּעַץ-וּוָאָו:
און, זַעַסְט דַו דָּאָרט אָוּיפָ אָוְנְדוּעָר וְוְעָגָן דִּי בְּרִיךְ?
הָאַט, דַוְכָּט זַיְךְ, נָאָר אַזְ� אַיְינְפְּאָכָעַ פָּוּן עַרְשָׁתָן בְּלִיקְ,
דָּאָךְ, קְיֻנְט אַמְּאָדְבָּעַ אַיְינְשְׁאָפָט אַיְזָן אַיר:
אַ לְּיָגְנְעָר וְוְאָגָט זַיְךְ נִימְטָצָו נִימְטָדָר — אַזְ� גְּלִיאָר,
קְיֻנְט הָעַלְפָט אַפְּיָלוּ נִימְטָעַר נָאָר נִימְטָדָר — אַזְ� גְּלִיאָר
פָּאָלֶט עַר אַרְיָין אַיְזָן טִיךְ,
און נִימְטָקְיַין לְיָגְנְעָר מַעַן אָוּיפָ אַיר מִיטָּפָעָר זַיְךְ יְאָגָן” . . .
— “וּוְיַטְּפָח אַיְזָן דָּא בָּא אַיְיךְ?”
— “גָּאנְץ טִיךְ; נָאָר וְוְאָס וְאָל אַיךְ, מִיּוֹן פְּרִינְה, דִּיר זָאָגָן,
אַ וְוְעַלְטָט מִיטָּפָעָר! כָּאַטְשָׁת דִּין אָוְגְּרָקָע, אַזְ� פְּלָוגָן,
איַזְ� גְּרוּוּם גְּגָנוּגָן,
הָאַסְטָט, דַוְכָּט זַיְךְ מִיר, גְּזָאָגָן, אַזְ� ווי אַ בָּאָרגָן דִּי גְּרוּוּם?”
— “אַ בָּאָרגָן נִימְטָצָו ווי אַ בָּאָרגָן, נָאָר זְיכָר ווי אַ חְוִיזָן.”
— “עַם גְּלִוְיבָּט זַיְךְ קְיֻם, אַיךְ זָאָגָן דִּיר אָוּיס,
נָאָר דָּאָךְ
איַזְ� וְוְאָונְדְּעָרְלְאָכְבָּעַר נָאָךְ
דִּי בְּרִיךְ אָוּיפָ וְוְעַלְכָר אַט מִיר גְּיַיְעַן בְּאַלְדָּ אַרְוִוָּה;
זַי הָיִיבָּט אָוּיפָ זַיְךְ קְיֻנְט לְיָגְנְעָר נָאָר נִימְטָצָו!
און הָאִיאָר הָאָבָן זַיְךְ אַיְזָן פְּרִילִינְג-צִוְּיָּה
דוֹרֶךְ אַיר דָּעַרְטְּרָוְנְקָעָן
אַ שְׁנִיְידָעָר אַזְ� צְוּוִי צִוְּטוֹנָנָס-לִיְמָט.

(עם האט מיט דעם די גאנצע שטאט געלונגען.)

נאך אויך

דיין אונגרקעלע ווי א הייז די הויך

אייז וואנדערלאך און וויכטיך,

אויב ס'אייז נאך ריכטיך! . . .

— "ס'אייז נאך ניט וואנדערלאך איזו; מען דארף פארשטיין"

און וויסן ווי א זאך צו שאצן:

ניט מיין, איז אומעטום אייז ווי בא אונדו, — פאלאצן,

די הייזער זינגען דארטן איזו שרעקלאך קליין,

או קוים-קוים צווייען קאנען אין זוי שטינו!"

— "זאל זיין איזו, נאך וואנדערלאך איזו פארט

צן אונגרקע וואס ניט פאך צויעען ארט;

בנטש רידנרכיך צוריך,

אייז אויבעט ניט קיון שפילכל אונדזער בריך . . .

א ליגנער ווען ער לאוט זיך אויך איר גיין,

אייז — טראך! איין וואסעה, ווי א שטינו!

עס מעג זיך זיין דיין אונגרקע ווי גרויס" . . .

— "מיין פרינדר!" — האט אום דער ליגנער אַבענטעטלט,

"הער אויס!

איך מיין, איז איזידער דורךצעניזן די בריך

אייז גלייכער אומצעערן זיך צוריך". . .

די וועווערקע

א וועווערקע האט בוי א ליב געדינט ; מיט וואם
 און ווי צויז, — דאס ווים איך ניט, צו מין פאראדאס,
 נאר ווי דאס איז,
 איר ארבעת איז
 דעם ליב געוזען געפעלן ;
 דערפאל האט מען איר צונגזאנט א וואן נים.
 (ס'איו ניט קיין קליאנקייט — א ליב צעפרידנשטען !)
 מען האט איר צונגזאנט — זי האפט —
 די צוית דערווילע ווערט פאראפלויין,
 און אונדזער וועווערקלע הונגערט צו גאנץ אפט.
 נאר פאר דעם קעניג שטייט זי העלדייש אויסגעזיגן,
 און שמיכלט אים מיט טרען אין די איגן . . .
 און דא אין ואלד — אוואו זיך נאר ארום,
 פארבוריינגען אירע חבריטען זיך אומעטום
 און שפרינגען אום זיך אין דער הויך פון בוים צו בוים,
 איז סיעען זיך אין לופטן ליט
 די פיסאך.
 זי פינטט, נעהה, מיט די אויגעלאך אויף זי
 אין ווי,

און יונגע קנאָן זיך און קנאָן זיך דאָרט ניסלאָך . . .
עם גִּלְוֶסֶט זיך אונדזער וועווערַקעַלְע אַוִיך
אַרוֹפִּצְשְׁפִּינְגְּעַן אֵין דער הוֹוִיר,
נָאָר סְ'אָזְנִית מַעֲגַּלְאָךְ אַוִיך קִין אָוָפָן :
אַט דָּאָרָף מַעַן בָּאַלְדְּ
צָוִירִיךְ צָוֵם לִיְּבָךְ דָּאָרְךְ לְוִיפָּן .
אַזְוִי אַיְזְ אַונְדְּזָעָר וועווערַקָּע גַּעוֹאוֹרָן אַלְטָט
אָוָן הָאָט דָּעַם לִיְּבָךְ דָּעַרְעָסָן ;
הָאָט מַעַן פָּוּן דִּינְסָט אַיְרָ פְּרִינְגְּעַלְאָזָעָן, אָוָן, גַּעוּוִים,
מַעַן הָאָט אַרְיִינְגְּעַשְׁקִיט דָּעַר וועווערַקָּע אַ וְאָגָן נִים,
גַּעֲלַיבָּן נָוָס צָו נָוָס בָּאַזְוְנְדָעָר,
אַזְוִינָעַ גַּטְעַ נָאָר אַ וְאַונְדָעָר !
נָאָר אַיְזְן חַסְרוֹן :
די וועווערַקָּע הָאָט שְׁוִין די צִיּוֹנָר לְאַנְגָּ פָּאָרְלָאָרָן . . .

דעָר גוֹטְעָר פּוֹקֶם

אֵין גַּעֲנָר הַאֲט אַמְּאָל אַ פִּינְגָּלָע דָּרְשָׁאָסָן ;
וְאַלְט זִיךְ דָּעָר אָוְמְגָלִיךְ דָּאָרָט כָּאַטְש אַוִּיסְנְגָּלָאָזָן
בְּלוּזְ מִיטְ דָּעַם פִּינְגָּלָע אַלְיָוִן, —

אַיְזְ נִיְזְ !

עַם מָוֹזְ אָוְמְקוּמָעַן דָּרְבָּי

נַאֲךְ דָּרְיוִי :

דָּרְיוִי עַופְחַיְאָךְ גַּעֲלִיבָן זִינְעָן אָן אַ מָאָמָעַן
נַאֲךְ עַרְשָׁת פּוֹן אַיִי, אָן כְּחוֹת, אָן פָּאַרְשְׁטָאָנָה,
פּוֹן קָעַלְט אָנוֹ הַוְּנָגָע זִיכְרָן זַיְהָ פָּאַרְשְׁמָאָכָט צַוְאָמָעַן
אוֹן רָוּפְן נַעֲבָאָךְ נַאֲכָאָנָאָנָה
מִיטְ אַ רְחַמְנוֹת/דִּיקְעָר פִּישְׁטְשָׁעָרִי דָּעַר מָאָמָעַן . . .
— אַ וְעוּמָעַן טָוּט דָּאָסְ הָאָרָץ נִיטְ וְיִי

אוֹף זַיְהָ,

אוֹן וּוֹעֵר קָאָן צְוֹעָן גַּלְיוּכְנִילְטִיק אַ יְתֻומָ'ס לִיְהָן ? ” —
הַאֲט צַו דִּי פּוֹגֶל דָּאָ דָעָר פּוֹקֶם גַּעֲנָמָעַן רִיְדָן,
פָּאַרְטְּרוּיעָרֶט זִיכְנָדוֹק אַנְטְּקָעָן אַיְזָה אַ שְׂטִיוֹן.
”פָּאַרְלָאָזָט נִיטְ, טִיוּעָרָע, דִּי קִינְדְּרָאָלָאָךְ אַלְיָוִן
אַיְזְ זִיעָר צָעָר דָּרְשָׁלָאָגָן ;
צַו קָעָרְנָדָאָךְ וְאַלְט אַיְזְ זִי בְּרִיּוֹנָעָן כָּאַטְש צּוֹטְרָאָגָן,

א פעדערל, א שטורי,
מיר דוכט, אָז נאָר אַזוי
איו מענלאָך צו פאָרהייטן זוי דאס לֻעְבָּן,
אוֹן פָּאָז פָּוּן דָּעַם נאָר מִוּטָּעַם הַעֲכָרָם נַעֲבָן?
אט זע, קוקאָוווע, דָו פֿאָרְלִיְיסָט דָאָך סִי וּסְיִי
די פֿעַדְרָן, — ווֹאָס ווֹאָלְסָט דָו אַנוּוּרָן דָעֶרְבִּי,
וועַן דָו ווֹאָלְסָט אַיְצָטָעָר זִיך גַּעֲלָאָזָן דָא
אַבְּיַסְעָלָעָ אַפְּלִיק טָאָה, אוֹן אַגְּמָטָעָר שְׁעהָ,
מיַט דִּינְעָ פֿעַדְרָן זַיִן צָוְגָּרִיטָן אַבְּעָט? ..
דו, לְעַרְכָּע, אַיְידָעָר טְרָאָגָן זַיִק פָּוּן פְּרִי בֵּיז שְׁפָעָט
אוֹן גַּלְאָט אַזְוִי אַיִן לְוָפְטָן פֿאָלָטָעָרָן אוֹן פְּלִיעָן,
ווֹאָלְסָט דָו פָּאָר דִי יְתּוּמִים בְּעַסְעָר זִיך בָּאַמְּיעָן,
אוֹן בְּרוּיְנָגָעָן פָּאָר זַיִן שְׁפִּיוֹן פָּוּן פְּעָלָר; דָו טִירְקָעַלְטָוִיב
בָּאַדְאָרְפָּסָט נִיטָּהָאָבָן דִּינְעָ קִינְדָּרָר מַעַר אַיִן זַיְינָן:
זַיִן זַיְינָן שְׁוִין גַּעֲוָאָרָן גְּרָעָסָרָן, אוֹן אַיך גַּלוֹב,
זַיִן קַאָנָן שְׁוִין אַלְיוֹן דָאָס זַיִק גַּעֲפִינָן, —
ווֹאָלְטָ גַּלְיוּכָר זַיִן,
דו זַיְאלְסָט צַו דִי יְתּוּמִים/לְאָך אַיִן נַעֲטָט אַרְיָין,
אוֹן ווֹאָלְסָט אַגְּמָטָעָר זַיִן פֿאָרְבִּיטָן;
אוֹן נָאָט, דָעַר הָאָר, ווּעַט דִּינְעָ קִינְדָּרָר הַיָּטָן.
דו, שְׁוֹאָלָב, ווֹאָלְסָט כָּאָפָן פָּאָר זַיִן פְּלִיעָן,
אוֹןדו, מִיַּן לְיִבְעָר נַאֲכְתִּינָאָל, ווֹאָלְסָט זַיִן פֿאָרְוּוֹיָן
מיַט דִּינְעָ צָאָרָטָע, וִיסְעָ לְיַעְלָאָך צָומָשָׁאָת.
אַיך גַּלוֹב אוֹן האָף,
אוֹן וועַן מִיר זַאָלָן נאָר נִיטָּשְׁטָיָן פָּוּן ווּיְיטָן,
ווֹאָלְטָ מעַן דָעַם שְׁוֹעָרָן אַנוּוּר זַיִן גַּעֲקָנָט פֿאָרְבִּיטָן.
הַעֲרָת אָוִים, מִיר דָאָרְפָּן ווּיְיָזָן אַיְצָטָעָר פָּאָר לִיְוָטָן,
אוֹגְטָעָה העֲרָצָעָר האָבָעָן מִיר אַיִן ווֹאָלָה, אוֹן סְיֻוּרָטָם" ...
נאָר פְּלוֹצְלָוָגָן, דָא, בִּיּוּם פִּיקְסָלָם ווּעְרָטָעָה,
מיַט קַאֲנָעָנָדִיק פָּוּן הַוְּנָגָעָר זַיִצָּן אוֹוֹף דִי עַרְטָעָר,
אַראָפְּגָעָפְּאָלָעָן זַיְינָן דִי יְתּוּמִים/לְאָך אוֹוֹף דָרְיָעָר ..

אוֹן ווָאַס דֵּעֶר פּוֹקֵם ? עַר הָאָט זַי גְּלוּיךְ דַּעֲרֵשְׁלָוְנְגָעָן,
אוֹן הָאָט אַפְּיָלוֹ נַאֲךְ זַיְוִין דְּרָשָׁה נִיט דַּעֲרוֹזְנוֹגָעָן.

נִיט ווָאַונְדֵּעֶר זַיְךְ, מַיְוִין לְעוֹזָר ! וּוְעָר סְאיַז וּוְירְקָלָאָךְ גַּוְת
דֵּעֶר רַעֲדָת נִיט פִּיל — אוֹן טָוָט.
אוֹן דֵּעֶר ווָאַס פּוֹיקְט נַאֲךְ פּוֹן זַיְוִין גַּוְטְּסָקִיְּט אָוִים,
איַז עַר אַגְּמָנָר אַוְיָף דַּעַם צְוּוֹיִטְּנָס חַשְׁבָּן בְּלוֹזָן,
דַּעֲרֵפָאָר, ווַיְוִיל סִיּוּ-וְוִיל-סִי
בְּאַשְׁטִיוּת דָּאָךְ קִיְּין שֻׁוְם אַנוֹעָר נִיט דַּעֲרְבִּי ;
נַאֲךְ קַומְט צָוָם טָאָן, — דָּאָן זַיְינָעָן אַפְּט אַזְוִינָעָן לְיִיט
פּוֹן אַנוֹעָר פּוֹקֵם נִיט ווְיִיט.

די געלעטער שאפ

דער לוייב

געווארפֿן האט אָן אוּמַחֲן אוֹיֶף געלעטער שאפֿ ;
אִים ווֹאַלְטַ נִיט שׁוּעָר גַּעֲוָעָן פָּוּן זַיְהָ אַסּוֹפּ
צַוְּ מַאֲכָנָן —

נאָר סַ'אַז נִיט יוֹשֵׁר/דִּיק, גַּעֲמִין,

אוֹזְיָן צַוְּ חַאנְדָּלָעָן מִיטָּ אַשְׁוָאָכָן.

אוֹן גַּלְאָטָן, מַעַן טַרְאָגָטָן נִיט צַוְּלִיבָד דַּעַם דִּי קְרוֹוִין
כְּדִי צַוְּ קָאָגָעָן אָוָנְטָעָרְטָאָגָעָר דִּרְיָקָן,

מַעַן דָּאָרָפּ דָּאָרָפּ מִשְׁפְּטָין גַּעֲרָבָטָן !

אוֹן דָּא אַיז שְׁלָעָבֶט :

וּוְעַן סַ'קְוָמָטָן נָאָר אַ גַּעֲלָעָטָעָן שְׁעָפָם פָּאָר זַיְנָע בְּלוֹקָן
פָּאָרְלִירָט עַר דִּי גַּעֲדוֹלָד . . .

וְיַי וּוּרָטָן מַעַן פָּוּן זַיְהָ פְּטוֹר

אוֹן פָּאָר דָּעַר וּוּלָטָן פָּוּן זַיְהָ אָרְאָפְּנָעָמָעָן דִּי שְׁוֹלָד ?

אַיז צַוְּלִיבָד דַּעַם גַּעֲרוֹפּן האָט עַר

דַּעַם פּוֹקָס אָן בָּעָר צַוְּ זַיְהָ, אוֹן זַיְהָ פָּאָרְטְּרוֹוִיטָן,

אוֹ דִּי גַּעֲלָעָטָעָן שאָפּ דַּעֲרָנוֹיָעָן אִים בֵּין טַוִּיט . . .

אוֹן נִיט עַר נָאָר אַ קָּוָק אֹיֶף זַיְהָ, —

גַּלְיִיךְ טָוָעָן אִים אַזְוִי דִּי אָוִינָן וְיַי,

או ער האט מורה נאר אינגעאנצן בלינד צו וווען;
הכלַּ, ער וויל פון זוי א קלוגע עצה הערן.
— “אלשטיינרכטער לויוב!” — האט אפנערופן זיך דער בער,—
וואס ברויכט מען דא איזויפיל רoid? איך קלעה
דו דאפרפט באפעלן גלייך, און סיינע גליקן,
מען זאל די אומגעווינשטע שעפסן באאלר צעשטיקן,
און סיינער ווועט זיך דאס צום הארצן נאר ניט נעמען! . . .
באמערקנדייך, ווי ס’האט דער לוייב פאקרוייט די ברעמען,
האט זיך דער פוקס צו אים איז נאר אן אנדר ער מוט
געווענדט: — “א קינויג, כיוייס, איז דו ביזט גוט,
וועסטדו דו אומגליקלאכע שאָף ניט פלאנגן
און וועסט אומווייסט דאך ניט פארגניסן זיווער בלוט!
דרלוייב איך זיך אן אנדר ער איצט צו זאנן:
דו הים זוי אפפיזן באזונדר ער אוית אן ארט,
או דראט
זאל זיין גענוג פאר זוי צום עסן און צום טריינקען,
און פלאץ פאר יונגווארן אויף צו לויופן און צו שפֿרינגען,
און האבריך איז זיין,
או איצט איז שוער בא אונדו א פאסטוד צו געפֿינגען, —
וואלסטדו צו זוי אין פעלד
די וועלהָ אלס פאסטובער געשטעט . . .
אייך וויס ניט, — נאר איך מיין,
או ס’וועט פון זוי אליאן
שווין נארנישט וווען . . .
דערווילע זאלסטדו זוי ניט שטערן
פארכערונגגען גוט די צייט,
און וועט מיט זוי וואס טרעפן — בליביסטדו אן דער זויט” . . .
דער מלך האט דעם פיקסלס עצה אויסגעלאכיבן,
און ס’האט זיך אויסגעלאכז איזו צום סות,
או ניט נאר וואס געפלעקטער שאָט,
נאָר שעפסן גלאט איז וויניק דראט פאָרבְּלִיבְּן . . .

און וואם האבן געזאנט מיט רעכט
די שכנים, די נאראנים?
דער לייב איז נאר ניט איזוי שלעכט,
די וועלף נאר זיין די גולדנים.

די גענדז

מייט נאָר אַ לְאָנֶנוּ שטעהן האָט
אַ פּוּעָר — צוֹ פֿאָרְקּוּפִּין — גַּעֲנְדוֹ אַיִּין שְׁתָאָט
געטְרִיבָּן ;
נאָר צוּוִישָׁן אַונְדוֹ גַּעֲרָדָט אָוּן צוּוִישָׁן אַונְדוֹ גַּעֲלִיבָּן ,
הָאָט עָרְנִיט זְיִיעָר שְׁטָאָרָק
געַשְׁאַנְעַזְוּעַט די גַּעֲנְדוֹ : עָרְהָאָט גַּעֲאִילָט צָום מְאָרָק .
(אָוּן וּוֹאוּ עַס הַיְבָּכָת נֵאָר מִיטּ פְּרָנְסָה אָוּן צוֹ שְׁמַעַן , —
איּוֹ נִיטּ נֵאָר גַּעֲנְדוֹ אַלְיִוּן ,
נאָר מעַנְטָשָׁן קָאנָעָן אוּיךְ קִיּוֹן האָנִיק דָּאָרָט נִיטּ (עַפְּקָן) .
בְּאַשְׁוֹלְדִּיק נִיטּ דֻּעָם פּוּעָר , — נֵאָר מַעְן דָּאָרָף פְּאָרְשְׁטִיּוֹן ,
אוֹ אַנְדְּעָרָשָׁה האָבָן דָּאָרָט די גַּעֲנְדוֹ גַּעֲהָאָט צוֹ זְאָנָן ;
אוֹן טְרַעְפְּנִידִיק אַיִּין וּוֹעֵג אַ מאָן ,
געַנוּמָעָן האָבָן זַיִּי זְיִיךְ פֿאָר אִים בְּאַקְלָאָגָן :
— „איּוֹ עַגְעַעַץ-וֹאוֹ נֵאָךְ אַוְיָופּ דָּעָר וּוּלְטָ פֿאָרָאָן
אוּמְנִיגְיְּסְלָאַכְבָּרָעָ גַּעֲנְדוֹ ? אַ פּוּעָר זְאָל אַונְדוֹ פְּלָאָגָן ,
אוֹן נֵאָר וּוֹיְ פְּרָאָסְטָע גַּעֲנְדוֹ בְּאַחְאָנְדָלָעָן אַונְדוֹ גַּעֲמִין !
דָּעָר גַּרְאָבָעָר יוֹנָג , עָרְ קָאָן נֵאָר נִיטּ פְּאָרְשְׁטִיּוֹן ,
אוֹ עָרְהָאָט אַונְדוֹ בְּאַדְאָרָפּט צוֹ האָבָן מַעְרָ אַיִּין זַיִּינָן ,
אוֹן אַכְטָן מַעְרָ . . . וּוֹיְלָ אַונְדוּעָר יְחוּם טּוֹטָ זַיְדָ שְׁפִינָעָן

פָוּן יַעֲנֵעַ גַעַנְדוֹן, וּוֹאָס הַאֲבָן רְוִים פָוּן גְרוּוִים גַעַפָּגָר
גַעַרְאַטְעָוּעַט אַמְאָל! . . . מַעַן הַאֲטָט דַעֲרֶפָּאָר
לְכָבָד זַיִ אַיְוָם-טוֹב דַאֲרָטָן אַיְוָנְגַעְפָּרָט? . . .
— “אָוָן אִיר אַלְיוֹן מִיטָוּס וּוֹאָס שְׂטָאַלְצִירָט? ”
הַאֲטָט זַיִ דַעַר דַוְרְכָנְיִיעַר אַפְּרָגָע בַּאֲלָד גַעַשְׁטָעַלְטָן.
— “דַי אַכְבָּות אַונְדוּעָרָע? . . .” — “דָאָס וּוֹיָס דַי גַעַנְצָע וּוּלְטָן,
אַיְךְ וּוֹיָס דָאָס אַוִיךְ, אָוָן נָעַם דָאָס אַלְזָא אַזְוָן אַכְטָן;
נָאָר וּוֹיָסן וּוֹיָל אַיְךְ וּוֹפְיָיל נָזָח הַאֲטָט אִיר גַעַרְאָכָט? ”
— “דַי זַיְדָעָם? . . .” — “יעַ, גַעַוּוּם, נָאָר גַיְתָ מִיר צָו פַאֲרַשְׁטָיִוָן,
וּוֹאָס הַאֲטָט אִיר אַוְיְפָגָעָטָן אַלְיוֹן? ”
— “מִיר? גַאֲרָנִיט? . . .” — “הַיְינַט מִיטָוּס וּוֹאָס זַיְתָ אִיר
אַזְוִי גַעַרְאָטָן? . . .
אִיר לְאָזָט צָוָרוּ דַי זַיְדָעָם: זַיִ הַאֲטָט מַעַן גַעַרְטָן,
וּוֹיָל זַיִ גַעַוּוֹן זַיְנָעַן וּוּרְטָן, —
אָוָן אִיר, גַעַשְׁעַצְטָע פְרִוִינְט, טְוִינְט בְּלוֹזָן צָוּם בְּרָאָטָן.”

מַעַן קָאָן דַי פָאָבָל בְעַסְעַר נָאָר דַעֲרֶפָּלָעָן, —
נָאָר זָאָל דַעַר טּוּמָל פָוּן דַי גַעַנְדוֹן נָטָגְרָעָסָר וּוּרְעָן . . .

די קאץ און דער קובער

א קובער איז אמאָל פון קיד אועוע
א ווילינקע אין שענץ אנטקען איבער וועג ;
(עד האט געהאט א יארציזיטל נאָך א מהווען
אונ האט געוואַלט דערמאנען אים צום גוטן).
אונ אינצוהיטן דראָט די שפּוּז
פון מיזו

האָט ער א קאַץ געלאָזט איז קיד .
נָאָר ווֹאָס האָט ער דערזען ווען ער האָט זיך
פון שענץ צוריקגעערת ?
אוֹף דְּרִיעֵד,

צְעֻוּאָרְפֵּן אָוּמְעָטוּם די בְּרַעְלָאָך פִּוּן אָ טָאָרֶט
אונ איז א ווינקלַעַבָּן עַסְיָן-פְּעַמְּלָן דָּאָרֶט,
איַז אָונְדוֹעֵר קַעַצְלָן מִיט אָ בְּרַעַן
איַז אָ גַּעֲבָרָאָטָן הִינְדָּל שְׁטָאָרָק פָּאָרָטָאָן גַּעַוּעַן.
— “דוֹ גּוֹלְנִיטָּע !” — האָט ער פָּאָרָבָרָאָכָן מִיט די הָעָנָט,
“וואַי האָסְטָן דוֹ נִיט קַיְיָן בּוּשָׁה פָּאָר די וּעַנְטָט .
אַיך רַיְיד שְׁוִין נִיט — פָּאָר מְעַנְטָשָׂן !”
(די קאַץ דָּרְרוֹוַיְילָעַ רַיְיבָּט אַדְּיוֹן).
“וֹאָס הָיִיסְט ! גַּעַוּעַן בֵּין אִיצְטָעָר עַרְלָאָך, שְׁוִין אַזְּנָן פִּיְיָן,

או אַלְעָ פְּלָגָן זִיךְ מֵיטָ דֵּיר דָּאָךְ בְּעַנְטְּשָׁן
אוֹן דָּו . . . אוֹי וּויִי, וּאָסֶ פָּאָר אַ שָּׁאנְדֶּ!
אַיְצָט וּוּלְזָן זָאנְ לְיוּטָ אָוֹן לְאָנְדָּה,
אוֹ דָּי בְּיוּטָ, קָעְצָעְלָעָ, נִטְ עַרְלָאָךְ,
בְּיוּטָ, קָעְצָעְלָעָ, אַ גְּנְבִּיטָעָ! אָוֹן דִּיךְ
אַיְזָ נִטְ וּוּאָסֶ אַיְזָ קִיךְ,
נָאָר אַוִּיפָּא אַ חְוִית אַרוּפָעָלְאָוֹן אַיְזָ גַּעֲפָעָלָאָר!
אַ שְׁטִינוּגָר וּוּי אַ וּוּאָלָה אַיְזָ שְׁטָאָלָמִיט שְׁאָלָה . . .
דוֹ בְּיוּטָ פָּאָר אַוְנְדוּעָר גַּעֲגָנָט דָּא אַ פְּלָאָגָן, אַ שְׁטָרָאָה!
(די קָאָזָ דָעְרוּוֹיְלָעָ עַסְטָ — אָוֹן חָאָלָט אַיְזָ שְׂוּוֹיָגָן).
דָּא הָאָט עֲרַשְׁתָּ דָעַר בְּעַל דְּבָרָן אָרָ גַּעֲנוּמָעָן צִיְינָן
מֵיטָ הַוִּיכָעָ וּוּעְרַטָּעָר אָוֹן מֵיטָ שְׁמָרָאָה-דָיְידָ אָן אַ סּוֹף
זַיְינָן גְּרוּיָס פָּאָרָאָכָט אָוֹן עַקְלָה . . .
נָאָר וּוּאָסֶ אַיְזָ פָּאָרָט אָרוּיָס דָעַרְפָּן?
וּעַן יַעֲנַעַר הָאָט גַּעֲרַעַטָּ — הָאָט אַוְנְדוּעָר קָאָזָ דִי הָוָן
דָעְרוּוֹיְלָעָ אַוְיְפָגְנָעָעָסָן בִּיזָ אַ בְּרַעְקָל.

אַ צְוַיְוִיטָן קוּכָעָר וּוּאָלָט אַיךְ אַוִּיפָּא דָעַר וּוּאָנְטָ
גַּעֲהִיסָן זִיךְ פָּאָרָשָׁרִיבִּין:
קִיְינָן פּוּסְטָעָ רִידָ אָוֹן קִיְינָן קָאָטָאָוּעָסָן נִיטָ טְרִיבִּין,
אָוֹאוֹ אַסְמָעָט זִיךְ אַ שְׁמָרָעָה הָאָנְטָם.

דער מילנער

דאם וואסער האט אמאָל
דען מילנערם הרעלבייע דורךעשלאלָאנְגַן.
עם וואָלֶט ניט שווער געוועזן דראָרט צומאָל
דען אומנְליַיך צו פֿאָרטְרָאָגַן,
ווען מען וואָלֶט זיך ניט פֿוֹילְן צוּלִינְגַן אַהֲנָט, —
דען מילנער אָרט עט אָבעָר ווי וואָנט.
און וואָס אַטְאָג דָּאָס וואָסָעָר רֵוִיסְטַט צָלִיזַט אָונָן מָעָר
— „הָעִי, מִילְנָעָר, דְּרוּמְלָל נִיט, נִיט קְלָעָר
און צָעָה, זַיְהָ נִיט קִיּוֹן נָאָר.“ . . .
דער מילנער אָבעָר זָאנְט, סְאיַזְוִוִּיט נָאָר פָּוָן גַּעֲפָאָר,
איַךְ האָב זיך גָּאָר נִיט וואָס צוּ שְׁרָעָקָן,
דען פֿאָר מִין מִיל ווּט שְׁטָעַנְדְּיק וואָסָעָר קְלָעָקָן.
ער שלְאָפְטָט, — אָונְ דָּאָ
היַיבְט אָונְ פָּוָן שְׁעה צָו שְׁעה
דאָס וואָסָעָר גַּרְעִיסָּעָר ווּרְעָן . . .
און קוֹרְאָ, גַּעֲדוּעָרטַה האָט נִיט פֿלְגַּה,
בֵּין סְיַהָאָט זיך גָּאָר אַיְנָגָאנְצָן אַפְּגָנְשְׁטָעָלְטַט דִּי מִיל.
ערַשְׂתַּדְאָה האָט אָונְדוּעָר מִילנְעָר אַנְגָּעוּהָיוּבָן קְלָעָר
וּוְיִהִיט מעָן אַיְין דָּאָס וואָסָעָר, אָונְ וואָס הַוִּיבְטַט מעָן אָונְ

זו טאן
צום אומג'ליך וואס אים האט געשען.
דערוווילע טראכטנדייש איזוי, האט ער דערזען
או זיינען הינער גייען
זיך אנטרינקען צום טייר.
— “נאראנים אומגעלאומפערטע!” — האט מיט געשרייען
איין גרויסן בעם גלייד
דער מילנער זיך צו זוי געלאָזן לוייפן,—
“אַיר זעט, אוּן ווֹאַסְעָר פֿעַלְתִּי פֿאָר דַּעַר מֵיל אַלְיוֹן
זַיִוַּת אַיר גַּעֲקוּמָעָן נַאֲךְ צַעֲנוֹיָן
דְּאָסֶם לְעַצְמָע בִּיסְל אַיְסְצָעָזְוִיפָּן!”...
אוּן מיט אַ שיִוְתֵּל הַאַלְּזַי האט ער זוי דְּאָרט
אַוּעַסְגַּעַלְיוֹגָט בָּאַלְדַּר אַוִּיפָּן אַרט.

אוּן האט ער זיך מיט דעם געהאָלְפָן פִּיל?
אוּן ווֹאַסְעָר אוּן אַן הַינָּעָר — אַיז ער אַוּעַס פָּונְ מֵיל.

די קאץ און דער נאכטינגן

אַ קעצל האָט געכֿאָפֶט אַ נאכטינגן אַין ווֹצְלָה,
אוּן האַלטְנְדִיך אִים אַין די נְעֵלָה, האָט זַי בָּאַלְדָּ
פָּאָרְפִּירְט מִיט אִים אַ רְיִיד : — „אַיך הָאָב גַּעֲהָרָט,
אוּ פָאָר דִּין זַיְנְגָעַן בַּיּוֹט דַּו אָוּמְעָטוֹם גַּעֲרָת ;
מיְרָהָאָט דַּעַר פּוֹקָם דַּרְצְיוֹלָט נִיט לְאָנָן,
אוּ פָּוּן דִּין שְׁטִים, פָּוּן דִּין גַּעֲזָגָג
פָּאָרְלִוּעָן גַּאֲרָדִי פָּאָסְטּוּכָּעָר דַּעַם זַיְנְגָעַן ;
אַיך ווֹאַלְטָאַלְיוֹן דָּאָם זַיְעָר ווּלְעָן אוּסְגַּעֲפִינְגָּן . . .
נִיט צִימָעָר, טִיעָרָרָר, דָּעַן ווּיְיָ דַּו קוּסְטָט מִיךְ אָן,
וּוְלָאַיך דִּיר אִיצְטָעָר גַּאֲרָנִישָׂט טָאָן ;
בְּלוּזָן מִיד צּוּלִיב, זַיְגָג עַפְעָם אָוִים, —
דָּאוּ לְאַזְוָאַיך דִּיר צְרוּרָס אַין ווֹאַלְדָּר אָרוֹים ;
כְּהָאָב לִיב מְזֻוקָּנִיט ווַיְנוּשָׂעָר פָּוּן דִּיר :
עַם האָט נִיט אַיְוָנָמָאָל שְׁווֹן מִיט מִיר
גַּעֲטָרָאָפָּן,

אוּ מוֹרְטְשָׁעָנְדִיך אַ לְיָדָל ווּעָרָאַיך זִים אַנְטְשָׁלָאָפָּן . . .
דַּעַר נאכטינגן, דַּעַרְוּוֹיל, האָט מִיט פָּאָרְמָאָכְטָע אַוְיָגָן
אוּ אַיְרָעָ נְעֵלָה דָּאָרָט דַּעַם אַטְעָם קְוִים גַּעֲזָגָג . . .
— „נוּ ווֹאָסָם ? ” —

האט נאכגעפראונט די קאַיז — , ווועסט זינגען עפעט וואָס
פאר מיר ? ”

נאר אונדווער זינגער נעבאָך האט בֵּי אַיד
געפישטשעט, ניט געזונגען . . .

— “מייט דעם האט דייר געלזונגען

די הערצעער אלעמענס צו פאנגען ? ” —

האט אַים די קאַיז געפראונט מייט שפֿאָט —
“אָז דָּאס זִינְגָּעָן די צָאָרָטָעָ רִיְּנָעָ קְלָאָנְגָּעָן,

פּוֹן וּלְכָעָן אַלְעָ רַעֲדָן דָּאס אַוְיָהּ יַעֲדָן טְוָאָט ?

אַיך קָאָן אָ פִּישְׂטוּשְׂרִי אָזָא, מָזָא אַיך דִּיר זָאָן,

פּוֹן מִינְגָּעָן קְעַצְּעַלְאָך אַפְּלִיכּוֹ נִיט פָּאָרְטָאָקָן !

אָ זִינְגָּעָר, זָעָ אַיך, בִּזְוּת דָו נָאָר אָ קְלִיְּנָעָר,

נָאָר לְאָמְרָ זָעָן, צִי מְוִינְסֶטֶט דָו פָּאָר די צִינְגָּעָר” . . .

נִיט ? אָנְגָּגָן גַּעֲטָאָכְטָמָן, —

האט זָי פּוֹן אַונְדוּעָר זִינְגָּעָר דָא אָ סּוֹגְּ גַּעֲמָאָכְטָמָן.

אוֹן זָאָן אַוְיָפּוֹן אַוְיָר אַיך, וואָס אַיך פָּאָרְשְׁטוּי ?

ס' אַיז אָך אוֹן ווֹי

צּוֹם נַאֲכְטִינְגְּלָס גַּעֲזָנְגָּעָן,

וּוֹעֵן עָר אַיז אַין די נָעָגָל בֵּי דָעַר קָאָז גַּעֲפָאָנְגָּעָן . . .

צוני דינט

דער אלטער הוונט בארכאָס,
וואָס האָט געטריי געדינט דעם באָלעבאָס
און האָט געהיניעט שטעהנדיק לֻעְבָן טויער,
האָט אויף אַ פענסטער פּוֹן אַ רִיכְוָן מויער
דרעוזען אַמְּאָל זַיְוָן פֿרִיאַנֶּר, אַ פֿוֹדְלְהַוּנֶּט אַ קְלִינֶּעֶם
מייט וועלכּוּן ער האָט אויפּן הויף געלעבט אַינְיאַיְינָעָם.
באָרְכָּאָס האָט זַיְד מִוּט אִים אַזְוֵי דָּרְפְּרִיטִים,
אוֹ ער האָט אַנְגְּהַוִּיבָן רִיכְוָן זַיְד אָוּן בִּילָן,
און אַומְשָׁפְּרִינְגְּגָן אָוּן דְּרוּיָעָן מִיטָּן עַפְּרָאַר פֿרִיאַיד,
און פּוֹל מִיט פֿרִיאַנְדָּלָאָכָּע גַּעֲפִילָן
האָט ער אלְיוֹן שָׂוִין נִיט גַּעֲוָאָסֶט נָאָר וואָס צַו טָאָן :
— “וואֹ נִיט עַס דִּיר, צַיְוָן טִיעָרָעָה, פּוֹן דְּאַמְּאָלָס אָוּן
זַיְנָט וועָן מעָן האָט אַיְן פֿאַלְאָז דִּיר גַּעֲנוּמָעָן ?
געַדְיַינְקָסֶט אָוְנְדוֹז אַיְן נִיט אַיְן מַאְל אַוְיסְגַּעַקְוּמָעָן
צַוּזָּאָמָעָן טָאָג אָוּן נָאָכָּט
צַו לִיגָּן אויפּן הוֹיְל פֿאַרְשְׁמָאָכָּט . . .
נוֹ זָאָג, ווי לְעַבְתָּן זַיְד דָּאָס דִּיר הַיְוָנֶט ?” . . .
— “נִיט צַו פֿאַרְזִינְדִּיקָן”, — גַּעֲעַטְפָּעָרָט האָט זַיְוָן פֿרִיאַנֶּר, —
“איְיךָ לְעַב אַיְן גַּוטָּס אָוּן פֿאַרְגַּעַנְגָּעָן.”

דער באָלעבָּס האָט מַיךְ נָאָר וְוִי זַיְן לְעֵבָּן האָלֶט ;
אַיךְ עַם אֹוִיף זַוְּלַבְּעָר אָוָן אֹוִיף גַּאלְד ;
אַיךְ לְוִוְּפָרָם אָוָן שְׁפִּילָּ, אָוָן קָאָן וְוִידְ לְיָגְעָן
אֹוִיף אַלְעָ בְּעַסְטָע טְעַפְּכָעָר צָו הָאָכְנָן רָו . . .
אָוָן וְוִי לְעַבְּסָט דָו ? ”

— “וְוִי אַיךְ ? ” — האָט אָפְנַעַנְטְּפָעָר אִים באָרְבָּאָס
אָרוֹנְטְּעַרְלְאוֹנְדִּיךְ דָעַם וְוִוְיְדָל אָוָן דִּי נָאָן, —

“אַיךְ מַאֲטָעָר זָךְ וְוִי פְּרַעַר אֹוִיף דָעַר וְוּלְטָ :
אָוָן לְיִידְ פָּוָן הַוְּנָגָעָר אָוָן פָּוָן קָעְלָט,

אַיךְ שְׁלָקָאָפְּ אַהֲינְטָעָר פְּלָוִיטָ, אָוָן הַיְּטָנְדִּיךְ דָאָס הָוִוִּין,
טְרַעַפְּט אָפְטָמָאָל אֹז דָעַר רָעָגָן נְעַצְתָּ מַיךְ אָוִיס . . .

אָוָן גִּיבְ אַיךְ וְוּעָן אַ בִּילְ,
אָזְוִי זַיְן אָוָן אַ צִּילְ,

בְּאָקוּם אַיךְ קָלָעָפְּ . . . נָאָר וְוִי בְּיוֹזָט דָו צָוָם גָּלִישָׂ גַּעֲפּוּמָעָן,
צָוָם דָו, אָוָן תָּוָךְ גַּעֲנוּמָעָן, — אָוָן אַיךְ, כָּאַטְשָׂ אַיךְ בֵּין פְּעַסְטָ גַּעֲבוּוּטָ,

בְּיוֹזָט שְׁוֹאָךְ אָוָן קָלִיּוֹן, — דָאָרְךְ רַיִסְ אַיךְ זַיְן אָמוֹזִיסְטָ פָּוָן הַוִּוִּיטָ

אַזְיָן אַלְאָגְ זַיְן אָפְּ מַיְוִן גַּאנְגָּצָן לְעֵבָּן פָּאָר אַ בִּין ?
אַין וְוָאָס בְּאַשְׁטִיוּטָ דִּיְוָן דִּינְסָטָ ? אַיךְ קָאָן דָאָס נִיטָ

— “פָּאָרְשָׂטְיוּן ! ” —

— “מַיְוִן דִּינְסָטָ אַין וְוָאָס בְּאַשְׁטִיוּטָ ? סִיאָזְ שִׁוִּין ! ”

הָאָט אָפְנַעַנְטְּפָעָר אִים זַיְן פְּרַיְינְד פָּאָרְדְּרִיסְלָאָךְ —
“אַיךְ נִיְזַיְן דָאָר אָום אֹוִיף הַיְּנְטָעָר-פִּיסְלָאָךְ ! ”

וְוִי אַפְּטָ גַּעֲפִינְטָ מַעַן גָּלִישָׂ אָוָן רָו אָוָן חָגָן, —
דָעַרְפָּאָר נָאָר וְוָאָס מַעַן קָאָן אֹוִיף הַיְּנְטָעָר-פִּיסְלָאָךְ גִּינְ

דער פוקס און דער אייזל

— “פּוֹן וּזְאַנְעָן שְׁפָאָנְסְטָדוֹן, קְלִינְגֶּרֶר מֹוחַ? ”
געגעבן האט דער פוקס אַ פֿרְעָג
דעַם אייזָל טְרוּעָפְנְדִיקַס מֵיט אַיְם זִיךְרָאַוִּיפָּן וּועָג.
— “אַט עֲרַשְׁתָּפּוֹן לְיוֹבָן; נָאָר וּאוֹאיְזָה דָּאָס זַיְן כָּה
זַיְן פְּרִיעָרְדִּיקָּעָר שְׂטָאַלְץָ אַהֲיָנְקָעָקוּמָן!
געַרְיַינְקָסְטָ דָּאָךְ פּוֹן זַיְן בְּרוּמְעָן
פְּלָעַגְטָ צִיטָעָרָן אַמְּאָל דָּעָר וּאַלְרָה.
אוֹן אַךְ פְּלָעַג אַוִּיךְ אַנְטָלוּיְפָּן אָנוֹ אַ זַּיְעָן
ニִיטְּ קְאַנְעַנְדִּיקְ קִיּוֹן אַרְטָ גַּעֲפִינְעָן,
אוֹן אַיצְטָ אַיְזָה עַר שְׂוִיאַן שְׂוֹאַךְ אָנוֹ אַלְטָן,
אוֹן מַאֲכְטָלְאָזִיס גַּעֲוָאָרָן;
איַין חַילְ נָאָךְ וּוּאַלְגָּעָרטָ עַר זִיךְרָאַוִּיפָּן
וּועָסְטָ גַּלְיוּבָן? אַלְעָן חַיּוֹת הַאָבָן זַיְעָר שְׁרָעָק
פָּאָר אַיְם אַינְגָּאנְצָן שְׂוִיאַן פָּאָרְלָאָרָן;
מַעַן צָאַלְטָ אַיְם אַיצְטָעָר אָפְטָ פָּאָרְדִּיקָעָ יָאָרָן
איַעדָּעָר לְיוֹיט זַיְן שְׁטִינְגֶּרֶר, וּוּי מַעַן וּוּלְ אַלְיָוִן:
דָּעָר — מִיטָּן הַאָרָן
אוֹן יְעַנְגֶּר מֵיטָ דיּ צִיּוֹן” . . .
— “אָנוֹ דָּו? ” — האט אַיְם דָּעָר פּוֹקָס גַּעֲפְּרָעָגָט, — “אַךְ גַּלְיוֹבָן,

דו האסט זיך ניט געוואנט צו אנירון דעם ליב... .

— „און איך בין וואם?“ —

גענטפערט האט דער איזל מיט פאדראָם, —

„איך האב אים אויך א בריך געטאן, וואם איך?“

און ואל ער אויך באקענט זיין מיט דעם איזעלם פים“ . . .

אווי איז אויך מיט פראָסטע לוייט: ביזט דו געהויבן, —

דאָן וואנן זוי אוית דיר דעם בליכּ ניט אויפֿצעעהויבן;

און פאלסט דו נאָך אָראָפּ, חַלִילַת, פּוֹן דִיּוֹן גְרוּזִים,

דאָן וועלן זוי די ערשטע געבן דיך א שטוייס.

די תַּלְוָקָה

פארטאגנדיס אַ הויז אָון אַ געשעפט אַינאיינעם,
גענומען האבן שותפים אַין אַ טאג אַ שיינעם
פאָנאָנדערטיילן זיך דעם אַייננס אָון דאס געלט ;
עם פירט זיך דאָך אַזוי שוין אויה דער וועלט,
אוֹ ביַ אַ חַלוֹתָה הַיִבְטָמָעָן אָן זיך קְרִינָן .
אוֹיך דאָחָבָן די שותפים נִיט גַּעֲשׂוֹגָן ,
ערשת מיט אַמָּאל ווערט אַ נְשָׁרִי : עַס בְּרוּנֶטֶן די הויז !
— „שְׁנָעֵל רַאֲטֻעוּעַט פָּוּן דָּאָרֶט אַרְוִוִּים
דָּאָס גַּעַלְט, די סְחָרוֹת אָון פָּאָפְּרִין !“ —
הָאָט אַיִינָעָר אַנְגַּעַהוּבָן שְׁרִוְיָעָן הוֵיר, —
„דָּעַם חַשְׁבָּוּן וּוּטָם אַיר שְׁפָעַטָּר אַיְיך
דָּעַרְפִּירִין !“ . . .
— „מַיְוִין טְוִיזְנְטָעָר ! אַוְבָּנִיט טְרָעָט אַיְיך נִיט אָפָּפְּוּן אַרְט !“ —
הָאָט נַאֲך אַיִינָעָר גַּעֲנוּמָעָן טְוּמָלָעָן דָּאָרֶט .
— „אָון מִיר צְוַויִּי טְוִיזְנְטָעָר דְּרָעָנְבָּן נָאָר,
איַז שְׁוִין דָּעַר גַּאנְצָעָר חַשְׁבָּוּן קְלָאָר !“ . . .
— „וּוֹאָס הַוִּיסְט ! פָּאָרוֹאָס ? וּוי קָאָן דָּאָס זְיוֹן ?
אַיְיך שְׁטִים אַוְיהָ דָעַם נִיט אַיְוִן !“ . . .
דאָחָבָן זיך די שְׁרִוְיָעָר

אינגעאנץ נאר פֿאַרניעסן אָז דעם פֿיעַר,
און האבן אָזוּי לְאַנְגֶּן גַּעֲמְפֿערֶט זִוֵּה, גַּעֲקִירִינְט,
בִּיו ווֹאַנְגָּן סִיהָאָט זַיִוְּלָעַמְעָן דָּעַר רַוִּיךְ דָּעַרְשְׁטִיקָט . . .
און אָוּמְגַעְקּוּמְעָן זַיְינָעָן זַיִוְּ אַיִן פְּלַאמְעָן
מייט זַיְיעַר הַאָב אָזֶן גּוֹטֶס צַוְּאַמְעָן.

פִּיל ווַיכְטִיקָע עֲנִינוּם ווּעַרְטָמָעָן אָז דָּרְפָּאָר,
וַיְוֵיל ווּעָן מַעַן דָּאָרָךְ זַיִד אַיְינְגָן אָזֶן ווּעָן בָּאוּינְגָן
די אַלְגַּעַמְיִינָע צְרָה אָזֶן גַּעֲפָאָר, —
הַיְוִבְּט מַעַן זַיִד אָז פָּאָר אַיְינְגָן גַּעֲשַׁעְפְּטַלְאָךְ קְרִינְגָן.

דער איזַל

בײַם פּוּעָר אִיז גַּעֲוָעָן אֵן אִיזַּל, אֹוֹפְּ צָוַי פִּיל
בָּאַשְׁיַׁוֹן, דּוּכֶת זַיְהַ, שְׂטִיל אָזֶן פֿרוּם,
אָז אָוְנְדוּרָעָר פּוּעָר פְּלָעַנְטַ אִים לְוִיבַּן אָוְמָעָטָום.
אָוִיס מָוָרָא אָזֶן אָוִיס צָוַיְפַּל,
אָז אֵין אַ שְׁוִינְגָּם טָאגַן
וְאָל אִים דּוּר אִיזַּל נִיט פָּאַרְלָאָן,
הָאָט עָר אִים אַוְיפְּגַּעַה אַנְגָּעָן אַוְיפְּן הָאַלְרָוַן אַ גְּלָאָק.
דּוּר אִיזַּל הָאָט זַיְדַּךְ דּא גַּעֲנוּמָעַן בְּלָאָזֶן
אוֹן מִיְּנָעָן, אָז עָר אִיזַּל, גַּאֲטַ וּוּיַּסְטַ, וּוּיְגַּרְוִיס.
נָאָר שְׁפַעְטָעָר אִיז דּוּר בְּכָודַ אִים מִיטַּקְלָעַפְּ אָרוֹיס . . .
(דּוּר בִּיְשְׁפִּיל אִיז דּא נִיט פָּאַר אִיזְלָעַן בְּלָוִיז).
אַיךְ מוֹ אַיְיךְ זָאנָן אֵין דּוּר שְׂטִיל,
אָז יוֹשֵׁר זַיְעָר פִּיל
הָאָט פְּרִיעָר אַיְיךְ דּוּר אִיזַּל נִיט גַּעֲחָאָט . . .
נָאָר בְּיוֹזָן גְּלָעֵל פְּלָעַנְטַ אִים אַלְיַ אַרְאָפְּגַּיִן גְּלָאָט:
אוֹן אִיז עָר וּוֹעַן אַרְיַיַּן אֵין הָאַכְבָּעָר, צַי אֵין גָּאָרָטָן
פְּלָעַנְטַ עָר זַיְדַּךְ אַנְפְּרָעָסַן צַו זָאת —
אוֹן בָּאַלְדַּ פָּוּן דָּאָרָטָן
אַוּעַשְׁגַּיִן אֵין דּוּר שְׂטִיל, —

נאר מיטין גלאעל איז געווארן ערנער פיל;
ווײַל ווי ער פלאונט זיך תאָן אַ קער
פֿון דְּצָעֵן נָאָר אַחֲר,
בְּאַלְדּ פְּלָעֵן זִיךְ דָּעֵרְהָעָרְן חַוְיכְּעַ לְלָאַגְּגָעַן;
אָזֶן אַנְגָּהָוִין הַאָט מָעַן אַפְּטַמָּאַל וּעַן,
וּזְ�וֹן סְטַרְיִיבְּטּ דָּעֵר בְּאַלְעָבָאָס פֿון נָאָרְטּ אִים מִיט שְׁטָאַגְּגָעַן . . .
אָזֶן טְרָעֵפּן פְּלָעֵנְטּ נִוְתּ זָעַלְטּן וּעַן,
אוֹ אַוִיךְ דָּעֵר שְׁכַּן,
דָּעֵרְהָעָרְדִּיךְ נָאָר פֿון דָּעֵר וּוִוִּיטּ,
אוֹ סְ'אָזֶן דָּעֵר אַיְזָל אַוִוָּף זְיוּן פְּעַלְדּ פְּאַרְקָרָאָכוּן,
פְּלָעֵנְטּ אִים מִיט פְּלָעְקָרּ אַפְּרָיִיסְן אַ זְּוִיטּ ;
אָזֶן אַטּ-אָזוּווּ-אָ אָזֶן דִּי גָּאנְצָעּ צִוְּיטּ
דָּעֵר אַיְזָל דָּאָרְטּ גְּעוּוּן פֿון אַלְעַמְּעַן גְּעַטְּרִיבְּן . . .
בִּזְוּ הַאֲרַבְּסָטּ אָזֶן, נָעַבָּאָר, אַונְדוּעָר נִיעָרְהָאָר
אָזֶן גְּעוּוּרְן דְּאָרּ,
אוֹ הוּאַיְם אָזֶן בִּיְוִינְעָרּ זְיִינְעָן נָאָר פֿון אִים פְּאַרְבְּלִיבְּן . . .

די פֿלִיג אָזֶן דַּי בֵּין

אָזֶן גָּארטְן פְּרִוְילִינְגְס-צִיּוֹת, וּוֹעֵן אַלְץ גַּעֲוָעֵן אָזֶן גְּרִין,
אָזֶן אַוּוֹפֶן אַ בְּלָאַטְן אַ פֿלִיג גַּעֲוָעֵן;
אָזֶן אַוּוֹפֶן אַ בְּלוּם נִיט וּוּוִיט, דָּרְזוּעָנְדִיק אַ בֵּין,
הָאָט זַי בֵּין אַיר גַּעֲפָרָעָנֶט: — „וּוְיַי הָאָט נִיט דִיר דָעָרָעָן
צַו אַרְבָּעָטָן פָּוֹן פְּרִי בֵּין שְׁפָעָט דַי גַּאנְצָע יָאָרָן?
מִיר דָוּכְמָן, אָז אַיךְ אַוּוֹפֶן דִּין אָרטְן, וּוּאַלְטָן דָאָךְ קְרָאָנְגָן גַּעֲוָאָרָן.
אָט אַיךְ, לְעֵב בְּעַסְטָר פִּילְּ פָוֹן דִיר, דָעַן וּוְיַי דַו זַעַטָּן,
פְּלִי אַיךְ אַרְוֹם דַי גַּאנְצָע צִיּוֹת אַיְן גַּעַטָּן;
אָזֶן אָזֶן גָּארִימְעָרִי, — אַיךְ וּוּוִיס פָוֹן אָוּמָטָוּם
אַרְוֹם

די היְזָעָר פָוֹן דַי שְׁעַנְסָטָע, רְיוַיכְסָטָע לִיְּטָן,
אָזֶן וּוּאַלְסָטָע דַו זַעַן וּוְיַי אַיךְ פְּאַרְבָּרָעָנֶג דָאָרטְן גָוָט דַי צִיּוֹת!
אַ חֲתָנוֹתָה, אַ מְאַלְצִיּוֹת וּוּאוֹ עַם אָזֶן
בֵּין אַיךְ דַי עַרְשָׁטָע דָאָרטְן גַּעַוִים;
אַיךְ עַם אָזֶן טְרִינָק
אַלְצְרִינְג

פָוֹן זַוְּלָבָעָר אָזֶן קְרוּמְטָאָל,
אָזֶן פְּרִיְעָר פָוֹן דַי גַּעַטָּס פְּאַרְזָוָד אַיךְ אַלְעַמְּאָל
די שְׁפִּיּוֹן וּוּאָס מַעַן דָאָרָפֶן צָוָם טִיש דָעַלְאָנְגָּנָעָן;

און שיינע פרויין ליבענדייך — רו איך זיך אט
נאָר פראָן און פֿרַוי אֹוֵיפּ זְוִיְידּ האַלְדוֹן אָוִוּפּן קָאָפּ" . . .
— "אַיך וּוִוִּיס דָּאָס אַלְצָ" — האָט אַיר די בִּין דערקְלָעַרט —
נאָר דָּאָר חָאָב אַיך גַּעהֲעַרט,

אוֹז אָוּמְעָטוֹם

אוֹוֹאוֹ דוֹ קְוַמְסַט נָאָר — קוּקֶט מַעַן אֹוֵיפּ דִּיר קְרוּם.
און מִיט בְּזִוְונֹת טְרִיבַּט מַעַן דִּיךְ נָגְנָנִיז אָפְטַּפּן הוּוּזָ!"
— "וּוְאָס מְאַכְּטַּ דָּאָס אֹוִים?" —
הָאָט אָפְגָּעַנְטָפְעָרט אַיר די פְּלִיגִיג —
"מַעַן טְרִיבַּט פּוֹן פְּעַנְסְטָעַר מִיר אָרוֹים —
פְּלִי אַיך פּוֹן טִיר אַרְיוֹן צָעָרַיך!" . . .

דער חזיר

א חזיר איז אמאָל אַרוֹיף
צומ פְּרִיז אַוִיפָּן הוֹיף ;
עד האט אַרְמוֹנוּשָׁלְעֶפֶט זיך דָּאַרטָּן אַומְעָטָם,
אַרְוּם
די שטאלן אונ דִּי קִיכָּן
זיך אַוִיסְגָּעוֹזָלְגָּעָרֶט אַוִיך אַין בְּלְאַטָּע אַוְמָגָעָטָרֶט,
אונ האט פָּוּן גַּעֲטָט זיך אַוְמָגָעָטֶת
אָהִים אֵין נִיכָּן
דער זעלבער דְּבָרִיאָחָר ווי גַּעֲוָעָן . . .
— “וואָס האַטָּט דוֹ דָּאַרטָּן, רב כְּרָאָפֶ, אַוְוָינָס גַּעֲזָעָן ?” —
הָאַט אִים דער פָּאַסְטוֹךְ גְּלִיְיךְ אַ פְּרָאנְגָּעָן דָּאַרטָּן גַּעֲשָׁטָלֶט,
עַס הָעָרֶט זיך דָּאָךְ פָּוּן שְׁטָעָנְדִּיק אַוִיךְ דער ווּעָלֶט,
אוֹ פְּרִיצִים האָבָּן פָּעָרְלָ, דִּימָעָנְטָן אַ סְּךְ
אונ אָז אֵין הוֹזֵן באָ זַיִּה אַיז יַעֲדָע זַאְךְ
פָּוּן גְּרוֹסְעָר ווּעָרֶט” . . .
— “אַ לִינְגָּן !” — האַט דער חזיר כְּרוֹקְעָנְדִּיס דָּעָרְקָלְעָרֶט,
“מַעַן בָּאַלְכָּעַט דָּאָס אַוְיסְטָט !
כְּיַיְזָן דָּאַרטָּן אַומְעָטָם נָאָר שְׁמוֹיז אָזְן מִיכְטָן ;
זַיִּי מוֹזֵן נָאָר קִיְּן רְיוּבְּקִיְּטָן נִימְטָהָבָּן . . .

אוֹן דוכט זיך, איך האב שווין גענונג,
ניט ושאלעונדריך נאר מײַן שנוק,
דעם גאנצן הינטער-הויף צענראבן.

באחitem מיך גאט, אוֹ איך זאל עמיצין פון איך
באליעידוקן מיט מײַן פֿאָרגנְלִיךְ,
נאָר איז דען ניט דער קרייטיקער אַ שוויין,
ווען ער זעט בלוייז דאס שְׁלַעַכְתָּעַ, ווֹאָו ער קוֹפְטָאָרִין?

די מיוו און דער ראי

— “האָכט דו געהערט שווין מוחותנת/טע, די ניימ,
פּוֹן ווֹאָס עֶרְ רַיְדָן אִיצְטָעֵר אַלְעַ מִיּוֹ? ”

האָט אַ צְעַפְּרִידָעָנָע גַּעֲפְּרִעָגָט די מִיוֹ דָעַם רַאיַּן, —

“מַעַן זָאנָט, אָז סְאיַּזְן די קָאָז,

אַרְיוֹינְגַּעַפְּאַלְעָן אַיְן די נַעַל צַו דָעַם לְיֻבָּן.”

— “נִיט נְלוֹיב,

אוֹן פְּרִי זַיְדָן נִיט מִיט אָז אָמוֹיסְטָעֵר פְּרִיְיד”, —

האָט אַיְרָדָא אַפְּגַּנְעַשְׁטָעַלְטָן דָעַר רַאי אָז אַיְן מִיטָן רַיְד,

“מַעַן דָאָרָךְ פָּאַרְשְׁטָיַן,

אוֹ זָוַן בָּא זַיְדָן זָאָל צַו די נַעַל נַאֲרַ דָעְרָגָיַן —

וּוְעַט דָאָרָטָן שְׁוִין דָעַר לְיֻבָּן גַּעֲוִים נִיט בְּלִיְבָן לְעַבָּן :

וּוְיַל שְׂטָאַרְקָעָר פּוֹן אַ קָּאָז קָאָז אַויַּף דָעַר וּוְיַלְטָן נִיט נַעַבָּן ! ”

די גרייל און די מורהשכע

אונדזער שפֿרײַנְגָּעֶן, די גרייל
אַפְּגָּעוֹנוֹגָּעֶן האָט דעם זומער,
בֵּיז דער ווינטער פּוֹל מִיט קְוָמָעָר,
אייז זיך אַנְגָּעָקְוָמָעָן שְׁטִילְ;

אַפְּגָּעָשְׂטָאָרְבָּן וּאָלָּד אָזְן פֿעלְטָן,
סְּיָאָט זיך שְׁוִין דַּי צִיְּטָן גַּעֲפָעָלְטָן,
וועָן באַ יְעָדָן גְּרִינְעָם בְּלָאָט
הָאָט זיך גְּרִיטְעָט קְעָסָט גַּעַחָטָטְ;

אלְץ אָוּעָשָׂ אַיז וּוַיִּתְ אַהֲינְטָרָעָר,
אונָן דַּעַר קָאָלְטָעָר, בְּיוֹזָעָר ווַיַּנְטָעָר
ברִינְגָּטָן דַּעַם הָוְנְגָּעָר באָלָּד צּוֹטָרָאָןְ;

זִינְגָּט שְׁוִין אַונְדָּזָעָר גְּרִיל נִיטְ מָעָר, —
נָאָר עַם קָאָז דַּעַן זִינְגָּעָן וּוְעָר
אוַיְיף אַ הָוְנְגָּרְעִיסְן מָאָן?

אונָן צַו דַּעַר מַוְרָאָשָׂקָעָ שְׁטִילְ
פּוַיְזָעָט טְרוּיְעִירִיךְ די גְּרִיל.
— “לְאָזְ מִיךְ, פְּרִינְגָּטָן, בֵּיז דִיר פָּאָרְבְּלִיבָּן
מְעֻרְעָר כְּחוֹת אַנְצְּעָלְלִיבָּן,
בֵּיז דַּעַם לִיבָּן פְּרִילְינְגָּטְלִיבָּן

האלט מיך, טיעירינגע, אויטס.”
— “וְאֵג נָאָר מִיר, אַיךְ קֹס דִּיךְ אָן,
הָאָסְטָטָדָו זָוְמָעָר וּוְאָם גַּעֲטָאָן? ”
פְּרָעָנֶט אַיר דִּי מַוְרָאַשְׁקָע שְׂטִילָן.
— “וּוְעָר הָאָט דָּאָם גַּעֲטָאַכְטָדָעַן פְּיָל?
אַיְן דִּי גַּרְיָנָע גַּרְאָזָן דָּא,
פְּלָעָנֶן אַיךְ מִיר צָו יַעֲדָעָר שָׁעה
זַיְנָגָנֶן לַעֲדָעָר . . . אָונָן פָּוּן פְּרִוֵּיד
הָאָט זַיְקָמִיר דָּעָר קָאָפְפָאַרְדְּרִוִּיט ” . . .
— “הָאָ? דַּו הָאָסְטָט ” . . . — “דָּעָר זָוְמָעָר לְאָנָג
איְזָ אַוּעָק נָאָר אַיְן גַּעֲזָאָג ” . . .
— “הָאָסְטָט גַּעֲזָוְנָגָנָן? דָּאָם אַיְוּ שִׁין!
סָאנָסְטָט דַּו אַיְצָט אַטְעַנְצָל גַּיּוֹן ” . . .

די אינד

א יונגע אינה,
ואָס האָט פֿאַרְלָאָרְן עֲרֵשֶׁת אָרְ קִינְרַ,
הָאָט אוֹיסְגּוֹזְכַּט צָוְויִי קְלִיּוֹנַע וּוּלְפֿאַלְאַךְ אַיְן וּוּאַלְדַּ
אוֹן הָאָט זַיִ מִיט אַיר מִילְךָ גַּעַנוּמָעַן שְׁפִיוֹזַן בָּאַלְדַּ.
א פֿרוֹשַׁן, וּוּלְכְבָּרַהַט אַיְן זַעַלְבַּן וּוּאַלְדַּ גַּעַוְאַיְינַט,
איַז פֿוֹן דָּעַר אַיְינַדָּס בָּאַנְעַמוֹנָגַעַן גַּעַוְעַן עַרְשְׁטוֹיַנַּט.
— “אוֹמְגְּלִיקְלָאָכָע, דָּו בִּזְוּט, וּוּיְזַט אָוִים, אַרְאָפַט פֿוֹן זַיְנַען!” —
הָאָט עַר זַיִךְ צַו דָּעַר אַיְינַדָּגַעַן.
“פֿאַרְ וּוּמָעַן הָאָסְטַן דָּו דָּאָס דִּיְוַן מִילְךָ פֿאַרְשְׁוּעַנְדַּט?
דָּו מִיְּנַסְט, אָז דָּו וּוּסְטַן דָּאַנְקְבָּאָרְקִיַּט בָּאַ וּוּלְאַ גַּעַפְנַעַן?
דָּו קָאנְסַט נַאֲךְ זַיְעַר רְשֻׁוֹתַן נִיט פֿאַרְשְׁטַיַּן,
קָאָן זַיִן, אָז וּוּעַן עַס איַז נַאֲךְ וּוּלְן זַיִ אַלְיַוְן
דִּיְוַן בְּלֹוט פֿאַרְגִּיסַן” . . .
— “קָאָן זַיִן”, — גַּעַנְטְּפַעַרטַהָּטַן דִּי אַיְנַה, —
“כְּהָאָבַן נִיט גַּעַטְרָאָכַטְ פֿוֹן דָּעַם אוֹן וּוַיִּלְפַּן דָּעַם נִיט וּוַיִּטְן, —
אַ מּוֹטָעַר בֵּין אַיךְ נַאֲךְ אַצְּינַר!

און מיר וואלט שווער געווונן מײַן מילך איז זיך צו פילען,
ווען איך וואלט זײַער הונגער באָלד נוּט שטיילן".

אן אמריער א גוטער טוֹט נאָר טובות בלוייז
און קלט אַוִיפֿ קיינעם נוּט אַרוּים,
וויל אִם איז שווער צו האָבן זיַוְן פֿאַרמען
און גָּארנִישֶׁט אוּיפֿטָאָן פֿאָרָן צוּוִיטָנִס וועגן.

די פיש-ייך

— “מיין שכן, טויערער, וואס עסט דז איזו ווייניק ?”
— “א דאנק, איך בין שיין זאט ? ... — “וואס מאכט דאס אוים,
נו, נאך א טעלערל, הער אוים,
די פיש-ייך אויג בעקאבט איזו ווי פארן קייניג !”
— “איך האב דאך אויפגעגען שיין א טעלער דרייז ... —
— “וואס פאר א רעבעונגגען פירסט דז דערביי,
אויב דיר אויז נאך געפעלן — וואס אויז דא די רײַת,
עס אויף די גאנצע וויך געזונטערהייט !
דו זע, ווי שיין זי אויז און געל,
איזו ווי מיט ברושטין פאָרציזין קלאר און העל ...
טו מיר צוֹלֵיב, מיין פרײַנְד, און זאל דיר וואויל באָסּוּמָען,
נעט העכט, נעט קאָרֶפֶט און רוֹיג אָשְׁטִיקָעֶלֶע דערצָן,
כאָטש נאך אָלעֶפֶל ! פֿרוֹאָוּ, מיין ווֹיב, אַיִם בעטַן דז ...
איזו האט אַיְינָעֶר דאס זיון שכן אויפגעגענוּמָען,
אוֹן נִיט גַּעֲנָעֶבֶן אַיִם קִיְּזַן רְגַעַן.
פֿוֹן גַּאֲסָט בַּיִּוּ יְעֻדָּר בִּיסָּן
האָט שְׂוֹוִים שְׂוִין טִיכְנוֹווִין גַּעֲנוּמָעַן גַּוְּסָן, —
דאָך נַעֲמָת עַר נַאֲך אָטְעַלְעַר צִין,
אוֹן עַסְט — כָּאָטְשׁ סְגִּיעָן אַיִם די כְּחֹות אַיְבָּעַר ... .

— “אָוֹוִי, הָאָב אַיךְ דִּיר לֵיב, מַיּוֹן פְּרִינְד!
נָאָר דֵּי, וּוֹאָס קְוּוִינְקְלָעָן זַיְךְ, דַּי הָאָב אַיךְ פְּיִינְט;
נָעַם נָאָר אֶת טַעַלְעָרֶל, מַיּוֹן לִיבָּעֶר” ...
דָּאָ, נָעַבָּאָר, הָאָט דַּעַר אַומְגָלִיְּלָאָכָּעָר גַּאֲסָט בַּיּוֹם טַיְשׁ,
וּוֹ שְׁמָאָרָק עַד הָאָט נִיטָּלְבָּה גַּעַחַת אַוִּיךְ פָּוּן פִּישְׁ,
נִיטָּהָאָבָּנְדִּיסְׁ קְיֻוּן אַנְדָּעָר מִיטְעָל,
גַּעַכָּאָפָּט הָאָט בָּאָלָּד זַיְין גַּאֲרָטָל אָוּן זַיְין חִיטָּל,
אָוּן אֶ צְעַדְוָלְטָעָר קוּיָם אַהֲיָם אַנְטָלְאָפָּן שָׁנָעָל.
צִיוּיט דָּאָן — טְרַעַט עַד נִיטָּה אַיְבָּעָר מַעַר דַּעַם שְׁכָנִים שָׁוּעָל ...

בַּיּוֹסֶט גְּלִיקְלָאָךְ, שְׁרוֹיְבָּעָר — אָוְבָּדְיַוְן טַאֲלָעָנט אַיזְׁ גְּרוּוּם,
נָאָר אָוְבָּדְיַוְן קָאנְסָט נִיטָּה שְׁוּוִיְגָן וּוֹעַן עַס קָוָמָט דִּיר אָוּס
אוּן דַּי חֲבָרִים פִּירָסְט דַּו פָּוּן גַּעַדְוָל אָרוּסִים, —
דָּאָן וּוֹיְזָן זָאָלָסְט דַּו, אוּ דִין פְּרָאוֹעָז אָוּן דַּי לִידָעָר
זַיְין וּוֹעַלְן אַלְעָמָעָן, וּוֹ יְעַנְעַמָּס יוֹיךְ, דָעָרְוּוֹיְדָעָר.

דער האָר

אַ שְׁרָה אִין אַמְּאֵל פֿוֹן זְיוֹן פֶּאֲרְפּוֹצְטָעֶר בְּעַט
אִין לְאַנְד וּאוֹ סְיָהָרְשֶׁט פְּלוֹטָאָן אַוּוּקְגַּעַנְגַּעַנְגַּעַן ;
גַּעַשְׁטָאָרְבּוֹן, — הַיִּסְטָּט דָּאָם, — פְּרָאָסְטָּט גַּעַרְעָדָט.
אוֹיֶף יְעַנְעַר וּוּלְטָהָאָטָט מְעַן אִים נְלִיְּךְ עַמְּפָאַנְגָּנָן,
בָּאַטְרָאָכָט

אוֹן בָּאַלְדָּר צָוּמָּשְׁפְּט אִים גַּעַבְּרָאָכְט :
— „אוֹן וּוּלְכָן לְאַנְד בְּיוֹזָט דָו גַּעַוּעַן גַּעַבָּאָרָן,
אוֹן וּוּאָסָּהָאָט דָו גַּעַטָּאָן דָּאָרָט אוֹיֶף דָּעָר וּוּלְטָ ? “
הָאָט מְעַן אַ פְּרָאָגָעָ אִים גַּעַשְׁטָלְטָ.
— „אִיךְ הָאָב אִין פְּעָרְסִיעָן גַּעַלְעָבָט דָו גַּעַנְצָעָ יָאָרָן
אוֹן הָאָב אִין דָעָר רַעְגִּירָוָנָג דָאָרָט
פָּאָרְנוּמָעָן גַּאָר אַ וּוּכְטִיקָן אוֹן גַּרְוִיסָן אָרָט ;
גַּאָר וּוּיְיל אִיךְ בֵּין גַּעַוּעַן בַּיּוֹם לְעַבָּן שְׁטָעַנְדָּרִיךְ שְׁוֹאָחָר,
פְּלָעָג אִיךְ אַלְיָין נִיטָּתָאָן קִיְּן זָאָר —
גַּאָר מִיּוֹן גַּעַהְיִיךְ פְּלָעָגְטָ דָאָרָט פָּאָר מִיר דִי הַעֲרָשָׂאָפָט פִּירָן . “
— „אוֹן וּוּאָסָּהָאָט דָו ? “
— „גַּעַנְעָסָן גּוֹט, גַּעַטְרוֹנְקָעָן אוֹן גַּעַלְעָבָט אִין דָו ;
בְּלִיּוֹן אָוְנְטָעְרְשִׁיבָן פְּלָעָג אִיךְ דִי פָּאָפְּרָן,
וּוּאָסָּהָאָט דָעַרְלָאַנְגָּנָן פְּלָעָגְטָ דָעָר סְעַקְרָעְטָאָר . ”

— “נו-עדן גיט דעם האָר !”

האָט אַ באָפֿעל זיך גִּלְיִיךְ דערההערט פֿון אוּבֿן.

— “אוֹן ווֹאוֹ אוֹין דֵי גַּעֲרַעַטְיכִּים, פֿאָר ווֹאָס !” —

האָט דער קְטָנָה אוּבֿינְשָׁרִיעַן מִוְתְּ פֿאָרְדָּאָם.

— “פֿאָרְשְׁטִיסְטַּט נִיט”, — האָט זיך דער סְנָגָר אוּפֿינְגְּהַוּבַּן,

“דוֹ זַעַמְתְּ דָעַן נִיט, אָז דער פֿאָרְשְׁטִיסְטַּטְּרְבָּעָנָה, דער האָר,

אייז דָּאָךְ גַּעַוּעַן אַ גְּרוּסְעָרְ נָאָר ?

אייז ווֹאָס ווֹאָלֶט זַיִן, באָטְרָאָכְטַּם,

וועָן האָבְנְדִּיק זַיִן גְּרוּסְעָרְ מַאָכְטַּם,

ווֹאָלֶט עֶרְ אלְיַיְן דֵי העֲרַשְׁאָפְטַּט נַעֲמָעַן איַן זַיִן האָט ?

דאָס גַּאנְצָעַ לְאָנדְרַ

ווֹאָלֶט דָּאָךְ דָּוְרָךְ אִים אָוּמְגַלְּיָאָךְ ווּעָרְן !

דאָרָט ווֹאָלֶטְן אִיבְּיָיךְ זַיִךְ נִיט אָוּסְנָעָמָעַן קַיִן טְרָעָן

איַן קַיִן גַּעֲוּיַּין . . . .

נוּ-עדָן האָט עֶרְ אלְיַיְן דָּעַרְפָּאָר באָקְוּמוּן,

וּוְיַיְלַע עֶרְ אלְיַיְן

האָט זַיִךְ צַו קַיִן זַאָךְ נִיט גַּעַנְוָמָעַן.”

עֲרַשְׁטַּט גַּעַכְטַּן בֵּין אַיךְ אַיִן גַּעַרְבַּטְטַּ גַּעַוּעַן

אוֹן האָבְדָּעַט רִיכְטָעַר דָּאָרָט גַּעַוּעַן ;

נוּ, קַאֲן מַעַן, דּוֹכְטַּ זַיִךְ, זַיְכָּעַר זַיִן

אוֹ אַיִןנוּ-עדָן ווּוְטַע עֶרְ גִּלְיִיךְ אַרְיוֹן.

דער לייב און דער פוקס

א פוקס, וואם האט קיין לייב נאך קיינמאָל ניט געוזן,
האָט אַים דערזענדיך פון פחד קוּם אַנטֶלְאָפָן;
אַביסָל שפֿעטער ווען ער האָט דעם לייב געטראָפָן,
איוֹ אַים דער לייב שוין אַזוי שַׁרְעַקְלָאָךְ ניט געוען.
צום דרייטן מאָל, — האָט אַונְזּוּעָר פוקס שוין מוט באָקּומען
אוֹן מיטן לייב זיך שְׁמוּעָן גענומען.

מיר שַׁרְעַקְן זיך גאנֵץ אַפְּט פָּאָר גְּרוּסָע לִיְיטָן,
כֹּל זָמָן מִיד קענען זַיִ נָאָר פָּוּן דֻּרְרוּוִיטָן.

דעָר אַקְסָמָן דֵי פְּלִינְג

א פְּלִינְג הָאָט בַּי אָז אַקְסָמָן גַּעֲוָצָט זִיךְרָאַפְּנָן הָאָרֶן :

— „אַיִיב דָּרָ, מַיְוִין לְיַבְעֵר חָעָר,

אַיְזָ שְׁוֹעָר

גַּעֲוָאָרָן, —

פְּלִי אַיךְ מַוְרָב בָּאַלְד אַוּעָך

אַיְזָ זְעַלְבָּן וּוּנְגָן

צְרוֹרִיךְ . . .

— „אַיךְ פְּיַלְדִּיךְ נִיטָּה, — וּוֹאוֹ בִּזְוֹת דָּו, פְּלִינְג?“ . . .

דער וואָלַף און דער פוקם

מיר שוינקען יונגעט אלֵין, וואָס טויג אונז ניט אלֵין;
אלֵיך וועל דאס אין א פאָכֶל געבן צו פֿאַרְשְׁטִין,
וועיל, ווי עס וויס די גאנצע וועלט,
אייז אונדו דער אמת לְיבּער האָלְבּ-פֿאַרְשְׁטְּעַלְטּ.

א פוקם האָט אַנְגַּעַנְגַּעַס זיך מיט עַוַּה

און פֿיַּנְעַם בְּוַיְלָעַ;

באָהָאַלְטָנְדִּיך אֹוֵיפּ שְׁפָעַטָּר, נַאֲכָן שְׁלָאָפּ,

א היפּשֶׂן חַלְקָה,

האָט ער זיך צוֹגְעַלְיוֹנְט בְּיַם סְטוֹג אַ דְּרוּמְלָטָן;

ערַשְׁתְּ מִיט אַמְּאָל אַ הוֹנְגָּעַרְקָעַר וּוְאַלְפּ קְוֻמְטָן.

— „וואָן דַּו וּוְאַלְסָט וּוְסָן, לְיבּער פְּרִינְט,
וְאָס אַיךְ האָב זיך דאס אַוְינְגַּעַשְׁטָאַנְגָּן הוַיְנַט!“

האָט זיך דער וואָלַף באָקְלָאָגָן דַּא גַּעַנוּמָעָן,

„אַיךְ האָב קְיַּוִּין בְּיַנְדָּל עַרְגָּעַץ נִיט גַּעַקְאַנְט באָקְוּמָעָן:

די הַיְנַט, די בְּיוֹזָע, בֵּין אָו אַסּוֹת,

אוֹן אוּיךְ דַּעַם פְּאַסְטּוֹךְ נַעֲמַת גַּאֲרַנְט קְיַּוִּין שְׁלָאָפּ;

דער הוֹנְגָּעַר מַאְטָעַרְטָמִיךְ, אָז בְּיוֹוִיסְטָן נִיט וְאָס צוֹ טָאָן,

כָּאַטְּשָׁ נָעַם אַ מִתְּהָ טַו זַיךְ אָז!“ . . .

— “אווי, מײַן טײַערער? אווי וווײַ!
צַי ווַיְסַט דָו אָפְשָׁר נִיט אַכְּיַסֵּל חַיָּ?
מִיר האָבָן אָט אַ גַּאנְצָע קַופֶּעֶ דָא,
אוֹן אַיְד בֵּין גַּרְיוֹת צַו יַעֲדָעָר שָׁעה
אַ גּוֹטָן חַבָּר צַו באָדְרִינְעָן” . . .

נַאֲר נִיט פָּוָן הַיְהָ אָט אָונְדוּעָר ווְאַלְפָ גַּעַטְרָאַכְטָ, —
עַר הַאָט אַ פְּלִיְישִׁיקָם נַאֲר גַּעַחַט אִין זַיְנָעָן . . .
נַאֲר פָּוָן דָעַם פְּלִיְישָׁה אָט אָונְדוּעָר פּוֹקָס אַ שְׂוִיגָג גַּעַמְאַכְטָ;
אוֹן אָט אוֹוי, מִיט גַּרְווַיסְן כְּבוֹד אוּפְּגַעַנְעַמְעַן,
אוֹזְנוֹ נַעֲכָאַךְ אָונְדוּעָר ווְאַלְפָ אַזְוּעָק אַהֲיָם פָּאַרְשָׁמָאַכְטָ,
אַ הַוְּנָעָרִישָׁר, וּרְאֵין גַּעַקְוָמָעָן . . .

די וועלט און די שעפָּסן

געקומען אויף די שעפָּסן איז א שלעכטער צויט;
פֿון וועלט די חוצפה איז דערונגנגען איזוּ וויוּיט,
איז די רענירונג פֿון די חיוט האט צום סוף
געמוץ שוין אַנְגַּעַמֵּן זיך פֶּאֲרָר די שָׁאָפָּ;
און אַן אַסְּפִּהָה האט מען טאָקָע באַלְד
צָוּוֹיְבָּעָרוֹפָּן צָוִילָבָּ דָּעַם אַין טִיפָּן וְאַלְדָּ.
סְּאַיּוֹ אַמְתָּ, אויף דער זִיכְרוֹנָה האָבָּן וְוּלְפָ גַּעַחַצָּט
אַ גְּרוּיסְן צָר,

נָאָר נִיט אויף אלְעָ וְוּלְפָ דָּאָרָךְ אַוִּיךְ אויף דָּעַם
מען דָּאָרָךְ דָּאָרָךְ אַוִּיךְ אויף דָּעַם,
זיך נִיט פָּאָרְגָּעָסְן,

אַז אַפְּטָמָלְ נִיעָן וְוּלְפָ די סְּטָאָדָעָשׂ שָׁאָפָּ פָּאָרְבָּי
אונָן רִיןָן וְיִ אַפְּלִין נָאָר נִיט אַז דָּעָרְבָּי,
גַּעַוְיִינְטָלָאָר, וּוּן זַיְינָעָן אַנְגַּעַמֵּן . . .
פֶּאֲרָר וְוָאָסְ פָּאָרָט, טָאָקָע, זָאָלָן וְוּלְפָ נִיט האָבָּן דָּאָרָט
קִין וְוָאָרט?

גַּעַוְיִים, מען דָּאָרָךְ די שָׁאָפָּ נִיט אָונְטָעְרְדִּיקָן,
מען מָאָר דָּאָר אֶבעָר אַוִּיךְ די וְוּלְפָ דָּוְרְכָאָוִס נִיט שְׁטִיקָן!
הַכָּלָל, מען האָט אויף דער אַסְּפִּהָה לְאַגְּגָן גַּעַטְרָאָכְט

און ענדליך האט מען דארט איז געזען געמאכט ;
איך ניב איך דא אים איבער ווארט אין ווארט גענומען :
"וּי נאָר אַ ווֹאַלְף ווּעַט אַין אַ סְטָאַדָּע קְוּמָעַן,
און ווּעַט זִיךְרָאַטְן מִיט אַ שְׁעַפְמָן נִוְתְּ שִׁין
בָּגְנִין," —

דאַן האט די שעפָם די פֿולָע רַעֲכָת אַין האַנטָּן,
ニיט געמענדייך אַין אַכְטָמָז זַיְן הוַיְכָן רַאֲכָנָג אַון שְׂטָאַנָּה, —
דעַם ווֹאַלְף צַו כָּאָפָן פָּאוֹן קָאַרְקָאַש אַין אַים מִיט גּוֹאַלְדָּר
אַוּוּקְשָׁעַלְעָפָן צֻוְמָ מִשְׁפָט גְּלִיְיךְ אַין ווֹאַלְדָּה."

אַט האַט אִיר דַעַם גַעַזְעַץ — פָוַן אַנְחֵיַב בִּיןְ סָופָן ;
און בָּאַטְשָׁ מַעַן זָאָגָט, אַז ווֹאַלְף בָּאַקְוּמָעַן יַע אַ שְׁמָרָאָת, —
נאָר עַד חַיּוֹם נאָר זֶע אַיךְ סָופָן סָופָן,
אַז ווּרְעַס זֶע דַעַר שְׁוֹלְדִיקָעַר נִוְתְּ זַיְן,
אלְזָ שְׁלַעַפָּן ווֹאַלְף די שעפָסְעַלְאָךְ אַין ווֹאַלְדָּרְיוֹן . . .

די מאלפֿע אוֹן דער פּוֹקָט

א מאלפֿע האט זיך פֿארין פּוֹקָט גַּעֲשְׁמָעֵלֶת באַרְיִמְעָן :
— “נו זאג אַלְיוֹן, צי האָסְט דָו ווועָן
אָחִיה עַרְגְּנָעָץ אָוִוָּף דָעַר ווּוְלָט גַּעֲזָעָן
וּוְאָס אַירְד וְאַל זַי נִיטְ קָאנְגָעָן אַיבְּעַרְקְּרִימָעָן ?” . . .
— “גַּעֲזָוִים”, — גַּעֲנַטְפּוּרְט האָט דָעַר פּוֹקָט אָוִוָּף נִיחָן,
“דָאָך ווּוִיס אַיך נִיחָן, צי קָאנְגָעָן מַעַן גַּאֲר גַּעֲפִינְגָעָן
אָחִיה, ווּעַמְעָן לִינְגָן וְאַל אַיְן זַיְנָעָן
צַו נַעֲמָעָן אַיבְּעַרְקְּרִימָעָן דִּיך” . . .

דעָר ווּאַלְתָּ אָזֶן דִּי פֿאַסְטוּכָעֵר

אַ ווּאַלְתָּ, בָּאַמְעַרְקַנְדִּיק אַמְּאַל
וּוּי פֿאַסְטוּכָעֵר אִין טָאַל
געַטְרוֹיְבָעַרְטַּ הָאָבָּן אַ בָּאַרְאָזַן אַ שִׁינְעָם,
אַ יְוָנְגִינְלָן אָזֶן טָאַקָּעַ נִוְתָּ קְלִיְנָעָם —
אוֹן אַלְעַ הִינְטַּ גַּעֲלָעַן זִיְנָעַן שְׂטָהַל וּוּי טִיבָּן,
הָאָט אִין פָּאַרְדִּיךְ אַ זָּאָג גַּעֲטָאָן אַלְיוֹן צָו זִיד :
— “וּוְאָסַ פָּאָר אַ טּוּמָל, פְּרִיְנָט, אַיר ווּאַלְטָ דָא אוּפְגַּעַהוּבָן,
וּוּן דָּאָס גַּעֲטָאָן ווּאַלְטָ אַיךְ !” . . .

דער חזר אונטערן דעם

אַ חזיר האָט מײַט זשאָלעַדעם
זיך אַנגעפֿרעַסן אַונטער אַלטֶן דעם,
אוֹן נַאֲכְרַעַם, לְוִיט זַיְן דְּבָרְ-אַחֲרִים שְׁטִינְגֶּר, טַעַמֶּפֶ
אוֹן נִיט גַּעֲקָלָעַטֶּם,
געַנוּמָעַן גַּרְאָבָן אַונְטָעַר בּוּיְם דֵּי עַרְדָּה.
— "וּאָסְטַּטְתָּ דַּו דָּאָסְ? נִיט גַּרְאָבָ!?" —
בָּאַמְּרַקְתָּ הָאָט אִים פָּוּן בּוּיְם דַּעַר רַאְבָּ,
"וּוְעַסְטָ אַוְיְפְּרַעְן דֵּי וּוְאַרְצָלָעַן — וּוְעַט דַּעַר בּוּיְם פַּאֲרַדָּאָרֶן".
— "אַיְן וּאָסְ? מַיךְ הַיְבַּכְתָּ נִיט אָנוֹ נַאֲרַפָּאָרֶן דַּעַמֶּב צַוְּ אָרְן". —
געַנְטְּפָעַטָּם הָאָט דַּעַר שְׂוֹיְין, —
"אַבְּיִ נַאֲרַ חַזְוֵר-נִיסְלָאָךְ זָאָלָן זַיְן,
פָּוּן זַיְן וּוְעַר אַיךְ דַּאְךְ פָּעַט אָנוֹ דִּיקָ!"
— "וּוְעַן דַּו וּוְאַלְסָט זַיְן אִימְשְׁטָאָנֶר דִּין בְּלִיקָ
אַבְּיִסְלָ הַעֲכָר אַוְיְפְּצָעַהְוִין", —
הָאָט אַפְּגָנָרְפָּן זַיְךְ צַוְּ אִים דַּעַר רַאְבָּ,
"וּוְאַלְסָט דַּו דָּעַרְזָעַן, רַבְּ כְּרַאְפָּ,
אוֹ פָּוּן דַּעַם זַעֲלָבָן בּוּיְם פָּוּן אַוְבָּן
פָּאָלָן דָּאָסְ צַוְּ דֵּי זְשָׁאָלָעַדְעָם אַרְאָפָּ".

דער היינעם שפאנץ'

אין שיין פון דער לְבָנָה האבן רַיִצֶּנֶר, ווילֵד
א מַחֲנָה יְוָנָגָע לְעַמְפַעַרְטָן בַּיּוֹם שְׁטָרָאָם גַּעַשְׁפִּילְטָן;
ערשת מיט אַמְּאָל זַי זַעַעַן אַ היְעָנָע גַּיִטָּם.
זַיְהָאָבָן אַלְעָז זַיְק צַו אַיר גַּלְאָזָט מַיְטָ פְּרִיד:
— “פַּאֲרְבְּלִיּוֹב מַיְט אָוְנְדוֹ; מַירְהָאָבָן עַרְשָׁת גַּעַהְעָרָט,
אוֹ בָּאָלֵד וּוּעַט מַעַן דָּא דּוּרְכְּטְּרִיבָן דַּעַם סַוְּלְטָאָנָס פָּעָרָד,
אַ הַונְדְּרָטָט שְׂטִיךְ!
דוֹ וּוּוִיסְטָ דָּאָךְ זַי זַיְנָעָן אַנְגַּעַפְּאַשְׁעָט, דַּיְסָ!
אוֹן גַּאֲר אַ קְלִיּוֹנָע וּוֹאָךְ וּוּעַט זַיְיָ בָּאָנְגְּלִיְּטָן . . .
דוֹ קָוָם מַיְט אָוְנְדוֹ, פָּאַרְשְׁטִיּוֹסְטָ דָּאָךְ שַׁוְּיָן אַלְיָ�וָן
וּוָאָס פָּאָר אָזְן אַנְבִּיסָּן מַירְהָאָבָן דָּא אַ גְּרוּיְיטָן.”
— “אַ דָּאָנָק, אַיר קָאָן מַיְט אַיְיךְ נִיטְנִיּוֹן” —
הָאָט דַּיְהָיָן נִיטְנִיּוֹן גַּעַוְאָלָט אַ רְגָעָ שְׁטִיּוֹן.
— “וּוְאָוְהָיָן? וּוָאָס אַיְלְסָטָט דַּו זַיְק אָזְוִי?” —

אוין פון די לומפערטן געווואָרַן אָ געשְׁרוּיַּי. —
— “איך נוי אויפֿן בִּית־עַלְמָיוֹן . . . צו די טויטע לִוּט” . . .
האָט די היינָנָע זַי גַּשְׁמִיכָּלֶט פָּוּן דָּעֵר ווּוִיט.

אויך אַיך האָב אוין די יונגעַן טָעַג
פָּוּן לְעַבְּן
בְּאָנָעָנָט די באַרְיָמְטְּקִיְּת אַוְיף מִין ווּגַּן, —
נָאָר דָּעֵר היינָנָעָם עַנְטָפָּעָר האָט זַי מִיר גַּעֲגַּבְּן . .

דער האָן

א גיינער יאָר קומט אָן ; אָן יעדער אַיינער וויל
דער אַסְמוּינִיקָעָר ווועלט אַ טְרִיאַסְטְּרוֹאָרט זָאנָן,
פִּילְיוֹיכָט ווועט גְּרִינְגָּער זְיוֹן דֵּי לְאָסְטְּ צָו טְרָאנָן . . .
אוֹן אַיךְ הָאָב אַוִיךְ דָּעַם זְעַלְבִּיסְן גַּנְפִּילֶה,
דָּאָךְ ווַיִּסְמַכְתָּ אַיךְ נִיט צִי ווּעַל אַיךְ פָּאָנָעָן,
כָּאֲטָשׁ אַוִיךְ אַ רְגָּעָה בְּרַעֲנָעָן טְרִיאַסְטְּ צָו אַיךְ . . .
דָּעַרְיבָּעָר ? אַמִּיךְ בְּעַסְעָר זִיךְ פָּאָר אַיךְ
אָן אַל טָע מְעַשְׁה'לָע דְּרַעְמָאָנָעָן.

אַהֲן,
הָאָט לִינְגְּרִיךְ אַין גְּדוֹן
אַין גְּרוּוּס פָּאָרְבִּיטְעוּרָונָגְן גַּעֲמָרָכְתָּ :
— “צָו ווֹאָסְמַכְתָּ אַמִּיךְ דָּעַר מֻל אַוִיךְ דָּעַר ווּעַלְט גַּעֲבָרָכְתָּ ?
אַיךְ צִיטָעָר דָּאָךְ פָּאָר יְעַדְרָעָזָךְ, ווֹאָסְמַכְתָּ אַרְאָפְּ ;
פָּאָר יְעַדְןָ רְוִישׁ פָּנוּ בְּלָאָט, ווֹאָסְמַכְתָּ אַרְאָפְּ ;
אוֹן הַיְבָט אָן בְּלָוּן ווֹאָו אַחֲנָטָל —
פָּאָרְלִיר אַיךְ דָּאָךְ אַיְנָגָאנָצָן נָאָר מִיּוֹן קָאָפְּ . . .
אַיךְ צִיטָעָר,
אַיךְ הָאָב קִיּוֹן روֹ אַפְּגָלוּ נִיט אַין שְׁלָאָפְּ ;

וּוְ בִּיטָּעָר

עַמְּ זָאֵל דָּעָר טָוִיט נִיט זַיְן —

אַלְזַ בְּעַסְעָר וּוְ אַ לְּעָבֶן פּוֹל מִיט פִּין

מִיט פְּחָדִים אָוֹן מִיט שְׁרָעָק" . . .

אוֹוִי הָאָט עַר בְּאַשְׁאָסָן, אָוֹן אַיְזַ בְּאַלְד אַוּוּס

אַיְזַ טִיבָּל זִיךְ דָּעַרְתְּרִינְקָעָן.

נַאֲר צֻוקּוּמָעָנְדִּיקְ נַעַנְטָעָר צָום טִיכְ,

הָאָט עַר דָּעַזְוָעָן וּוְ זְשָׁאָבָעָם הָאָבָן גַּלְיוֹד

אַיְזַ וּוּאַסְעָר שְׁנָעֵל פּוֹן אִים גַּעַנְוָמָעָן שְׁפְּרִינְגָּעָן.

— “אָהָא ?”, — אַיְזַ דָּעָר הָאָזַ גַּעֲבְּלִיבָן שְׁטִיְן בַּיְם בְּרָעָן.

“וּוְיוֹזָט אָוִים, עַמְּ קָאָן נַאֲר גַּעַבָּן,

אוֹ אַיְדַּק זָאֵל אַנוּוֹאָרְפָּן אָוּוֹף עַמְּיצָן אַ שְׁרָעָם !

נו — אַוְיָב אַוְיָוִי אַיְזַ שְׁוֹן בְּדָאַי צַו לְּעָבֶן”.

דער קווארטעט

א מאָלְפַע און א בער, אן איזוֹל און א באָק
בָּאַשְׁלַׂאַסְּן האָבָן אִין אַ שִׁינְעָם טָאַג
צַו שְׁפִילַן אַ קוֹוָאַרְטַעַט אִין ווֹאַלְדַּן;
זַיִּה האָבָן נָאָטָן, פִּידְלַעַן צַוְויִי, אַ בָּאָס אָוֹן אלְט
פָּוֹן עֲרַגְעַץ-חוֹוָאַ בָּאַקְוּמָעַן, —
אוֹן זַיִּךְ צַיְעָצֵט בַּיּוֹם ווּעַלְלַ אַוְיפָּן פָּעַלְדַּן,
בָּאַצְוּבָעָרָן מִוְתְּ זַיְעַר קוֹנְסַט דַּי ווּעַלְמַן.
זַיִּה האָבָן פְּלוֹיסִיךְ צַוְויִי כָּלִים זַיִּךְ גַּעַנוּמָעַן,
מעַן גַּרְיָצַט, מעַן רִיסְטַט — נָאָר סְקַומָט עַפְעַם נִוְתְּ אָוִים . . .
— „וּוֹאָרֶט אָוִים!“

הָאָט דָא דַי מְאָלְפַע אַוְיפְּגַעַהוּבָן אַ גַּשְׁרוּי, —
„וּוֹי שְׁפִילַט אִיר דָאָס? אִיר זַיְצַט דָאָר נִוְתְּ אָזְוִי
דוֹ, מִיטָן באָס, רב בער,
קָוָם זַעַץ זַיִּךְ, קָאַרְשַׁט אַחֲעָר.
אוֹן אִיךְ — אַנְטְּקָעָן מִוְתְּ דָעַר צַוְוִוִיטָעַר פִּידְלַן,
וּעַט דָאָן אָוּעָק שָׁוֵין נָאָר אַן אַנְדָרָר לְדִידַן,
אוֹן בָּאַלְדַּן
אַרוֹיסְגַּיְין וּעַט בַּיִּ אָונְדוֹ צָוָם טָאַנְצַעַר ווֹאַלְדַּן.“
זַיִּה האָבָן ווּידָר אַוְיסְגַּעַזְצַט זַיִּךְ פָּוֹן דָאָס נִי —

נאר דער קוארטטער דערבי
האט וויניק-וואס געווואונען.
— “ציט אויף! איך האב דעם סוד געפונען!”
אייז דא אראויס דער איזעל מיט גשרוי, —
“מיר מוזן זיך ציעען אלע איין אָרי,
ערשת דעםאלסט וועלן מיר דעם רעכטן שנט באקומען.”
מען האט דעם אייזעל עעה אויפגענומען,
און אלע איין אָרי צייל ציעעט זיך אויף די גראז.
נאר דאס האט אויך געהאלפֿן וויניק-וואס . . .
דא האבן אלע זיך גענו מען היין
און קריינן זיך אלץ מער און מער,
און ווי אוזו זאל זיצן.
אויף זיעדר טומל און גשרוי
אייז דארט אָנאכטיאָל פֿאָרְבִּיגעַפְּלוֹינֶן,
און אלע האבן זיין
געווענדט צו אים די אוינן
מיט אָגעבעט :
— “העליך אויס, און ברײַנְג אָסְדר אונדז אַין דעם קוארטטער.
מיר האבן נאָטָן, כלים און מיר ווילן בלויו,
דו זאלסט אונדז זאגן ווי אוזו מען זעט זיך אויס.”
— “צַוְיָן אָמוֹזֵקָעֵר — בָּאָרָאָרָה מען קענען פֿיל,
און האבן אַיְדַּלְעַרְעַ אַוְיָרְן”, — האט שטייל
דער נאָכְטִינְגָּל זיך געגעבן צו פֿאָרְשְׁטִיְין.
“און אַיר? אַיר מענט זיך זעטן ווי אַיר ווילט אליאָן, —
דאָך פֿאָלְטַט מיר אַיְין,
אוֹ אַיר ווועט, לִיבָּעַ פֿרְיַינְט, קַיְיָן מוֹזֵיקָעֵר נִיט זַיְוָן.”

דער פוקס און די ווינטראיבן

א הונגעrikער פוקס איז אין א סאָר אַריין ;
דאָרט זייןען הענגליך ווינטראיבן געהאנגען
זיך רוויטלענדיך איז שין ;
דעַם פוקס איז זיך דאס חיות נאָר צענאנגען !
און דאָ די טרויבן גלייען וויַיְוּבִּיגְּעָן דָּוִיט ;
א צוֹהָה, אַבעָּר, ווֹאָס מָעֵן קָאָזֶן וויַיְוּבִּיגְּעָן . . .
און וויַיְוּבִּיגְּעָן פָּום האָט זיך דאָרט נִיט גַּעֲרִירִיט
אַרְוָם די ווַיְנְשְׁטָאָקָן פָּום אַלְעָן ווַיְתָן,
הָאָט נָאָר פָּום ווַיְתָן
דָּאס אָוִינָג גַּעֲזָעָן ; נָאָר נִיט דָּעֲרְגִּיכְּט צָוָם צָאָן . . .
נִיט קָאָנְעָנְדִּיך דָּאָרט קִיְּנוֹזָאָךְ טָאָזֶן,
איַז אָונְדוּעָר פָּום אָוּוּעָק אָוּוּעָק אָוּוּעָק אָוּוּעָק
אַזְּג גַּעֲטָאָן צָו זיך אלְיָוִן :
„די טרויבן זייןען טָאָקָע אָוִיפָּן אָוִיסְלָקָע שִׁין,
נָאָר נָאָר נִיט צִיְּטִיךְ ; גְּרִין אָוּן זְוִיעָר,
עַס ווּרְעַט פָּום זַי אַסְקָּאָמָע אָוִיפָּן די צִיְּן“ . . .

דער פֿאַבל-שְׁרִיבָּעֶר אָוֹן דָּעֵר אַיּוֹל

צום פֿאַבל-שְׁרִיבָּעֶר אַיּוֹן אַמְּאָל
דָּעֵר אַיּוֹל אַ פֿאַרבִּיטְרֶטְעֶר גַּעֲקוּמָעָן :
— „דוּ הַאֲסָט אֵין דִּינָעַ מַעֲשָׂה לְאָךְ מִיר אַלְעַמְּאָל
אַלְמָם בְּיוֹשְׁפְּטָל פָּונָ אַ נַּאֲרַ נַּעֲנוּמָעָן ,
אוֹן מִיד פֿאָר לִיְּטָ אֵין לְאַנְדָּר
גַּעֲמָבָט צֹ שְׁפָאָט אָוֹן שָׁאָנָּר , —
דְּעֻרְיבָּעֶר אַיּוֹן נִימָט מַעַר וּוּי רַעֲכָט , רַב נַחּוּם ,
אוֹן דוּ זַאֲלַסְט אוֹיסְקּוֹיְפָן אַצְינָד
אַנְטְּקָעָן מִיר דִּין זִינָּה ,
אוֹן שְׁרִיבָּן עַפְעָם וּוּגָן מִיר וּוּי פָּונָ אַ חַכְמָמָן . . .
— „סְׁיוּעַט גַּאֲרָנוּת הַעֲלָפָן דִּיר “ , —
גַּעֲנַטְפָּעָרֶת הַאֲטָט דָּעֵר פֿאַבל-שְׁרִיבָּעֶר מִיט אַ שְׁמִיכְּלָן , —
„וּוּיְל סִיאָוּן דָּעֵר גַּאנְצָעֶר וּוּלְטָ בְּאוֹאוֹסָט דִּין שְׁבָל
אַפְּלוּעַ פְּרִיעָר אִיְדָעָר מִיר “ . . .

